

1457

ΔΗΜ. Ι. ΦΙΛΙΚΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Η' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΪΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ

ΜΕΤΑ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

20x14

ΤΗΣ Δ' ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Γεωργίου Μοσχουράκη
Μαθητῆς Πειραϊκίου
Σχολῆς.



ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΜΑΙΑ Ν. ΔΙΚΑΙΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,"
50-Ώδὸς Σταδίου-50
1930

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

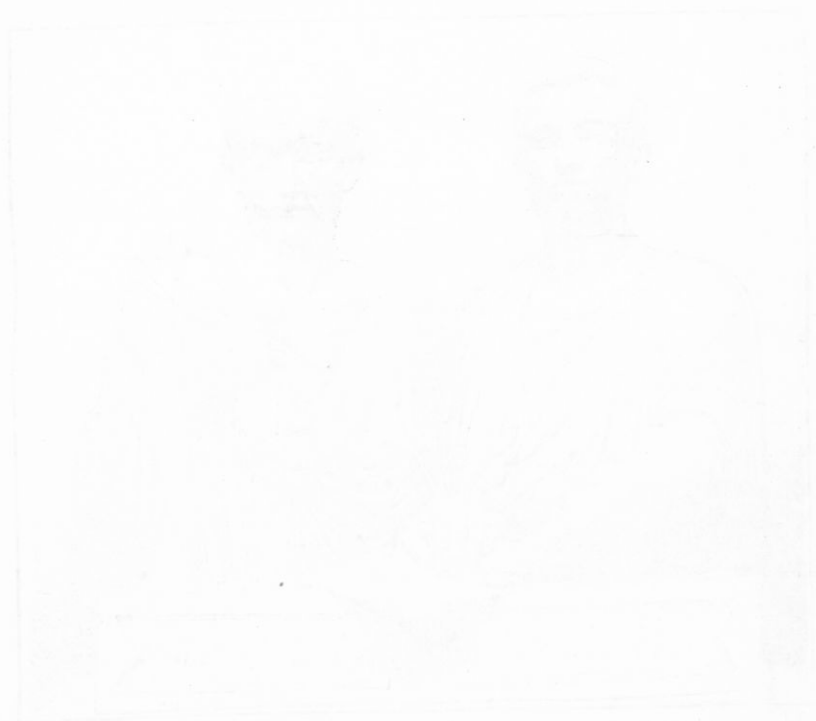
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ



ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΪΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ



ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑΪΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ



ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ

1. Ἡμεῖς δὲ τὴν πρώτην ἱστορίαν ἀποδεδωκότες* ἔχομεν οὐκ ἐλάττωνα πάθη* τούτων ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ συζυγίᾳ* θεωρῆσαι, τὸν Τιβερίου καὶ Γαίου βίον ἀντιπαρβαλλόντες. Οὗτοι Τιβερίου Γράκχου παῖδες ἦσαν, ᾧ τιμητῆ τε Ῥωμαίων γενομένῳ καὶ δις ὑπατεύσαντι καὶ θριάμβους δύο καταγαγόντι* λαμπρότερον ἦν τὸ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἀξίωμα* Αἰὸ καὶ τὴν Σκιπίωνος* τοῦ καταπολεμήσαντος Ἀννίβαν* θυγατέρα Κορνηλίαν,* οὐκ ὄν φίλος, ἀλλὰ καὶ διάφορος* τῷ ἀνδρὶ γεγονώς, λαβεῖν ἠξιώθη μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτήν. Λέγεται δέ ποτε συλλαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης ζευγος δρακόντων,* τοὺς δὲ μάντις σκεψαμένους τὸ τέρας* ἄμφω μὲν οὐκ ἔαν ἀνελεῖν* οὐδ' ἀφεῖναι, περὶ δ' ἐκατέρου διαιρεῖν,* ὡς ὁ μὲν ἄρρηγν τῷ Τιβερίῳ φέροι θάνατον ἀναιρεθεῖς, ἡ δὲ θήλεια τῇ Κορνηλίᾳ. Τὸν οὖν Τιβέριον καὶ φιλοῦντα τὴν γυναῖκα καὶ μᾶλλον αὐτῷ προσήκειν ὄντι πρεσβυτέρῳ τελευτᾶν ἠγούμενον, ἔτι νέας οὔσης ἐκείνης, τὸν μὲν ἄρρηγα κτεῖναι τῶν δρακόντων, ἀφεῖναι δὲ τὴν θήλειαν· εἶθ' ὕστερον οὐ πολλῷ χρόνῳ τελευτῆσαι δεκαδύο* παῖδας ἐκ τῆς Κορνηλίας αὐτῷ γεγονότας καταλιπόντα.

Κορνηλία δ' ἀναλαβοῦσα* τοὺς παῖδας καὶ τὸν οἶκον οὕτω σόφρονα καὶ φιλότεκνον καὶ μεγαλόψυχον αὐτὴν παρέσχεν, ὥστε μὴ κακῶς δόξαι βεβουλεῦσθαι τὸν Τιβέριον ἀντὶ τοιαύτης γυναικὸς ἀποθανεῖν ἐλόμενον, ἢ γε καὶ Πτολεμαίου* τοῦ βασιλέως κοινουμένου* τὸ διάδημα* καὶ μνωμένου* τὸν γάμον αὐτῆς ἠρνήσατο καὶ χηρεύουσα τοὺς μὲν ἄλλους ἀπέβαλε παῖδας, μίαν δὲ τῶν θυγατέρων, ἢ Σκιπίωνι τῷ νεωτέρῳ συνῆκε, * καὶ υἱοὺς δύο, περὶ ὧν τάδε γέγραπται, Τιβέριον καὶ Γάϊον, διαγενομένους* οὕτω φιλοτίμως* ἐξέθρεψεν, ὥστε πάντων εὐφρεστάτους* Ῥωμαίων ὁμολογουμένως γεγονότας πεπαιδεῦσθαι δοκεῖν βέλτιον ἢ πεφυκέναι πρὸς ἀρετὴν.

2. Ἐπεὶ δ' ὥσπερ ἡ τῶν πλασσομένων* καὶ γραφομένων* Διοσκούρων* ὁμοιότης ἔχει τινὰ τοῦ πυκτικοῦ* πρὸς τὸν δρομικόν* ἐπὶ τῆς μορφῆς διαφορὰν, οὕτω τῶν νεανίσκων ἐκείνων ἐν πολλῇ τῇ πρὸς ἀνδρείαν καὶ σωφροσύνην, ἔτι δ' ἐλευθεριότητα* καὶ λογιότητα* καὶ μεγαλοψυχίαν ἐμφερεῖα* μεγάλαι περὶ τὰ ἔργα* καὶ τὰς πολιτείας* οἷον* ἐξήνθησαν* καὶ διεφάνησαν ἀνομοιότητες, οὐ χεῖρον* εἶναι μοι δοκεῖ ταύτας προεκθέσθαι. Πρῶτον μὲν οὖν ιδέα* προσώπου καὶ βλέμματι καὶ κινήματι* πρῶτος καὶ καταστηματικὸς* ἦν ὁ Τιβέριος, ἔντονος* δὲ καὶ σφοδρὸς ὁ Γάϊος, ὥστε καὶ δημηγορεῖν τὸν μὲν ἐν μιᾷ χώρᾳ* βεβηκότα* κοσμίως, τὸν δὲ Ῥωμαίων πρῶτον ἐπὶ τοῦ βήματος περιπάτω τε χρῆσασθαι καὶ περισπάσαι* τὴν τήβεννον* ἐξ ὧμου λέγοντα, καθάπερ Κλέωνα* τὸν Ἀθηναῖον ἱστόρηται περισπάσαι τε τὴν περιβολὴν* καὶ τὸν μηρὸν ἀλοῆσαι* πρῶτον τῶν δημηγορούντων. Ἐπειθ' ὁ λόγος τοῦ μὲν Γαίου φοβερὸς* καὶ περιπαθὴς* εἰς δαίνωσιν, ἡδίων δ' ὁ τοῦ Τιβερίου καὶ μᾶλλον ἐπαγωγὸς* οἴκτου· τῇ δὲ λέξει* καθαρὸς* καὶ διαπεπονημένος* ἀκριβῶς ἐκεῖνος, ὁ δὲ Γαίου

πιθανός* και γεγανωμένος.* Οὕτω δὲ περὶ δίαιταν και τροπέξαν εὐτελής* και ἀφελής* ὁ Τιβέριος, ὁ δὲ Γάϊος τοῖς μὲν ἄλλοις παραβαλεῖν σώφρων και αὐστηρός, τῇ δὲ πρὸς τὸν ἀδελφὸν διαφορᾷ νεοπρεπής* και περιεργός,* ὡς οἱ περὶ Δροῦσον* ἤλεγχον, ὅτι δελφῖνας* ἀργυροῦς ἐπρίατο τιμῆς εἰς ἐκάστην λίτραν* δραχμῶν* χιλίων και διακοσίων πενήκοντα. Τῷ δ' ἦθει* κατὰ τὴν τοῦ λόγου διαφορὰν ὁ μὲν ἐπεικὴς* και πρᾶος, ὁ δὲ τραχὺς και θυμοειδής, ὥστε και παρὰ* γνώμην ἐν τῷ λέγειν ἐκφερόμενον* πολλάκις ὑπ' ὀργῆς τὴν τε φωνὴν ἀποξύνειν και βλασφημεῖν* και συνταρόττειν* τὸν λόγον. Ὅθεν και βοήθημα τῆς ἐκτροπῆς* ἐποιήσατο ταύτης τὸν Δικίννιον, οἰκέτην* οὐκ ἀνόητον, ὃς ἔχων φωνασκικὸν* ὄργανον, ᾧ τοὺς φθόγγους μεταβιβάζουσιν, ὅπισθεν ἐστὼς τοῦ Γάϊου λέγοντος, ὀληνίκα* τραχυνόμενον αἰσθοῖτο τῇ φωνῇ και παραρρηγνύμενον* δι' ὀργήν, ἐνεδίδου τόνον μαλακόν, ᾧ τὸ σφοδρὸν εὐθύς ἐκείνος ἄμα τοῦ πάθους και τῆς φωνῆς ἀνιείς* ἐπραῦντο και παρεῖχεν ἑαυτὸν εὐανάκλητον.*

3. Αἱ μὲν οὖν διαφοραὶ τοιαῦταί τινες ἦσαν αὐτῶν ἀνδραγαθία δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους και πρὸς τοὺς ὑπηκόους δικαιοσύνη και πρὸς τὰς ἀρχὰς ἐπιμέλεια και πρὸς τὰς ἡδονὰς ἐγκράτεια παντάπασιν ἀπαράλλακτος. Ἦν δὲ πρεσβύτερος ἐνιαυτοῖς ἐννέα Τιβέριος και τοῦτο τὴν ἐκατέρου πολιτείαν ἀληρητημένην* τοῖς χρόνοις ἐποίησε και τὰς πράξεις οὐχ ἥκιστα διελυμήνατο,* μὴ συνακμασάντων μηδὲ συμβαλόντων εἰς ταῦτο τὴν δύναμιν, μεγάλην ἂν ἐξ ἀμφοῖν ὁμοῦ και ἀνυπέρβλητον γενομένην. Λεκτέον οὖν ἰδίᾳ περὶ ἐκατέρου και περὶ τοῦ πρεσβυτέρου πρότερον.

4. Ἐκεῖνος τοίνυν εὐθύς ἐκ παίδων γενόμενος* οὕτως ἦν περιβόητος, ὥστε τῆς τῶν Αὐγούρων* λεγομένης ἰε-

ρωσύνης ἀξιωθῆναι δι' ἀρετὴν μᾶλλον ἢ διὰ τὴν εὐγένειαν.* Ἐδήλωσε δ' Ἄππιος Κλαύδιος,* ἀνὴρ ὑπατικός* καὶ τιμητικός* καὶ προγεγράμμενος* κατ' ἀξίωμα* τῆς Ῥωμαίων βουλῆς καὶ πολὺ φρονήματι τοὺς καθ' αὐτὸν ὑπεραίρων.* Ἐστιωμένων γὰρ ἐν ταύτῳ τῶν ἱερέων προσαγορεύσας* τὸν Τιβέριον καὶ φιλοφρονηθεὶς* αὐτὸς ἐμνάτο* τῇ θυγατρὶ νυμφίον. Δεξαμένου δ' ἀσμένως ἐκείνου καὶ τῆς καταινέσεως* οὕτω γενομένης, εἰσιῶν ὁ Ἄππιος οἴκαδε πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς θύρας εὐθύς ἐκάλει τὴν γυναῖκα μεγάλη τῇ φωνῇ βοῶν· «ὦ Ἀντιστία,* τὴν Κλαυδιάν* ἡμῶν ἀνδρὶ καθωμολόγηκα».* Κἀκεῖνη θαυμάσασα «τίς» εἶπεν «ἢ σπουδὴ ἢ τί τὸ τάχος; εἰ* μὴ Τιβέριον αὐτῇ Γράκχον εὐρήκεις νυμφίον». Οὐκ ἄγνωθ' ὅτι τοῦτο τινες ἐπὶ τὸν πατέρα τῶν Γράκχων Τιβέριον καὶ Σκιπίωνα* τὸν Ἀφρικανὸν ἀναφέρουσιν, ἀλλ' οἱ πλείους ὡς ἡμεῖς γράφομεν ἱστοροῦσι, καὶ Πολύβιος* μετὰ τὴν Σκιπίωνος Ἀφρικανοῦ τελευτὴν τοὺς οἰκείους φησὶν ἐκ πάντων προκρίναντας τὸν Τιβέριον δοῦναι τὴν Κορνηλίαν, ὡς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀνέκδοτον* καὶ ἀνέγγυον* ἀπολειφθεῖσαν. Ὁ δ' οὖν νεώτερος Τιβέριος στρατευόμενος ἐν Λιβύῃ* μετὰ τοῦ δευτέρου Σκιπίωνος, ἔχοντας αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν, ὁμοῦ συνδιαιτώμενος ὑπὸ σκηνῆν τῷ στρατηγῷ ταχὺ μὲν αὐτοῦ τὴν φύσιν κατέμαθε, πολλὰ καὶ μεγάλα πρὸς ζῆλον ἀρετῆς καὶ μίμησιν ἐπὶ τῶν πράξεων ἐκφέρουσαν,* ταχὺ δὲ τῶν νέων πάντων ἐπρώτευν εὐταξία* καὶ ἀνδρεία· καὶ τοῦ γε τείχους ἐπέβη τῶν πολεμίων πρῶτος, ὡς φησὶ Φάννιος,* λέγων καὶ αὐτὸς τῷ Τιβερίῳ συνεπιβῆναι καὶ συμμετασχεῖν ἐκείνης τῆς ἀριστείας.* Πολλὴν δὲ καὶ παρὼν εὐνοίαν εἶχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ πόθον ἀπαλλαττόμενος* αὐτοῦ κατέλιπε.

5. Μετὰ δὲ τὴν στρατείαν ἐκείνην αἰρεθεὶς ταμίας

ἔλαχε τῶν ὑπάτων Γαίῳ Μαγκίνῳ* συστρατεύειν ἐπὶ Νομαντίνους,* ἀνθρώπῳ μὲν οὐ πονηρῷ,* βαρυπομο-
 τάτῳ* δὲ Ῥωμαίων στρατηγῷ. Διὸ καὶ μᾶλλον ἐν τύ-
 χαις παραλόγοις* καὶ πράγμασιν ἐναντίοις* τοῦ Τιβερίου
 διέλαμψεν οὐ μόνον τὸ συνετὸν* καὶ ἀνδρεῖον,* ἀλλ', ὃ
 θαυμάσιον ἦν, αἰδῶς* τε πολλή καὶ τιμὴ τοῦ ἄρχοντος,
 ὑπὸ* τῶν κακῶν* οὐδ' ἑαυτὸν, εἰ στρατηγός ἐστιν, ἐπι-
 γινώσκοντος. Ἡττηθεὶς γὰρ μάχαις μεγάλαις ἐπεχείρησε
 μὲν ἀναξευγνύναι* νυκτὸς ἐκλιπὼν τὸ στρατόπεδον· αἰ-
 σθηθέντων δὲ τῶν Νομαντίνων καὶ τὸ μὲν στρατόπεδον
 εὐθύς λαβόντων, τοῖς δ' ἀνθρώποις ἐπιπεσόντων φεύ-
 γουσι καὶ τοὺς ἐσχάτους φονευόντων, τὸ δὲ πᾶν ἐγκυ-
 κλουμένων* στράτευμα καὶ συνωθούντων εἰς τόπους χα-
 λεποὺς καὶ διάφευξιν οὐκ ἔχοντας,* ἀπογνοὺς* τὴν ἐκ
 τοῦ βιάζεσθαι σωτηρίαν ὁ Μαγκίνος ἐπεκηρυκεύετο*
 περὶ σπονδῶν καὶ διαλύσεων* πρὸς αὐτούς· οἱ δὲ πι-
 στεύειν ἔφασαν οὐδενὶ πλὴν μόνῳ Τιβερίῳ καὶ τοῦτον
 ἐκέλευον ἀποπέμψαι πρὸς αὐτούς. Ἐπεπόνθεσαν* δὲ
 τοῦτο καὶ δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον (ἦν γὰρ αὐτοῦ πλεῖ-
 στος λόγος ἐπὶ στρατιᾶς), καὶ μεμνημένοι τοῦ πατρὸς Τι-
 βερίου, ὃς πολεμήσας Ἰβηρσι* καὶ πολλοὺς καταστρε-
 ψάμενος* εἰρήνην ἔθετο* πρὸς τοὺς Νομαντίνους καὶ
 ταύτην ἐμπεδοῦντα* τὸν δῆμον ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀεὶ
 παρέσχεν. Οὕτω δὴ πεμφθεὶς ὁ Τιβέριος καὶ συγγενό-
 μενος* τοῖς ἀνδράσι καὶ τὰ μὲν πείσας, τὰ δὲ δεξάμε-
 νος, ἐσπείσατο* καὶ δισμυρίους ἔσωσε περιφανῶς* Ῥω-
 μαίων πολίτας, ἄνευ τῆς θεωραείας* καὶ τῶν ἕξῳ* τά-
 ῤεως ἐπομένων.

6. Τὰ δ' ἐν τῷ χάρακι* ληφθέντα χρήματα* πάντα
 κατέσχον οἱ Νομαντῖνοι καὶ διεπύρθησαν. Ἐν δὲ τού-
 τοις καὶ πινακίδες* ἦσαν τοῦ Τιβερίου, γράμματα* καὶ
 λόγους* ἔχουσαι τῆς ταμειυτικῆς ἀρχῆς, ἃς περὶ πολλοῦ

ποιούμενος* ἀπολαβεῖν* ἤδη τοῦ στρατοῦ προκεχωρηκό-
τος ἀνέστρεψε πρὸς τὴν πόλιν ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς ἢ
τέτταρας ἑταίρους. Ἐκκαλέσας δὲ τῶν Νομαντίνων τοὺς
ἄρχοντας ἠξίου κομίσασθαι* τὰς δέλτους,* ὡς μὴ πα-
ράσχοι* τοῖς ἐχθροῖς διαβολῶν οὐκ ἔχων* ἀπολογίσασθαι*
περὶ τῶν ὀκονομημένων.* Ἡσθέντες οὖν οἱ Νομαντῖνοι
τῇ συντυχίᾳ* τῆς χρείας παρεκάλουν* αὐτὸν εἰσελθεῖν
εἰς τὴν πόλιν ὡς δ' εἰστήκει βουλευόμενος, ἐγγὺς προσ-
ελθόντες ἐνεφύοντο* ταῖς χερσὶ καὶ λιπαρεῖς* ἦσαν δεό-
μενοι μηκέτι νομίζειν αὐτοὺς πολεμίους, ἀλλ' ὡς φίλους
χρησθαι καὶ πιστεύειν. Ἔδοξεν οὖν τῷ Τιβερίῳ ταῦτα
ποιεῖν τῶν τε δέλτων περιεχομένῳ* καὶ δεδοικότεν παρο-
ξύνειν ὡς ἀπιστουμένους* τοὺς Νομαντίνους. Εἰσελθόντι
δ' εἰς τὴν πόλιν πρῶτον μὲν ἄριστον* παρέθεσαν καὶ
πᾶσαν ἐποίησαντο δέησιν ἐμφαγεῖν* τι κοινῇ μετ' αὐτῶν
καθήμενον· ἔπειτα τὰς δέλτους ἀπέδωκαν καὶ τῶν ἄλλων
ἃ βούλοιο χρημάτων λαβεῖν ἐκέλευον. Ὁ δ' οὐδὲν ἢ
τὸν λιβανωτόν, ᾧ πρὸς τὰς δημοσίας ἐχρῆτο θυσίας,
λαβὼν ἀπῆλθεν ἀσπασάμενος* καὶ φιλοφρονηθεὶς τοὺς
ἄνδρας.

7. Ἐπεὶ δ' εἰς Ῥώμην ἐπανῆλθεν, ἡ μὲν ὅλη πρᾶ-
ξις ὡς δεινὴ καὶ καταισχύνουσα τὴν Ῥώμην αἰτίαν*
εἶχε καὶ κατηγορίαν, οἱ δὲ τῶν στρατιωτῶν οἰκεῖοι καὶ
φίλοι μέγα μέρος ὄντες τοῦ δήμου, συνέτρεχον πρὸς τὸν
Τιβέριον, τὰ μὲν αἰσχροῖα* τῶν γεγονότων ἀναφέροντες*
εἰς τὸν ἄρχοντα, δι' αὐτὸν δὲ σφύζεσθαι τοσοῦτους πο-
λίτας φάσκοντες. Οἱ μέντοι δυσχεραίνοντες* τὰ πεπρα-
γμένα μιμεῖσθαι τοὺς προγόνους ἐκέλευον· καὶ γὰρ ἐκεῖ-
νοι τοὺς ἀγαπήσαντας* ὑπὸ Σαυνιτῶν* ἀφειῆναι στρα-
τηγούς αὐτούς τε τοῖς πολεμίοις γυμνοὺς προσέρριψαν*
καὶ τοὺς ἐφαψαμένους* καὶ μετασχόντας τῶν σπονδῶν,
οἷον ταμίας καὶ χιλιάρχους, ὁμοίως προὔβαλον,* εἰς ἐκεῖ-

νους τὴν ἐπιτοκίαν καὶ τὴν διάλυσιν τῶν ὁμολογημέ-
 νων* τρέποντες * Ἐνθα δὴ καὶ μάλιστα τὴν πρὸς τὸν
 Τιβέριον εὐνοίαν καὶ σπουδὴν* ἐξέφηνεν* ὁ δῆμος. Τὸν
 μὲν γὰρ ὕπατον ἐψηφίσαντο* γυμνὸν καὶ δεδεμένον πα-
 ραδοῦναι τοῖς Νομαντίνοις, τῶν δ' ἄλλων ἐφείσαντο*
 πάντων διὰ Τιβέριον. Δοκεῖ δὲ καὶ Σκιπίων βοηθῆσαι,
 μέγιστος ὢν τότε καὶ πλεῖστον δυνάμενος Ῥωμαίων·
 ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἐν αἰτίαις ἦν,* ὅτι τὸν Μαγκίνον οὐ
 περιέσωσεν, οὐδὲ τὰς σπονδὰς ἐμπεδωθῆναι τοῖς Νομαν-
 τίνοις ἐσπούδασε* δι' ἀνδρὸς οἰκείου* καὶ φίλου τοῦ
 Τιβερίου γενομένης. Τὸ δὲ πλεῖστον ἔοικεν ἐκ φιλοτι-
 μίας* καὶ τῶν ἐπαιρόντων* τὸν Τιβέριον φίλων καὶ σο-
 φιστῶν* ἐκγενέσθαι τὰ τῆς διαφορᾶς. Ἄλλ' αὕτη γε πρὸς
 οὐδὲν ἀνήκεστον* οὐδὲ φαῦλον ἐξέπεσε.* Δοκεῖ δ' ἂν μοι
 μηδαμῶς περιπεσεῖν ὁ Τιβέριος οἷς ἔπαθεν, εἰ παρῆν
 αὐτοῦ τοῖς πολιτεύμασι* Σκιπίων ὁ Ἀφρικανός· νῦν δ'
 ἐκεῖνου περὶ Νομαντίαν ὄντος ἤδη καὶ πολεμοῦντος ἦψατο
 τῆς περὶ τοὺς νόμους πολιτείας* ἐκ τοιαύτης αἰτίας.

8. Ῥωμαῖοι τῆ. τῶν ἀστυγειτόνων χώρας ὄσσην ἀπε-
 τέμοντο* πολέμῳ, τὴν μὲν ἐλίπρασκον, τὴν δὲ ποιούμε-
 νοι δημοσίαν ἐδίδοσαν νέμεσθαι τοῖς ἀκτῆμοσι καὶ ἀπό-
 ροις τῶν πολιτῶν, ἀποφορὰν* οὐ πολλὴν εἰς τὸ δημό-
 σιον τελοῦσιν.* Ἀρξαμένων δὲ τῶν πλουσίων ὑπερβάλ-
 λειν* τὰς ἀποφορὰς καὶ τοὺς πένητας ἐξελαυνόντων,*
 ἐγράφη νόμος οὐκ ἐὼν πλέθρα* γῆς ἔχειν πλείονα πεντα-
 κοσίων. Καὶ βραχὺν μὲν χρόνον ἐπέσχε* τὴν πλεονεξίαν
 τὸ γράμμα* τοῦτο καὶ τοῖς πένησιν ἐβοήθησε κατὰ χώ-
 ραν μένουσιν* ἐπὶ τῶν μεμισθωμένων καὶ νεμομένοις ἦν
 ἕκαστος ἐξ ἀρχῆς εἶχε μοῖραν.* Ὑστερον δὲ τῶν γεινι-
 ώντων πλουσίων ὑποβλήτοις* προσώποις μεταφερόντων
 τὰς μισθώσεις εἰς ἑαυτούς, τέλος δὲ φανερῶς ἦδη δι'
 ἑαυτῶν τὰ πλεῖστα κατεχόντων, ἐξωσθέντες οἱ πένητες

οὔτε ταῖς στρατείαις ἔτι προθύμους παρῆγον ἑαυτούς, ἠμέλουν τε παίδων ἀνατροφῆς, ὥστε ταχὺ* τὴν Ἰταλίαν ἅπασαν ὀλιγανδρίας ἔλευθέρων αἰσθέσθαι, δεσμοτηρίων* δὲ βαρβαρικῶν ἐμπεπλῆσθαι, δι' ὧν ἐγεώργουν οἱ πλούσιοι τὰ χωρία* τοὺς πολίτας ἐξελάσαντες. Ἐπεχείρησε μὲν οὖν τῇ διορθώσει Γάιος Λαίλιος* ὁ Σκιπίωνος ἐταῖρος, ἀντικρουσάντων δὲ τῶν δυνατῶν, φοβηθεὶς τὸν θρόνον καὶ παυσάμενος ἐπεκλήθη σοφὸς ἢ φρόνιμος· ἐκάτερον γὰρ δοκεῖ σημαίνειν ὁ σαπίνης. Ὁ Τιβέριος δὲ δήμαρχος ἀποδειχθεὶς εὐθύς ἐπ' αὐτὴν ὥρμησε τὴν πρᾶξιν, ὡς μὲν οἱ πλείστοι λέγουσι, Διοφάνους* τοῦ ῥήτορος καὶ Βλοσίου* τοῦ φιλοσόφου παρορησάντων αὐτόν, ὧν ὁ μὲν Διοφάνης φυγὰς ἦν Μυτιληναῖος, ὁ δ' αὐτόθεν ἐξ Ἰταλίας Κυμαῖος,* Ἀντιπάτρου* τοῦ Ταρσέως* γεγωνὸς ἐν ἄστει συνήθης* καὶ τετιμημένος ὑπ' αὐτοῦ προσφωνήσεσι* γραμμάτων* φιλοσόφων.* Ἐνιοὶ δὲ καὶ Κορηλίαν συνεπαιτιῶνται* τὴν μητέρα πολλάκις τοὺς υἱοὺς ὀνειδίζουσαν, ὅτι Ῥωμαῖοι Σκιπίωνος αὐτὴν ἔτι πενθεράν, οὐπω δὲ μητέρα Γράκων προσαγορεύουσιν. Ἄλλοι δὲ Σπόριόν τινα Ποστούμιον αἴτιον γενέσθαι λέγουσιν, ἠλικιώτην* τοῦ Τιβερίου καὶ πρὸς δόξαν ἐφάμιλλον αὐτῷ περὶ τὰς συνηγορίας, ὧν, ὡς ἐπανῆλθεν ἀπὸ τῆς στρατείας, εὐρῶν πολὺ τῇ δόξῃ καὶ τῇ δυνάμει παρηλλαχότα* καὶ θαυμαζόμενον, ἠθέλησεν, ὡς ἔοικεν, ὑπερβαλέσθαι πολιτεύματος* παραβόλου* καὶ μεγάλῃ προσδοκίᾳ ἔχοντος* ἀψάμενος. Ὁ δ' ἀδελφὸς αὐτοῦ Γάιος ἐν τινὶ βιβλίῳ γέγραπεν εἰς Νομαντίαν πορευόμενον διὰ τῆς Τυρρηνίας* τὸν Τιβέριον καὶ τὴν ἐρημίαν τῆς χώρας ὀρῶντα καὶ τοὺς γεωργοῦντας ἢ νέμοντας* οἰκέτας ἐπεισάκτους* καὶ βαρβάρους, τότε πρῶτον ἐπὶ νοῦν βαλέσθαι τὴν μυρίων κακῶν ἄρξασαν αὐτοῖς πολιτείαν.* Τὴν δὲ πλείστην αὐτὸς ὁ δῆμος ὀρμὴν καὶ φιλοτιμίαν ἐξῆψε, προκα-

λούμενος διὰ γραμμάτων αὐτὸν ἐν στοαῖς καὶ τοίχοις καὶ μνήμασι* καταγεγραφομένων ἀναλαβεῖν* τοῖς πένησι τὴν δημοσίαν χώραν.

9. Οὐ μὴν ἐφ' αὐτοῦ γε συνέθηκε τὸν νόμον, τοῖς δὲ πρωτεύουσιν ἀρετῇ καὶ δόξῃ τῶν πολιτῶν συμβούλοις χρησάμενος, ὧν καὶ Κράσσος ἦν ὁ ἀρχιερεὺς* καὶ Μούκιος Σκαιβόλας* ὁ νομοδείκτης,* ὑπατεύων τότε, καὶ Κλαύδιος* Ἄπλιος ὁ κηδεστὴς* τοῦ Τιβερίου. Καὶ δοκεῖ νόμος εἰς ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν τοσαύτην μηδέποτε πρῶτος γραφῆναι καὶ μαλακώτερος. Οὐς γὰρ ἔδει δίκην τῆς ἀπειθείας δοῦναι* καὶ μετὰ ζημίας ἦν παρὰ τοὺς νόμους ἐκαρποῦντο χώραν ἀφεῖναι, τούτους ἐκέλευσε τιμὴν* προσλαμβάνοντας ἐκβαίνειν ὧν ἀδίκως ἐκέκτηντο καὶ παραδέχεσθαι* τοὺς βοηθείας δεομένους τῶν πολιτῶν. Ἀλλὰ καίπερ οὕτω τῆς ἐπανορθώσεως οὐσης εὐγνώμονος,* ὁ μὲν δῆμος ἠγάπα,* παρεῖς* τὰ γεγενημένα, παύσασθαι τὸ λοιπὸν ἀδικούμενος, οἱ δὲ πλούσιοι καὶ κτηματικοὶ πλεονεξία μὲν τὸν νόμον, ὀργῇ δὲ καὶ φιλονικία* τὸν νομοθέτην* δι' ἔχθους ἔχοντες* ἐπεχείρουν ἀποτρέπειν τὸν δῆμον, ὡς γῆς ἀναδασμὸν* ἐπὶ συγχύσει* τῆς πολιτείας εἰσάγοντος τοῦ Τιβερίου καὶ πάντα τὰ πράγματα κινουῦντος.* Ἄλλ' οὐδὲν ἐπέραινον* ὁ γὰρ Τιβερίος πρὸς καλὴν ὑπόθεσιν καὶ δικαίαν ἀγωνιζόμενος λόγῳ καὶ φανλότερα κοσμησαὶ δυναμένῳ πράγματα δεινὸς ἦν καὶ ἄμαχος,* ὅποτε τοῦ δήμου τῷ βήματι περιεχυμένου* καταστὰς* λέγοι περὶ τῶν πενήτων, ὡς τὰ μὲν θηρία τὰ τὴν Ἰταλίαν νεμόμενα* καὶ φωλεὸν* ἔχει καὶ κοιταῖόν* ἐστὶν αὐτῶν ἐκάστῳ καὶ κατάδυσσις,* τοῖς δ' ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας μαχομένοις καὶ ἀποθνήσκουσιν ἀέρος καὶ φωτός, ἄλλου δ' οὐδενὸς μέτεστιν, ἀλλ' ἄοικοι* καὶ ἀνίδρυτοι* μετὰ τέκνων πλανῶνται καὶ γυναικῶν, οἱ δ' αὐτοκράτορες* ψεύδονται τοὺς στρατιώτας ἐν ταῖς μά-

χαις παρακαλοῦντες ὑπὲρ τάφων καὶ ἱερῶν ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμίους· οὐδενὶ γὰρ ἔστιν οὐ βωμὸς πατρῶος, οὐκ ἠρίον* προγονικὸν τῶν τοσοῦτων Ῥωμαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ἀλλοτρίας τρυφῆς καὶ πλούτου πολεμοῦσι καὶ ἀποθνήσκουσι, κύριοι τῆς οἰκουμένης εἶναι λεγόμενοι, μίαν δὲ βῶλον ἰδίαν οὐκ ἔχοντες.

10. Τούτους ἀπὸ φρονήματος μεγάλου καὶ πάθους ἀληθινοῦ τοὺς λόγους κατιόντας εἰς τὸν δῆμον ἐνθουσιῶντα καὶ συνεξανιστάμενον οὐδεὶς ὑφίστατο* τῶν ἐναντίων. Ἐάσαντες οὖν τὸ ἀντιλέγειν ἐπὶ Μᾶρκον Ὀκτάβιον* τρέπονται,* τῶν δημάρχων ἓνα, νεανίαν ἐμβριθῆ* τὸ ἦθος* καὶ κόσμιον, ἐταῖρον δὲ τοῦ Τιβερίου καὶ συνήθη.* Διὸ τὸ μὲν πρῶτον αἰδούμενος ἐκείνον ἀνεδύετο* πολλῶν δὲ καὶ δυνατῶν δεομένων καὶ λιπαρῶντων* ὥσπερ ἐκβιασθεὶς ἀντικαθίστατο* τῷ Τιβερίῳ καὶ διεκρούετο* τὸν νόμον. Ἔστι δ' αἰεὶ τοῦ κωλύοντος ἐν τοῖς δημάρχοις τὸ κράτος* οὐδὲν γὰρ οἱ πολλοὶ κελεύοντες περαίνουσιν ἑνὸς ἐνισταμένου.* Πρὸς* τοῦτο παροξυνθεὶς ὁ Τιβέριος τὸν μὲν φιλάνθρωπον ἐπανείλετο* νόμον, τὸν δ' ἠδίω τε τοῖς πολλοῖς καὶ σφοδρότερον ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας εἰσέφερεν* ἤδη, κελεύων ἐξίστασθαι* τῆς χώρας, ἣν ἐκέκτηντο παρὰ τοὺς προτέρους νόμους. Ἦσαν οὖν ὁμοῦ* τι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀγῶνες* αὐτῷ πρὸς τὸν Ὀκτάβιον ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐν οἷς, καίπερ ἐξ ἄκρας σπουδῆς* καὶ φιλονικίας ἀντερείδοντες,* οὐδὲν εἰπεῖν λέγονται περὶ ἀλλήλων φαῦλον,* οὐδὲ ῥῆμα* προπεσεῖν* θάτερου πρὸς τὸν ἕτερον δι' ὀργὴν ἀνεπιτήδειον.* Οὐ γὰρ μόνον ἐν βακχεύμασιν, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καὶ ἐν φιλοτιμίαις* καὶ ὀργαῖς* τὸ πεφυκέναι* καλῶς καὶ πεπαιδευθῆναι* σωφρόνως ἐφίστησι* καὶ κατακοσμεῖ* τὴν διάνοιαν. Ἐπεὶ δ' ἑώρα τὸν Ὀκτάβιον ἐνεχόμενον* τῷ νόμῳ καὶ κατέχοντα τῆς δημοσίας χώρας συχνὴν ὁ Τιβέριος,

ἔδειτο παρῆναι* τὴν φιλονικίαν, ὑφιστάμενος* αὐτῷ τὴν τιμὴν ἀποδώσειν ἐκ τῶν ἰδίων, καίπερ οὐ λαμπρῶν ὄντων. Οὐκ ἀνασχομένους* δὲ τοῦ Ὀκταβίου, διαγράμματι* τὸς ἄλλας ἀρχὸς ἀπάσας ἐκώλυσε χρηματίζειν,* ἄχρι ἂν ἡ περὶ τοῦ νόμου διενεχθῆ* ψῆφος· τῷ δὲ τοῦ Κρόνου ναῶ σφραγίδας ἰδίᾳς ἐπέβαλεν, ὥπως οἱ ταμίαι μηδὲν ἐξ αὐτοῦ λαμβάνοιεν μηδ' εἰσφέροιεν, καὶ τοῖς ἀπειθήσασιν τῶν στρατηγῶν ζημίαν ἐπεκήρυξεν, ὥστε πάντας ὑποδείσαντας ἀφείναι τὴν ἐκάστῳ προσήκουσαν οἰκονομίαν.* Ἐντεῦθεν οἱ κτηματικοὶ τὰς μὲν ἐσθῆτας μετέβαλον καὶ περιήεσαν οἰκτροὶ καὶ ταπεινοὶ κατὰ τὴν ἀγοράν, ἐπεβούλευον δὲ τῷ Τιβερίῳ κρύφα καὶ συνίστασαν* ἐπ' αὐτὸν τοὺς ἀναιρήσοντας,* ὥστε κἀκεῖνον οὐδενὸς ἀγνοοῦντος ὑποζώννυσθαι* ξιφίδιον ληστρικόν, ὃ δόλωνα* καλοῦσιν.

11. Ἐνστάσης* δὲ τῆς ἡμέρας καὶ τὸν δῆμον αὐτοῦ καλοῦντος ἐπὶ τὴν ψῆφον, ἠρπάσθησαν ὑπὸ τῶν πλουσίων αἱ ὑδρίαι καὶ τὰ γινόμενα πολλὴν εἶχε σύγχυσιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν περὶ Τιβέριον πλήθει βιάσασθαι* δυναμένων καὶ συστρεφομένων ἐπὶ τοῦτο, Μανίλιος* καὶ Φούλβιος,* ἄνδρες ὑπατικοί, προσπεσόντες* τῷ Τιβερίῳ καὶ χειρῶν ἀπτόμενοι καὶ δακρύοντες ἐδέοντο παύσασθαι. Τοῦ δὲ καὶ τὸ μέλλον ὅσον οὐπω δεινὸν ἤδη συμφροῦντος* καὶ δι' αἰδῶ τῶν ἀνδρῶν πυθομένων, τί κελεύουσι πράττειν αὐτόν, οὐκ ἔφασαν ἀξιόχρεφ* πρὸς τηλικαύτην εἶναι συμβουλίαν,* ἐπιτρέψαι* δὲ τῇ βουλῇ κελεύοντες καὶ δεόμενοι συνέπεισαν. Ὡς δ' οὐδὲν ἐπέβαινεν ἡ βουλή συνελθοῦσα διὰ τοὺς πλουσίους ἰσχύοντας ἐν αὐτῇ, τρέπεται* πρὸς ἔργον οὐ νόμιμον οὐδ' ἐπιεικές,* ἀφελῆσθαι τῆς ἀρχῆς τὸν Ὀκτάβιον, ἀμηχανῶν ἄλλως ἐπαγαγεῖν* τῷ νόμῳ τὴν ψῆφον. Καὶ πρῶτον μὲν ἐδειτο φανερώς αὐτοῦ λόγους τε προσφέρων* φιλανθρώπους* καὶ χειρῶν ἀπτόμενος, ἐνδοῦναι* καὶ χαρίσασθαι τῷ

δήμῳ δίκαια μὲν ἀξιούντι, μικρὰ δ' ἀντὶ μεγάλων πόνων καὶ κινδύνων ληφόμενῳ. Διωθομένου* δὲ τοῦ Ὀκταβίου τὴν ἔντευξιν,* ὑπειπὼν ὁ Τιβέριος, ὡς οὐκ ἔστιν ἄρχοντας ἀμφοτέρους καὶ περὶ πραγμάτων μεγάλων ἀπ' ἴσης ἐξουσίας διαφερομένους ἄνευ πολέμου διεξελεθεῖν* τὸν χρόνον, ἐν ἴαμα* τούτου μόνον ὄρᾶν ἔφη, τὸ παύσασθαι τῆς ἀρχῆς τὸν ἕτερον. Καὶ περὶ αὐτοῦ γε προτέρου τὸν Ὀκτάβιον ἐκέλευσε τῷ δήμῳ ψῆφον ἀναδοῦναι* καταβῆσεσθαι γὰρ εὐθύς ἰδιώτης γενόμενος, ἂν τοῦτο δόξῃ τοῖς πολίταις. Τοῦ δ' Ὀκταβίου μὴ θέλοντος αὐτὸς ἔφη περὶ ἐκείνου ψῆφον ἀναδώσειν, ἐὰν μὴ μεταγνῶ* βουλευσάμενος.

12. Καὶ τότε μὲν ἐπὶ* τούτοις διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· τῇ δ' ὑστεραία τοῦ δήμου συνελθόντος ἀναβάς ἐπὶ τὸ βῆμα πάλιν ἐπειρᾶτο πείθειν τὸν Ὀκτάβιον· ὡς δ' ἦν ἀμετάπειστος, εἰσήνεγκε νόμον ἀφαιρούμενον αὐτοῦ τὴν δημαρχίαν καὶ τοὺς πολίτας εὐθύς ἐκάλει τὴν ψῆφον ἐπιφέροντας.* Οὐσῶν δὲ πέντε καὶ τριάκοντα φυλῶν, ὡς αἱ δεκαεπτὰ τὴν ψῆφον ἐπενηνόχεσαν καὶ μιᾶς ἔτι προσγενομένης* ἔδει τὸν Ὀκτάβιον ἰδιώτην γενέσθαι, κελεύσας ἐπισχεῖν* αὐτίς ἔδειτο τοῦ Ὀκταβίου καὶ περιέβαλεν* αὐτὸν ἐν ὄψει τοῦ δήμου καὶ κατησπάζετο, λιπαρῶν καὶ δεόμενος μῆθ' ἑαυτὸν ἄτιμον περιδεῖν* γενόμενον μῆτ' ἐκείνῳ βαρέος οὕτω καὶ σκυθρωποῦ* πολιτεύματος αἰτίαν* προσάψαι. Τούτων τῶν δεήσεων οὐ παντελῶς ἄτεγκτον* οὐδ' ἀτενῆ* λέγουσιν ἀκροᾶσθαι τὸν Ὀκτάβιον, ἀλλὰ καὶ δακρύων ὑποπίμπλασθαι τὰ ὄμματα καὶ σιωπᾶν ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ὡς μέντοι πρὸς τοὺς πλουσίους καὶ κτηματικούς συνεστῶτας ἀπέβλεψεν, αἰδεσθεῖς δοκεῖ καὶ φοβηθεῖς τὴν παρ' ἐκείνοις ἀδοξίαν ὑποστῆναι πᾶν δεινὸν οὐκ ἀγεννῶς* καὶ κελεύσαι πράττειν ὃ βούλεται τὸν Τιβέριον. Οὕτω δὲ τοῦ νόμου κυρωθέντος ὁ μὲν Τι-

βέριος τῶν ἀπελευθέρων* τινὶ προσέταξεν ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλκύσαι τὸν Ὀκτάβιον· ἐχρήτο δ' ὑπηρεταῖς ἀπελευθέροις ἰδίους, καὶ τοῦτο τὴν ὄψιν οἰκτροτέραν τοῦ Ὀκταβίου παρέσχεν ἐλκομένου πρὸς ὕβριν.* Ὁ δὲ δῆμος ἐφόρμησεν αὐτῷ, καὶ τῶν πλουσίων συνδραμόντων καὶ διασχόντων* τὰς χεῖρας, ὁ μὲν Ὀκτάβιος ἐσώθη μόλις ἐξαρπαγείς καὶ διαφυγὼν τὸν ὄχλον, οἰκέτην δ' αὐτοῦ πιστὸν ἔμπροσθεν ἐστώτα καὶ προτεταγμένον ἐξετύφλωσαν, ἄκοντος τοῦ Τιβερίου καὶ πρὸς* τὸν θόρουβον, ὡς ἦσθετο τὰ γινόμενα, πολλῇ σπουδῇ καταδραμόντος.

13. Ἐκ* τούτου κυροῦται μὲν ὁ περὶ τῆς χώρας νόμος, αἰροῦνται δὲ τρεῖς ἄνδρες ἐπὶ τὴν διάκρισιν* καὶ διανομήν, αὐτὸς Τιβέριος καὶ Κλαύδιος Ἄππιος ὁ πενθερὸς καὶ Γαῖος Γράκχος ὁ ἀδελφός, οὐ παρῶν οὗτος, ἀλλὰ ὑπὸ* Σικιλίῳ πρὸς Νομαντίαν στρατευόμενος. Ταῦτα τοῦ Τιβερίου διαπραξαμένου* καθ'* ἡσυχίαν μηδενὸς ἐνισταμένου καὶ πρὸς τούτοις δήμαρχον ἀντικαταστήσαντος οὐδένα τῶν ἐπιφανῶν, ἀλλὰ Μούκιόν τινα, πελάτην αὐτοῦ, πρὸς* πάντα δυσχεραίνοντες οἱ δυνατοὶ καὶ φοβούμενοι τοῦ Τιβερίου τὴν αὔξησιν ἐν τῇ βουλῇ προεπηλάκιζον* αὐτόν, αἰτουμένῳ μὲν, ὡς ἔθος ἐστίν, ἐκ δημοσίου σκηνήν, ὅπως ἔχοι διανέμων τὴν χώραν, οὐ δόντες, ἐτέρων ἐπ' ἐλάττωσι χρεῖαις πολλάκις λαβόντων, ἀνάλωμα* δ' εἰς ἐκάστην ἡμέραν ὀβολοὺς ἐννέα τάξαντες, εἰσηγουμένου ταῦτα Ποπλίου Νασικᾶ* καὶ δεδωκότος* ἑαυτὸν εἰς τὴν πρὸς ἐκείνους ἔχθραν ἀφειδῶς· πλείστην γὰρ ἐκέκτητο γῆν δημοσίαν καὶ χαλεπῶς ἔφερεν ἐκβαίνειν αὐτῆς ἀναγκαζόμενος. Ὁ δὲ δῆμος ἔτι μᾶλλον ἐξεκάετο* καὶ φίλου τινὸς τῷ Τιβερίῳ τελευτήσαντος αἰφνιδίως καὶ σημείων τῷ νεκρῷ μοχθηρῶν* ἐπιδραμόντων,* βοῶντες ὑπὸ φαρμάκων ἀνηρῆσθαι* τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν συνέδραμον καὶ τὸ λέχος* ἦσαντο καὶ θαπτο-

μένω παρέστησαν, οὐ φαύλως* ὑπονοῆσαι* τὴν φαρμακείαν δόξαντες. Ἐρράγη γὰρ ὁ νεκρὸς καὶ διεφθορότων* ὑγρῶν πλῆθος ἐξέβλυσεν,* ὥστ' ἀποσβέσαι τὴν φλόγα· καὶ φερόντων ἄλλην αὔθις οὐκ ἔκαετο πρὶν εἰς ἕτερον τόπον μετακομισθῆναι, καὶ πολλὰ πραγματευσαμένων* μόλις* ἦψατο τὸ πῦρ αὐτοῦ. Πρὸς* ταῦτα τοὺς πολλοὺς* ἔτι μᾶλλον ὁ Τιβέριος παροξύνων μετέβαλε τὴν ἐσθῆτα καὶ τοὺς παῖδας προαγαγὼν* ἐδεῖτο τοῦ δήμου τούτων κήδεσθαι καὶ τῆς μητρὸς, ὡς αὐτὸς ἀπεγνωκὼς* ἑαυτόν.

14. Ἐπεὶ δὲ τοῦ Φιλομήτορος Ἀττάλου* τελευτήσαντος Εὐδήμος ὁ Περγαμηνὸς ἀνήνεγκε* διαθήκην, ἐν ἣ κληρονόμος ἐγγράπτο τοῦ βασιλέως ὁ Ῥωμαίων δῆμος, εὐθύς ὁ Τιβέριος δημαγωγῶν* εἰσήνεγκε νόμον, ὅπως τὰ βασιλικὰ χρήματα κομισθέντα τοῖς τὴν χώραν διαλαγχάνουσι* τῶν πολιτῶν ὑπάρχοι πρὸς κατασκευὴν* καὶ γεωργίας ἀφορμήν.* Περὶ δὲ τῶν πόλεων, ὅσαι τῆς Ἀττάλου βασιλείας ἦσαν, οὐδὲν ἔφη τῇ συγκλήτῳ βουλευέσθαι προσήκειν, ἀλλὰ τῷ δήμῳ γνώμην αὐτὸς προθήσειν.* Ἐκ τούτου μάλιστα προσέκρουσε* τῇ βουλῇ· καὶ Πομπήϊος* μὲν ἀναστὰς ἔφη γεινιᾶν τῷ Τιβερίῳ καὶ διὰ τοῦτο γινώσκειν Εὐδήμον αὐτῷ τὸν Περγαμηνὸν τῶν βασιλικῶν διάδημα δεδωκότα καὶ πορφύραν, ὡς μέλλοντι βασιλεύειν ἐν Ῥώμῃ, Κόϊντος δὲ Μέτελλος* ὠνείδισε τὸν Τιβέριον, ὅτι τοῦ μὲν πατρὸς αὐτοῦ τιμητέοντος, ὁσάκις ἀναλύοι* μετὰ δεῖπνον οἴκαδε, τὰ φῶτα κατεσβέννυσαν οἱ πολῖται, φοβούμενοι μὴ πορρωτέρω* τοῦ μετρίου δόξωσιν ἐν συνουσίαις* εἶναι καὶ πότοις,* τούτῳ δὲ παραφαίνουσι* νυκτὸς οἱ θρασύτατοι καὶ ἀπορώτατοι τῶν δημοτῶν· Τίτος δ' Ἄννιος,* οὐκ ἐπιεικῆς* μὲν ὢν οὐδὲ σόφρων ἄνθρωπος, ἐν δὲ λόγοις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἄμαχος εἶναι δοκῶν, εἰς ὄρισμόν* τινα

προυκαλείτο τὸν Τιβέριον, ἧ* μὴν ἱερὸν ὄντα καὶ ἄσυλον* ἐκ* τῶν νόμων ἠτιμωκέναι τὸν συνάροντα. Θορυβούντων δὲ πολλῶν ἐκπηδήσας ὁ Τιβέριος τὸν τε δῆμιον συνεκάλει καὶ τὸν Ἄννιον ἀχθῆναι κελεύσας ἐβούλετο κατηγορεῖν. Ὁ δὲ καὶ τῷ λόγῳ* καὶ τῇ δόξῃ πολὺ λειπόμενος* εἰς τὴν ἑαυτοῦ δεινότητα κατεδύετο* καὶ παρεκάλει μικρὰ πρὸ τῶν λόγων* ἀποκρίνασθαι τὸν Τιβέριον. Συγχωροῦντος* δ' ἐρωτᾶν ἐκείνου καὶ σιωπῆς γενομένης εἶπεν ὁ Ἄννιος· «ἂν σὺ μὲν ἀτιμοῦν με βούλη καὶ προπηλακίζεις, ἐγὼ δὲ τίνα τῶν σῶν ἐπικαλέσωμαι* συναρχόντων, ὁ δ' ἀναβῆ βοηθήσων, σὺ δ' ὀργισθῆς, ἄρα γ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἀφαιρήσῃ;» Πρὸς* ταύτην λέγεται τὴν ἐρώτησιν οὕτως διαπορηθῆναι τὸν Τιβέριον, ὥστε πάντων ὄντα καὶ τῷ λέγειν ἐτοιμώτατον* καὶ τῷ θαρρεῖν ἱταμώτατον* ἀποσιωπῆσαι.

15. Τότε μὲν οὖν διέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· αἰσθανόμενος δὲ τῶν πολιτευμάτων τὸ περὶ τὸν Ὀκτάβιον οὐ τοῖς δυνατοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πολλοῖς ἐπαχθέστερον ὄν (μέγα γάρ τι καὶ καλὸν ἐδόκει τὸ τῶν δημάρχων ἀξίωμα μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης διατετηρημένον ἀνηρησθαι καὶ καθυβρισθαι), λόγον ἐν τῷ δήμῳ διεξῆλθεν, οὗ μικρὰ παραθέσθαι τῶν ἐπιχειρημάτων οὐκ ἄτοπον ἦν, ὥσθ' ὑπονοηθῆναι* τὴν πιθανότητα* καὶ πυκνότητα* τοῦ ἀνδρός. Ἔφη γὰρ ἱερὸν τὸν δήμαρχον εἶναι καὶ ἄσυλον,* ὅτι τῷ δήμῳ καθωσίομαι* καὶ τοῦ δήμου προέστηκεν. Ἄν οὖν μεταβαλλόμενος τὸν δῆμον ἀδικῆ καὶ τὴν ἰσχὺν κολούη* καὶ παραιτῆται* τὴν ψῆφον, αὐτὸς ἑαυτὸν ἀπεστέρηκε τῆς τιμῆς, ἐφ' οἷς ἔλαβεν οὐ ποιῶν· ἐπεὶ καὶ τὸ Καπετώλιον* κατασκάπτοντα καὶ τὸ νεώριον* ἐμπιπράντα δήμαρχον ἔαν δεήσει. Καὶ ταῦτα μὲν ποιῶν δήμαρχός ἐστι πονηρός· ἐὰν δὲ καταλύη τὸν δῆμον, οὐ δήμαρχός ἐστι. Πῶς οὖν οὐ δεινόν, εἰ τὸν μὲν ὕπατον ὁ δήμαρ-

χος ἄξει,* τὸν δὲ δήμαρχον οὐκ ἀφαιρήσεται τὴν ἐξουσίαν ὁ δῆμος, ὅταν αὐτῇ κατὰ τοῦ δεδωκότος χρῆται; Καὶ γὰρ ὑπάτον καὶ δήμαρχον ὁμοίως ὁ δῆμος αἰρεῖται. Καὶ μὴν ἢ γε βασιλεία πρὸς τῷ πᾶσαν ἀρχὴν* ἔχειν ἐν ἑαυτῇ συλλαβοῦσα καὶ ταῖς μεγίσταις ἱερουργίαις καθωσίωται πρὸς* τὸ θεῖον· ἀλλὰ Ταρκύνιον* ἐξέβαλεν ἡ πόλις ἀδικοῦντα καὶ δι' ἐνὸς ἀνδρὸς ὕβριν* ἢ πάτριος ἀρχῆ καὶ κτίσασα τὴν Ῥώμην κατελύθη. Τί δ' οὕτως ἄγιον ἐν Ῥώμῃ καὶ σεμνόν,* ὡς αἱ περιέπουσαι* παρθένοι καὶ φυλάττουσαι τὸ ἄφθιτον* πῦρ; Ἄλλ' ἦτις ἂν αὐτῶν ἀμάρτη, ζῶσα κατορῦσσεται* τὸ γὰρ ἄσυλον οὐ φυλάττουσιν ἀσεβοῦσαι εἰς τοὺς θεοὺς, ὃ διὰ τοὺς θεοὺς ἔχουσιν. Οὐκ οὐδὲ δήμαρχος ἀδικῶν τὸν δῆμον ἔχειν τὴν διὰ τὸν δῆμον ἀσυλίαν δίκαιός ἐστιν· ἢ γὰρ ἰσχύει δυνάμει, ταύτην ἀναιρεῖ. Καὶ μὴν εἰ δικαίως ἔλαβε τὴν δημαρχίαν τῶν πλείστων φυλῶν ψηφισαμένων, πῶς οὐχὶ καὶ ἀφαιρεθεῖ δικαιοτέρον, πασῶν ἀποψηφισαμένων; Ἰερὸν δὲ καὶ ἄσυλον οὐδὲν οὕτως ἐστίν, ὡς τὰ τῶν θεῶν ἀναθήματα· χρῆσθαι δὲ τούτοις καὶ κινεῖν καὶ μεταφέρειν ὡς βούλεται τὸν δῆμον οὐδεὶς κεκόλυκεν. Ἐξῆν οὖν αὐτῷ καὶ τὴν δημαρχίαν ὡς ἀνάθημα μετενεγκεῖν εἰς ἕτερον. Ὅτι δ' οὐκ ἄσυλον οὐδ' ἀναφαίρετον ἡ ἀρχή, δηλὸν ἐστὶ τῷ πολλάκις ἔχοντας ἀρχὴν τινὰς ἐξόμνησθαι* καὶ παραιτεῖσθαι* δι' αὐτῶν.

16. Τοιαῦτα μὲν ἦν τὰ κεφάλαια* τῆς τοῦ Τιβερίου δικαιολογίας. Ἐπεὶ δὲ συνορῶντες οἱ φίλοι τὰς ἀπειλὰς καὶ τὴν σύστασιν* ᾧοντο δεῖν ἑτέρας περιέχεσθαι* δημαρχίας εἰς τὸ μέλλον, αὐθις ἄλλοις νόμοις ἀνελάμβανε* τὸ πλῆθος, τοῦ τε χρόνου τῶν στρατειῶν ἀφαιρῶν* καὶ διδούς* ἐπικαλεῖσθαι* τὸν δῆμον ἀπὸ τῶν δικαστῶν καὶ τοῖς κρίνουσι* τότε, συγκλητικοῖς οὔσι, καταμειγνύς ἐκ τῶν ἱππέων τὸν ἴσον ἀριθμὸν καὶ πάντα τρόπον ἤδη τῆς

βουλῆς τὴν ἰσχὺν κολούων πρὸς* ὄργην καὶ φιλονικίαν μάλλον ἢ τὸν τοῦ δικαίου καὶ συμφέροντος λογισμόν.* Ἐπεὶ δὲ τῆς ψήφου φερομένης* ἦσθοντο τοὺς ἐναντίους κρατοῦντας* (οὐ γὰρ παρῆν ἅπας ὁ δῆμος), πρῶτον μὲν εἰς βλασφημίας* τραπόμενοι τῶν συναρχόντων εἶλκον τὸν χρόνον· ἔπειτα τὴν ἐκκλησίαν ἀφῆκαν εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀπαντᾶν* κελεύσαντες. Καὶ πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἀγορὰν καταβὰς ὁ Τιβέριος ἰκέτευε τοὺς ἀνθρώπους ταπεινὸς καὶ δεδακρυμένος, ἔπειτα δεδοικέναι φήσας, μὴ νυκτὸς ἐκκόψωσι* τὴν οἰκίαν οἱ ἐχθροὶ καὶ διαφθειρώσιν* αὐτόν, οὕτω τοὺς ἀνθρώπους διέθηκεν, ὥστε περὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παμπόλλους τινὸς αὐλίσασθαι* καὶ διανυκτερεῦσαι παραφυλάττοντας.

17. Ἄμα δ' ἡμέρα παρῆν ὁ τὰς ὄρνιθας, αἷς διαμαντεύονται,* κομίζων καὶ προέβαλλε* τροφήν αὐταῖς. Αἱ δ' οὐ προῆλθον, εἰ μὴ μία μόνη, διασείσαντος εὐ μάλα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἀγγεῖον.* οὐδὲ αὕτη δὲ τῆς τροφῆς ἔθιγεν,* ἀλλ' ἐπάρασα τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα καὶ παρατείνασα* τὸ σκέλος πάλιν εἰς τὸ ἀγγεῖον κατέφυγε. Τοῦτο καὶ τοῦ προτέρου σημείου τὸν Τιβέριον ἀνέμνησεν. Ἦν γὰρ αὐτῷ κράνος, ᾧ πρὸς τὸς μάχας ἐχρῆτο, κεκοσμημένον ἐκπρεπῶς* καὶ διάσημον· εἰς τοῦτο καταδύντες* ὄφεις ἔλαθον ἐντεκόντες ὡὰ καὶ ταῦτ' ἐξεγλύψαντο.* Διὸ καὶ μάλλον ὁ Τιβέριος τοῖς περὶ τὰς ὄρνιθας ἐταράττετο. Προῆι* δ' ὅμως, ἄνω τὸν δῆμον ἠθροῖσθαι περὶ τὸ Καλετώλιον πυθανόμενος· καὶ πρὶν ἐξελθεῖν προσέπταισε* πρὸς τὸν οὐδόν,* σφοδρᾶς οὕτω πληγῆς* γενομένης, ὥστε τὸν μὲν ὄνυχα τοῦ μεγάλου δακτύλου ῥαγῆναι, τὸ δ' αἷμα διὰ τοῦ ὑποδήματος ἔξω φέρεσθαι. Μικρὸν δ' αὐτοῦ προελθόντος* ὄφθησαν ὑπὲρ κεράμου* μαχόμενοι κόρακες ἐν ἀριστερᾷ· καὶ πολλῶν, ὡς εἰκός, ἀνθρώπων παρερχομένων κατ' αὐτὸν τὸν Τιβέριον λί-

θος ἀπωσθεῖς ὑπὸ θάτερου τῶν κοράκων ἔπεσε παρὰ τὸν πόδα. Τοῦτο καὶ τοὺς θραυστάτους τῶν περὶ αὐτὸν ἐπέστησεν.* Ἄλλὰ Βλόσσιος ὁ Κυμαῖος παρὼν αἰσχύνην ἔφη καὶ κατήφειαν* ἄν εἶναι πολλήν, εἰ Τιβέριος, Γράκχου μὲν υἱός, Ἄφρικανοῦ δὲ Σκιπίωνος θυγατριδοῦς,* προστάτης δὲ τοῦ Ῥωμαίων δήμου, κόρακα δείσας οὐχ ὑπακούσειε τοῖς πολίταις καλοῦσι· τοῦτο μέντοι τὸ αἰσχρὸν οὐκ ἐν γέλωτι θήσεσθαι* τοὺς ἐχθρούς, ἀλλ' ὡς τυραννοῦντος* καὶ τρυφῶντος* ἤδη καταβολήσεσθαι* πρὸς τὸν δῆμον. Ἄμα δὲ καὶ προσέθεον* πολλοὶ τῷ Τιβερίῳ, παρὰ τῶν ἐν Καπετωλίῳ φίλων, ἐπείγεσθαι κελεύοντες, ὡς τῶν ἐκεῖ καλῶς ἐχόντων. Καὶ τὰ γε πρῶτα λαμπρῶς ἀπήντα* τῷ Τιβερίῳ, φανέντι μὲν εὐθύς ἀραμένων βοῆν φίλιον, ἀναβαίνοντα δὲ προθύμως δεχομένον καὶ περὶ αὐτόν, ὡς μηδεὶς πελάσειεν* ἀγνώς,* παραταπτομένων.

18 Ἀρξαμένου δὲ πάλιν τοῦ Μουκίου τὰς φυλάς ἀναγορεύειν,* οὐδὲν ἐπεραίνεται τῶν εἰωθότων διὰ τὸν ἀπὸ τῶν ἐσχάτων θόρουβον, ὠθουμένων καὶ ὠθούντων τοὺς ἐναντίους εἰσβιαζομένους* καὶ ἀναμειγνυμένους. Ἐν δὲ τούτῳ Φούλβιος Φλάκκος ἀπὸ βουλῆς* ἀνῆε εἰς ἐμφανὲς καταστάς,* ὡς οὐκ ἦν φθειγγόμενον* ἐφικέσθαι,* διεσήμηνε τῇ χειρὶ φράσαι τι βουλόμενος αὐτὸς ἰδίᾳ* τῷ Τιβερίῳ. Καὶ κελεύσαντος ἐκείνου διασχεῖν* τὸ πλῆθος, ἀναβάς μόλις* καὶ προσελθὼν ἀπήγγειλεν, ὅτι τῆς βουλῆς συγκαθεζομένης* οἱ πλούσιοι τὸν ὑπατον μὴ πείθοντες αὐτοὶ διανοοῦνται καθ' αὐτοὺς ἀποκτινύναι τὸν Τιβέριον, πολλοὺς ἐπὶ τοῦτο δούλους καὶ φίλους ὀπλισμένους ἔχοντες.

19. Ὡς οὖν ταῦτα τοῖς περὶ αὐτὸν ἐξήγγειλεν ὁ Τιβέριος, οὗτοι μὲν εὐθύς τὰς τε τηβέννους περιεζώννυντο καὶ τὰ τῶν ὑπηρετῶν δόρατα συγκλῶντες,* οἷς ἀνείργουσι* τὸν ὄχλον, διελάμβανον* ὡς ἀμυνόμενοι τοῖς

κλάσμασι* τοὺς ἐπερχομένους. Τῶν δ' ἀπωτέρω θαυμάζόντων τὰ γινόμενα καὶ πυθθανομένων, ὁ Τιβέριος ἤψατο τῇ χειρὶ τῆς κεφαλῆς, ἐνδεικνύμενος τῇ ὄψει* τὸν κίνδυνον, ἐπεὶ τῆς φωνῆς οὐκ ἐπήκουον. Οἱ δ' ἐναντίοι τοῦτ' ἰδόντες ἔθεον πρὸς τὴν βουλήν ἀπαγγέλλοντες αἰτεῖν διάδημα τὸν Τιβέριον καὶ τούτου σημεῖον εἶναι τὸ τῆς κεφαλῆς ἐπιθιγγάνειν.* Πάντες μὲν οὖν ἐθορυβήθησαν· ὁ δὲ Νασικᾶς ἠξίου τὸν ὑπατον τῇ πόλει βοηθεῖν καὶ καταλύειν τὸν τύραννον. Ἀποκριναμένου δὲ πρῶως ἐκείνου βίας μὲν οὐδεμιᾶς ὑπάρξειν* οὐδ' ἀναιρήσειν οὐδένα τῶν πολιτῶν ἄκριτον, εἰ μέντοι ψηφίσαιτό τι τῶν παρανόμων ὁ δῆμος ὑπὸ τοῦ Τιβερίου πεισθεὶς ἢ βιασθεὶς, τοῦτο κύριον* μὴ φυλάξειν, ἀναπηδήσας ὁ Νασικᾶς «ἐπεὶ τοίνυν» ἔφη «προδίδωσιν* ὁ ἄρχων τὴν πόλιν, οἱ βουλόμενοι τοῖς νόμοις βοηθεῖν ἀκολουθεῖτε». Καὶ ταῦτα λέγων ἅμα καὶ τὸ κράσπεδον* τοῦ ἱματίου θέμενος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐχώρει πρὸς τὸ Καπετώλιον· ἕκαστος δὲ τῶν ἐπομένων αὐτῷ τῇ χειρὶ τὴν τήβεννον περιελίξας* ἐώθει τοὺς ἐμποδῶν, οὐδενὸς ἐνισταμένου πρὸς* τὸ ἀξίωμα τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ φευγόντων καὶ πατούντων ἀλλήλους. Οἱ μὲν οὖν περὶ αὐτοὺς ῥόπαλα καὶ σκυτάλας* ἐκόμιζον οἴκοθεν· αὐτοὶ δὲ τῶν δίφρων καταγνυμένων ὑπὸ τοῦ φεύγοντος ὄχλου τὰ κλάσματα καὶ τοὺς πόδας λαμβάνοντες ἀνέβαινον ἐπὶ τὸν Τιβέριον, ἅμα παίοντες τοὺς προτεταγμένους. Καὶ τούτων μὲν ἦν τροπὴ καὶ φόνος· αὐτοῦ δὲ τοῦ Τιβερίου φεύγοντος ἀντελάβετό* τις τῶν ἱματίων. Ὁ δὲ τὴν τήβεννον ἀφείς καὶ φεύγων ἐν τοῖς χιτῶσιν* ἐσφάλῃ* καὶ κατηνέχθη* περὶ τινὰς τῶν πρὸ αὐτοῦ πεπτωκότας. Ἀνιστάμενον δ' αὐτὸν ὁ μὲν ἐμφανῶς καὶ πρῶτος εἰς τὴν κεφαλὴν πατάξας ποδὶ δίφρου Πόπλιος ἦν Σατυρήϊος εἷς τῶν συναρχόντων· τῆς δὲ δευτέρας ἀντεποιεῖτο πληγῆς Λεύκιος Ροῦφος, ὡς ἐπὶ

καλῶ* τινι σεμνυνόμενος. Τῶν δ' ἄλλων ἀπέθανον ὑπὲρ τριακοσίους ξύλοις καὶ λίθοις συγκοπέντες, σιδήρω δ' οὐδεὶς.

20. Ταύτην πρώτην ἱστοροῦσιν ἐν Ῥώμῃ στάσιν, ἀφ' οὗ τὸ βασιλεύεσθαι κατέλυσαν, αἵματι καὶ φόνῳ πολιτῶν διακριθῆναι.* τὰς δ' ἄλλας οὔτε μικρὰς οὔτε περὶ μικρῶν γενομένης ἀνθυπεῖκοντες* ἀλλήλοις, φόβῳ μὲν οἱ δυνατοὶ* τῶν πολλῶν, αἰδούμενοι δὲ τὴν βουλήν ὁ δῆμος, ἔπαυον Ἐδόκει δὲ καὶ τότε μὴ χαλεπῶς ἂν ἐνδοῦναι* παρηγορηθεῖς* ὁ Τιβέριος, ἔτι δὲ ῥᾶον εἶξαι* δίχα φόνου καὶ τραυμάτων ἐπιούσιν· οὐ γὰρ πλείονες ἢ τρισχίλιοι περὶ αὐτὸν ἦσαν. Ἄλλ' ἔοικεν ὀργῇ τῶν πλουσίων καὶ μίσει πλέον ἢ δι' ἃς ἐσκήπτοντο* προφάσεις ἢ σύστασις* ἐπ' αὐτὸν γενέσθαι. Καὶ τούτου μέγα τεκμήριον* ὡμῶς* καὶ παρανόμως ὑβρισθεὶς ὁ νεκρός. Οὐ γὰρ ἐπέτρεψαν ἀνελέσθαι* τὸ σῶμα τῷ ἀδελφῷ δεομένῳ καὶ θάψαι νυκτός, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἄλλων νεκρῶν εἰς τὸν ποταμὸν ἔρριψαν. Καὶ τοῦτο πέρας οὐκ ἦν, ἀλλὰ καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ τοὺς μὲν ἐξεκρήρυττον* ἀκρίτους, τοὺς δὲ συλλαμβάνοντες ἀπεκτίννυσαν· ἐν οἷς καὶ Διοφάνης ὁ ῥήτωρ ἀπώλετο. Γάϊον δὲ τινα Βίλλιον εἰς ἀγγεῖον* καθείρξαντες καὶ συνεμβalόντες ἐχίδνας καὶ δράκοντας οὕτω διέφθειραν. Ὁ δὲ Κυμαῖος Βλόσσιος ἀνήχθη μὲν ἐπὶ τοὺς ὑπάτους, ἐρωτώμενος δὲ περὶ τῶν γεγονότων ὁμολογεῖ πεποιηκῆναι πάντα Τιβερίου κελεύοντος. Εἰπόντος δὲ τοῦ Νασικᾶ πρὸς αὐτὸν «τί οὖν, εἴ σε Τιβέριος ἐκέλευσεν ἐμπρῆσαι τὸ Καπετώλιον ;» τὸ μὲν πρῶτον ἀντέλεγεν, ὡς οὐκ ἂν τοῦτο Τιβερίου κελεύσαντος· πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν ταῦτο πυνθανομένων, «ἀλλ' ἐκεῖνου γε προστάσσοντος» ἔφη «κάμοι τοῦτο πρᾶξι καλῶς εἶχεν. Οὐ γὰρ ἂν Τιβέριος τοῦτο προσέταξεν, εἰ μὴ τῷ δήμῳ συνέφερον». Οὗτος μὲν οὖν διαφυγὼν ὕστε-

ρον ὄχετο πρὸς Ἄριστόνικον εἰς Ἀσίαν καὶ τῶν ἐκείνου πραγμάτων* διαφθαρέντων* ἑαυτὸν ἀνεΐλεν.

21. Ἡ δὲ βουλή θεραπεύουσα* τὸν δῆμον ἐκ* τῶν παρόντων οὔτε πρὸς τὴν διανομὴν ἔτι τῆς χώρας ἠναντιοῦτο καὶ ἀντὶ τοῦ Τιβερίου προὔθηκε* τοῖς πολλοῖς* ὀριστὴν* ἐλέσθαι. Λαβόντες δὲ τὰς ψήφους εἴλοντο Πόπλιον Κράσσον, οἰκεῖον ὄντα Γράκχῳ· θυγάτηρ γὰρ αὐτοῦ Λικινία* Γαίῳ Γράκχῳ συνώκει.* Καίτοι Νέπως* ὁ Κορνήλιός φησιν οὐ Κράσσου, Βρούτου* δὲ τοῦ θριαμβεύσαντος ἀπὸ Λυσιτανῶν* θυγατέρα γῆμαι Γαίον· ἀλλ' οἱ πλείους ὡς ἡμεῖς γράφομεν ἱστοροῦσιν. Ἐπεὶ δὲ χαλεπῶς μὲν ὁ δῆμος εἶχε* τῷ θανάτῳ τοῦ Τιβερίου καὶ φανερός ἦν ἀμύνης* περιμένων καιρὸν,* ἤδη δὲ καὶ δίκαι τῷ Νασικᾷ προανεσεῖοντο,* δείσασα περὶ τοῦ ἀνδρός ἡ βουλή ψηφίζεται* μηδὲν δεομένη πέμπειν αὐτὸν εἰς Ἀσίαν. Οὐ γὰρ ἀπεκρῦπτοντο κατὰ τὰς ἀπαντήσεις* οἱ ἄνθρωποι τὴν δυσμένειαν, ἀλλ' ἐξηγριαίνοντο καὶ κατεβόων, ὅπου προστύχοιεν, ἐναγῆ* καὶ τύραννον καὶ μεμιαγζότα φόνῳ σώματος ἀσύλου καὶ ἱεροῦ τὸ ἀγιώτατον καὶ φρικωδέστατον* ἐν τῇ πόλει τῶν ἱερῶν ἀποκαλοῦντες. Οὕτω μὲν ὑπεξῆλθε τῆς Ἰταλίας ὁ Νασικᾶς, καίπερ ἐνδεδεμένος ταῖς μεγίσταις ἱερουργίαις· ἦν γὰρ ὁ μέγιστος καὶ πρῶτος τῶν ἱερέων. Ἐξω δ' ἀλύων* καὶ πλανώμενος ἀδόξως οὐ μετὰ πολὺν χρόνον κατέστρεψε* περὶ Πέργαμον.* Οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ Νασικᾶν μεμίσηκεν οὕτως ὁ δῆμος, ὅπου* καὶ Σκιπίων ὁ Ἀφρικανός, οὗ δοκοῦσι Ῥωμαῖοι μηδένα δικαιότερον μηδὲ μᾶλλον ἀγαπῆσαι, παρὰ μικρὸν ἦλθεν* ἐκπεσεῖν* καὶ στέρεσθαι τῆς πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίας, ὅτι πρῶτον μὲν ἐν Νομαντία τὴν τελευταίαν τοῦ Τιβερίου πυθόμενος ἀνεφώνησεν ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν

ᾠδῶν* ἀπόλοιο καὶ ἄλλος, ὅτις* τοιαῦτά γε ῥέζοι,*

ἔπειτα τῶν περὶ Γάϊον καὶ Φούλβιον αὐτοῦ δι' ἐκκλησίας* πυνθανομένων, τί φρονοῖη περὶ τῆς Τιβερίου τελευτῆς, οὐκ ἀρεσκομένην τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπολιτευμένοις* ἀπόκρισιν ἔδωκεν. Ἐκ τούτου γὰρ ὁ μὲν δῆμος ἀντέκρουσεν* αὐτῷ λέγοντι,* μηδέπω τοῦτο ποιήσας πρότερον, αὐτὸς δὲ τὸν δῆμον εἰπεῖν* κακῶς προήχθη.* Περὶ μὲν οὖν τούτων ἐν τῷ Σκιπίωνος βίῳ τὰ καθ' ἕκαστα γέγραπται.

ΓΑΪΙΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ

1. Γαΐιος δὲ Γράκχος ἐν ἀρχῇ μὲν ἢ δεδιώς τοὺς ἐχθροὺς ἢ φθόνον συνάγων* ἐπ' αὐτοὺς ὑπεξέστη* τῆς ἀγορᾶς καὶ καθ' ἑαυτὸν ἡσυχίαν ἔχων διέτριβεν, ὡς ἂν τις ἔν τε τῷ παρόντι ταπεινὰ πράττων καὶ τὸ λοιπὸν* οὕτως ἀπραγμόνως* βιωσόμενος, ὥστε καὶ λόγον τισὶ καθ' αὐτοῦ παρασχεῖν* ὡς δυσχεραίνοντος* καὶ προβηβλημένου* τὴν τοῦ Τιβερίου πολιτείαν.* Ἦν δὲ καὶ μειράκιον παντάλασιν· ἐννέα γὰρ ἐνιαυτοῖς ἐλείπετο τὰ δελφοῦ καθ' ἡλικίαν, ἐκεῖνος δ' οὐπω τριάκοντα γεγονώς ἀπέθανεν. Ἐπεὶ δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου τὸν τε τρόπον* ἡσυχῇ* διέφαινε* ἀργίας καὶ μαλακίας* καὶ πότων καὶ χρηματισμῶν* ἀλλότριον ὄντα, καὶ τὸν λόγον ὥσπερ ὠκύπτερα* κατασκευαζόμενος ἐπὶ τὴν πολιτείαν* δῆλος ἦν οὐκ ἡρεμήσων, δίκην τέ τινα τῶν φίλων φεύγοντι* Βεττίῳ συνειπών,* τοῦ δήμου συνενθουσιῶντος ὑφ' ἡδονῆς καὶ βακχεύοντος περὶ αὐτόν, ἀπέδειξε τοὺς ἄλλους ῥήτορας παίδων μηδὲν διαφέροντας, εἰς φόβον αὐθις οἱ δυνατοὶ* καθίσταντο καὶ πολὺς ἦν ἐν αὐτοῖς λόγος, ὡς οὐκ ἐάσουσιν ἐπὶ δημοαρχίαν τὸν Γαΐον προελθεῖν. Συντυγχάνει* δ' ἀπὸ ταυτομάτου* λαχεῖν αὐτὸν εἰς Σαρδῶ* ταμίαν Ὀρέστη* τῷ ὑπάτῳ· καὶ τοῦτο τοῖς μὲν ἐχθροῖς καθ' ἡδονὴν ἐγεγόνει,* τὸν δὲ Γαΐον οὐκ ἐλύπησεν. Ἄτε γὰρ ὢν πολεμικὸς καὶ χειρὸν οὐδὲν πρὸς στρατείας ἡσκημένος ἢ δίκας, ἔτι δὲ τὴν πολιτείαν καὶ τὸ βῆμα φρίττων, ἀντέχειν* δὲ καλοῦντι τῷ δήμῳ καὶ τοῖς φίλοις οὐκ ἐκτρέφεται, παντάλασι τὴν ἀποδημίαν ἐκείνην ἠγάπησε.* Καίτοι κρατεῖ δόξα* πολλὴ τοῦτον

ἄκρατον γενέσθαι δημαγωγὸν καὶ πολὺ τοῦ Τιβερίου λαμυρώτερον* πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν ὄχλων δόξαν. Οὐκ ἔχει δ' οὕτω πάληθές, ἀλλ' ἔοικεν ὑπ' ἀνάγκης τινὸς μᾶλλον οὗτος ἢ προαιρέσεως* ἔμπεσεῖν εἰς τὴν πολιτείαν.* Ἰστορεῖ δὲ καὶ Κικέρων* ὁ ῥήτωρ, ὡς ἄρα φεύγοντι* πᾶσαν ἀρχὴν τῷ Γαίῳ καὶ μεθ' ἡσυχίας ἡρημένῳ ζῆν ὁ ἀδελφὸς ὄναρ* φανείς καὶ προσαγορεύσας «τί δῆτα»* φραίη «Γαῖε, βραδύνεις; Οὐκ ἔστιν ἀπόδρασις, ἀλλ' εἰς μὲν ἡμῖν ἀμφοτέροις βίος, εἰς δὲ θάνατος ὑπὲρ τοῦ δήμου πολιτευομένοις πέρωται».

2. Γενόμενος* οὖν ὁ Γαῖος ἐν Σαρδόνι πᾶσαν ἀρετῆς ἀπόδειξιν ἐδίδου καὶ πολὺ πάντων διέφερε τῶν νέων ἐν τοῖς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὑπηκόους δικαίοις* καὶ ἐν τῇ πρὸς τὸν στρατηγὸν εὐνοίᾳ* καὶ τιμῇ, σωφροσύνη δὲ καὶ λιτότητι καὶ φιλοπονίᾳ παρήλλαττε* καὶ τοὺς πρεσβυτέρους. Ἰσχυροῦ δὲ καὶ νοσώδους ἅμα χειμῶνος ἐν Σαρδόνι γενομένου καὶ τοῦ στρατηγοῦ τὰς πόλεις ἐσθῆτα* τοῖς στρατιώταις αἰτουήντος, ἔπεμψαν εἰς Ῥώμην παραιτούμενοι.* Δεξαμένης δὲ τῆς βουλῆς τὴν παραίτησιν αὐτῶν καὶ τὸν στρατηγὸν ἄλλοθεν ἀμφιάζειν* τοὺς στρατιώτας κελευούσης, ἀποροῦντος δ' ἐκείνου καὶ τῶν στρατιωτῶν κακοπαθούντων, ἐπελθὼν* τὰς πόλεις ὁ Γαῖος αὐτοὺς ἀφ' ἑαυτῶν ἐποίησεν ἐσθῆτα πέμψαι καὶ βοηθῆσαι τοῖς Ῥωμαίοις. Ταῦτα πάλιν εἰς Ῥώμην ἀπαγγελλόμενα καὶ δοκοῦντα δημαγωγίας προάγωνες* εἶναι διετάραττε τὴν βουλήν. Καὶ πρῶτον μὲν ἐκ Λιβύης παρὰ Μικίψα* τοῦ βασιλέως πρέσβεις παραγενομένους καὶ λέγοντας, ὡς ὁ βασιλεὺς χάριτι Γαίου Γράκχου πέμψειεν εἰς Σαρδόνα σίτον τῷ στρατηγῷ, δυσχεραίνοντες ἐξέβαλον ἔπειτα δόγμα* ποιῶνται τοῖς μὲν στρατιώταις διάδοχην* ἀποσταλῆναι, τὸν δὲ Ὀρέστην ἐπιμένειν,* ὡς δὴ καὶ τοῦ

Γαίου διὰ τὴν ἀρχὴν παραμενοῦντος. Ὁ δὲ τούτων αὐτῷ προσπεσόντων* εὐθύς ἐξέπλευσε πρὸς ὄργην καὶ φανείς ἐν Ῥώμῃ παρ' ἐλπίδας οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαν* εἶχεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς πολλοῖς ἀλλόκοτον ἐδόκει τὸ ταμίαν ὄντα προαποστῆναι* τοῦ ἄρχοντος. Οὐ μὴν ἀλλὰ κατηγορίας αὐτῷ γενομένης ἐπὶ τῶν τιμητῶν,* αἰτησάμενος λόγον οὕτω μετέστησε* τὰς γνώμας τῶν ἀκουσάντων, ὡς ἀπελθεῖν ἡδικοῦσθαι τὰ μέγιστα δόξας. Ἐστρατευσθαι μὲν γὰρ ἔφη δώδεκα ἔτη, τῶν ἄλλων δέκα στρατευομένων ἐν ἀνάγκαις,* ταμιεύων δὲ τῷ στρατηγῷ παραμεμενηκέναι τριετίαν, τοῦ νόμου μετ' ἐνιαυτὸν ἐπανελθεῖν διδόντος,* μόνος δὲ τῶν στρατευομένων πληθῆρες τὸ βαλλάντιον ἐξενηνοχῶς κενὸν εἰσηνηνοχέειν, τοὺς δ' ἄλλους ἐκπιόντας ὃν εἰσήνεγκαν οἶνον ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ μεστοὺς δεῦρο τοὺς ἀμφορεῖς* ἤκειν κομίζοντας.

3. Ἐκ* τούτου πάλιν ἄλλας αἰτίας αὐτῷ καὶ δίκας ἐπῆγον ὡς τοὺς συμμάχους ἀφιστάντι καὶ κεκοινωνηκότι τῆς περὶ Φρέγγελλαν* ἐνδειχθείσης* συνωμοσίας. Ὁ δὲ πᾶσαν ὑποψίαν ἀπολυσάμενος* καὶ φανείς καθαρὸς* εὐθύς ἐπὶ δημορχίαν ὥρμησε, τῶν μὲν γνωρίμων* ἀνδρῶν ὁμαλῶς* ἀπάντων ἐναντιουμένων πρὸς αὐτόν, ὄγλου δὲ τοσοῦτου συρρέοντος εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ συναρχαιρεσιάζοντος,* ὡς πολλοῖς μὲν οἰκήσεις ἐπιλιπεῖν, τοῦ δὲ πεδίου μὴ δεξαμένου* τὸ πλῆθος ἀπὸ τῶν τεγῶν καὶ τῶν κεράμων τὰς φωνὰς συνηχεῖν.* Τοσοῦτον δ' οὖν ἐξεβιάσαντο τὸν δήμον οἱ δυνατοὶ* καὶ τῆς ἐλπίδος τοῦ Γαίου καθεῖλον,* ὅσον οὐχ ὡς προσεδόκησε πρῶτον, ἀλλὰ τέταρτον ἀναγορευθῆναι. Παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν εὐθύς ἦν ἀπάντων πρῶτος, ἰσχύων τε τῷ λέγειν ὡς ἄλλος οὐδεὶς καὶ τοῦ πάθους* αὐτῷ παρησίαν πολλὴν διδόντος ἀνακλειομένῃ τὸν

ἀδελφόν. Ἐνταῦθα γὰρ ἐξ ἀπάσης προφάσεως* περιῆγε τὸν δῆμον, ἀναμιμνήσκων τῶν γεγονότων καὶ παρατιθείς* τὰ τῶν προγόνων, ὡς ἐκεῖνοι μὲν καὶ Φαλίσκοις* ἐπολέμησαν ὑπὲρ Γενυκίου τινὸς δημάρχου λοιδορηθέντος, καὶ Γαίου Βετουρίου θάνατον κατέγνωσαν,* ὅτι δημάρχῳ πορευομένῳ δι' ἀγορᾶς οὐχ ὑπεξέστη* μόνος· «ὕμῶν δ' ὀρώντων» ἔφη «Τιβέριον ξύλοις συνέκοπτον οὔτοι καὶ διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐσύρετο νεκρὸς ἐκ Καπετωλίου ῥιφησόμενος εἰς τὸν ποταμόν· οἱ δ' ἄλισκόμενοι τῶν φίλων ἀπέθνησκον ἄκριτοι. Καίτοι πατριὸν ἐστὶν ἡμῖν, εἴ τις ἔχων δίκην θανατικὴν* μὴ ὑπακούει,* τούτου πρὸς τὰς θύρας ἔωθεν ἐλθόντα σαλπικτὴν ἀνακαλεῖσθαι τῇ σάλπιγγι, καὶ μὴ πρότερον ἐπιφέρειν* ψήφον αὐτῷ τοὺς δικαστάς. Οὕτως εὐλαβεῖς* καὶ πεφυλαγμένοι περὶ τὰς κρίσεις* ἦσαν».

4. Τοιοῦτοις λόγοις προανασεισας* τὸν δῆμον (ἦν δὲ καὶ μεγαλοφρονότατος καὶ ῥωμαλεώτατος ἐν τῷ λέγειν) δύο νόμους εἰσέφερε, τὸν μὲν, εἴ τις ἀρχοντος ἀφρηῆτο* τὴν ἀρχὴν ὁ δῆμος, οὐκ ἔϋντα τούτῳ δευτέρας ἀρχῆς μετουσίαν* εἶναι· τὸν δ' εἴ τις ἀρχῶν ἄκριτον ἐκκεκηρύχοι* πολίτην, κατ' αὐτοῦ διδόντα* κρίσιν τῷ δήμῳ. Τούτων τῶν νόμων ἄντικρυς* ὁ μὲν Μᾶρκον Ὀκτάβιον ἠτίμου τὸν ὑπὸ Τιβερίου τῆς δημαρχίας ἐκπεσόντα,* τῷ δ' ἐνείχετο* Ποπίλλιος.* Οὗτος γὰρ στρατηγῶν τοὺς τοῦ Τιβερίου φίλους ἐξεκέρυξε.* Καὶ Ποπίλλιος μὲν οὐχ ὑποστάς* τὴν κρίσιν ἔφυγεν ἐξ Ἰταλίας· τὸν δ' ἕτερον νόμον Γάιος αὐτὸς ἐπανείλετο,* φήσας τῇ μητρὶ Κορνηλία δεηθεῖσιν χαρίζεσθαι τὸν Ὀκτάβιον. Καὶ ὁ δῆμος ἠγάσθη καὶ συνεχώρησε, τιμῶν τὴν Κορνηλίαν οὐδὲν ἦπτον ἀπὸ* τῶν παίδων ἢ τοῦ πατρὸς, ἧς γε καὶ χαλκῆν εἰκόνα* στήσας ὕστερον ἐπέγραψε Κορνηλίαν μητέρα Γράκχων.

5. Τῶν δὲ νόμων, οὓς εἰσέφερε τῷ δήμῳ χαριζόμενος καὶ καταλύων* τὴν σύγκλητον, ὁ μὲν ἦν κληρουχικὸς διανεμὼν τοῖς πένησι τὴν δημοσίαν, ὁ δὲ στρατιωτικὸς ἐσθιῆτά* τε κελεύων δημοσίᾳ χορηγεῖσθαι καὶ μηδὲν εἰς τοῦτο τῆς μισθοφορᾶς ὑφαιρεῖσθαι τῶν στρατευομένων καὶ νεότερον ἐτῶν ἑπτακαίδεκα μὴ καταλέγεσθαι στρατιώτην, ὁ δὲ συμμαχικὸς ἰσοψήφους* ποιῶν τοῖς πολίταις τοὺς Ἰταλιώτας, ὁ δὲ σιτικὸς ἐλευωνίζων* τοῖς πένησι τὴν ἀγορὰν, ὁ δὲ δικαστικὸς, ᾧ τὸ πλεῖστον ἀπέκοψε τῆς τῶν συγκλητικῶν δυνάμεως. Μόνοι γὰρ ἔκρινον τὰς δίκας καὶ διὰ τοῦτο φοβεροὶ τῷ τε δήμῳ καὶ τοῖς ἰππεῦσιν ἦσαν ὁ δὲ τριακοσίους τῶν ἰππέων προσκατέλεξεν αὐτοῖς οὓσι τριακοσίοις καὶ τὰς κρίσεις κοινὰς τῶν ἑξακοσίων ἐποίησε. Τοῦτον τὸν νόμον εἰσφέρων τὰ τ' ἄλλα λέγεται σπουδάσαι* διαφερόντως, καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων δημαγωγῶν πρὸς τὴν σύγκλητον ἀφορώντων* καὶ τὸ καλούμενον κομίτιον,* πρῶτος τότε στραφεῖς ἔξω πρὸς τὴν ἀγορὰν δημηγορῆσαι, καὶ τὸ λοιπὸν οὕτω ποιεῖν ἐξ ἐκείνου, μικρᾷ παρεγκλίσει* καὶ μεταθέσει οχήματος* μέγα πρᾶγμα κινήσας καὶ μετενεγκὼν τρόπον τινὰ τὴν πολιτείαν ἐκ τῆς ἀριστοκρατίας εἰς τὴν δημοκρατίαν, ὡς τῶν πολλῶν δέον, οὐ τῆς βουλῆς στοχάζεσθαι* τοὺς λέγοντας.

6. Ἐπεὶ δ' οὐ μόνον ἐδέξατο τὸν νόμον τοῦτον ὁ δῆμος, ἀλλὰ καὶ κείνῳ τοὺς κρίνοντας ἐκ τῶν ἰππέων ἔδωκε* καταλέξαι, μοναρχικὴ τις ἰσχὺς ἐγεγόνει περὶ αὐτόν, ὥστε καὶ τὴν σύγκλητον ἀνέχεσθαι συμβουλευόντος* αὐτοῦ. Συνεβούλευε δ' αἰεὶ τι τῶν ἐκείνῃ πρεπόντων εἰσηγούμενος· οἷον ἦν καὶ τὸ περὶ τοῦ σίτου δόγμα μετριώτατον* καὶ κάλλιστον, ὃν ἔπεμψε μὲν ἐξ Ἰβηρίας Φάβιος* ἀντιστράτηγος, ἐκεῖνος δ' ἔπεισε τὴν βουλήν ἀποδομένην* τὸν σῖτον ἀναπέμψαι ταῖς πόλεσι τὸ ἀργύριον

καὶ προσεπαιτιάσασθαι* τὸν Φάβιον ὡς ἐπαχθῆ* καὶ ἀφόρητον ποιοῦντα τὴν ἀρχὴν τοῖς ἀνθρώποις· ἐφ' ᾧ μεγάλην ἔσχε δόξαν μετ' εὐνοίας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἐγραψε δὲ καὶ πόλεις ἀποικίδας ἐκπέμπεσθαι καὶ τὸς ὁδοὺς ποιεῖσθαι καὶ κατασκευάζεσθαι σιτοβόλια,* τούτοις ἅπασιν πραττομένοις αὐτὸν ἄρχοντα καὶ διοικητὴν ἐφιστὰς* καὶ πρὸς* οὐδὲν ἀποτρύμενος* τῶν τοσοῦτων καὶ τηλικούτων, ἀλλὰ καὶ θαυμαστῶ τινι τάχει καὶ πόνῳ τῶν γινομένων* ὡς μόνον ἕκαστον ἐξεργαζόμενος,* ὥστε καὶ τοὺς πάνυ μισοῦντας αὐτὸν καὶ δεδοικῶτας ἐκπλήττεσθαι τὸ διὰ πάντων ἀνύσιμον* καὶ τελεσιουργόν.* Οἱ δὲ πολλοὶ καὶ τὴν ὄψιν* αὐτὴν ἐθαύμαζον, ἐξηρητημένον ὄρωντες αὐτοῦ πληθὸς ἐργολάβων, τεχνιτῶν, πρεσβευτῶν, ἀρχόντων, στρατιωτῶν, φιλολόγων,* οἷς πᾶσιν ἐντυγχάνων* μετ' εὐκολίας* καὶ τὸ σεμνὸν* ἐν τῷ φιλανθρώπῳ* διαφυλάττων καὶ νέμων* αὐτοῦ τὸ ἀρμόττον οἰκείως* ἐκάστῳ χαλεποὺς* ἀπεδείκνυε συκοφάντας τοὺς φοβερὸν αὐτὸν ἢ φορτικὸν* ὄλως* ἢ βίαιον ἀποκαλοῦντας. Οὕτω δεινότερος ἦν ἐν ταῖς ὀμιλίαις* καὶ ταῖς πράξεσιν ἢ τοῖς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγοις δημαγωγός.

7. Ἐσπούδασε* δὲ μάλιστα περὶ τὴν ὁδοποιίαν τῆς τε χρείας* ἅμα καὶ τοῦ πρὸς χάριν* καὶ κύλλος* ἐπιμεληθεῖς. Εὐθεῖαι γὰρ ἦγοντο διὰ τῶν χωρίων* ἀτρεμεῖς* καὶ τὸ* μὲν ἐστόρνυτο πέτρα* ξεστῆ,* τὸ δ' ἄμμου χώμασι* νακτῆς* ἐπυκνοῦτο.* Πιμπλαμένων δὲ τῶν κοίλων καὶ ζευγνυμένων γεφύραις ὅσα χεῖμαρροι διέκοπτον ἢ φάραγγες, ὕψος τε τῶν ἐκατέρωθεν ἴσον καὶ παράλληλον λαμβανόντων, ὁμαλὴν καὶ καλὴν ὄψιν εἶχε δι' ὄλου* τὸ ἔργον. Πρὸς δὲ τούτοις διαμετρήσας κατὰ μίλιον ὁδὸν πᾶσαν (τὸ δὲ μίλιον* ὀκτὼ σταδίων* ὀλίγον ἀποδεῖ*), κίονας λιθίνους σημεῖα τοῦ μέτρου* κατέστησεν. Ἄλλους δὲ λίθους ἔλατιον ἀπέχοντας ἀλλήλων

ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ διέθηκεν,* ὡς εἶη* ῥαδίως τοῖς ἵππους ἔχουσιν ἐπιβαίνειν ἀπ' αὐτῶν ἀναβολέως* μὴ δεομένοις.

8. Ἐπὶ τούτοις τοῦ δήμου μεγαλύνοντος αὐτὸν καὶ πᾶν ὅτιοῦν ἐτοίμως ἔχοντος* ἐνδείκνυσθαι* πρὸς εὖνοιαν, ἔφη ποτὲ δημηγορῶν αὐτὸς αἰτήσῃν χάριν. ἦν λαβῶν μὲν ἀντὶ παντὸς ἔξῃν,* εἰ δ' ἀποτύχοι, μηδὲν ἐκείνοις μεμψιμοιρήσειν. Τοῦτο ῥηθὲν ἔδοξεν αἰτησις ὑπατείας εἶναι καὶ προσδοκίαν πᾶσιν ὡς ἅμα μὲν ὑπατείαν, ἅμα δὲ δημαρχίαν μετιῶν* παρέσχεν. Ἐνστάντων* δὲ τῶν ὑπατικῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ μετεώρων* ὄντων ἀπάντων, ὦφθη Γαῖον Φάννιον* κατάγων εἰς τὸ πεδίον καὶ συναρχαιρεσιάζων* ἐκείνῳ μετὰ τῶν φίλων. Τοῦτο ῥοπήν* ἤνεγκε τῷ Φαννίῳ μεγάλην. Κάκεινος μὲν ὑπατος, Γαῖος δὲ δήμαρχος ἀπεδείχθη τὸ δεύτερον, οὐ παραγγέλων* οὐδὲ μετιῶν, ἀλλὰ τοῦ δήμου σπουδάσαντος.* Ἐπεὶ δ' ἔώρα τὴν μὲν σύγκλητον ἐχθρὰν ἀντικρυς,* ἀμβλύν* δὲ τῇ πρὸς αὐτὸν εὐνοίᾳ τὸν Φάννιον, αὐτῆς ἑτέροις νόμοις ἀπήρτιξε* τὸ πλῆθος, ἀποικίας μὲν εἰς Τάραντα* καὶ Καπύην* πέμπεσθαι γράφων, καλῶν δ' ἐπὶ κοινωσίᾳ πολιτείας* τοὺς Λατίνους.* Ἡ δὲ βουλή δείσασα μὴ παντάπασιν ἄμαχος* γένηται, καινὴν καὶ ἀσυνήθη πείραν ἐπῆγε* τοῖς πολλοῖς ἀποτροπῆς, ἀντιδημαγωῦσα* καὶ χαριζομένη παρὰ* τὸ βέλτιστον. Ἦν γὰρ εἰς τῶν τοῦ Γαίου συναρχόντων Λίβιος Δροῦσος,* ἀνὴρ οὔτε γεγινώς* τινος Ῥωμαίων οὔτε τεθραμμένος χειρὸν, ἦθει δὲ καὶ λόγῳ καὶ πλούτῳ τοῖς μάλιστα τιμωμένοις καὶ δυναμένοις ἀπὸ τούτων ἐνάμιλλος.* Ἐπὶ τούτῳ μὲν οὖν οἱ γνωριμώτατοι* τρέπονται καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἀψασθαι* τοῦ Γαίου καὶ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τὸν ἄνδρα συστήναι, μὴ βιαζόμενον* μηδ' ἀντικρούοντα* τοῖς πολλοῖς

ἀλλὰ πρὸς ἡδονὴν ἄρχοντα* καὶ χαριζόμενον ὑπὲρ ὧν καὶ ἀπεχθάνεσθαι* καλῶς εἶχεν.

9 Ἐπιδοῦς* οὖν ὁ Λίβιος εἰς ταῦτα τῇ βουλῇ τὴν ἑαυτοῦ δημαρχίαν νόμους ἔγραψεν οὔτε τῶν καλῶν τι-
νος οὔτε τῶν λυσιτελῶν ἐχόμενος,* ἀλλ' ἐν μόνον, ὑπερ-
βαλέσθαι τὸν Γαῖον ἡδονῇ καὶ χάριτι τῶν πολλῶν,
ὥσπερ ἐν κωμῳδία, σπεύδων καὶ διαμιλλόμενος. Ὡ καὶ
καταφανεστάτην ἐποίησεν ἑαυτὴν ἢ σύγκλητος οὐ δυσ-
χεραίνουσιν* τοῖς τοῦ Γαίου πολιτεύμασιν,* ἀλλ' αὐ-
τὸν ἐκείνον ἀνελεῖν ἢ ταπεινώσαι παντάπασιν βουλομέ-
νην. Τὸν μὲν γὰρ ἀποικίας δύο γράψαντα καὶ τοὺς χα-
ριστάτους* τῶν πολιτῶν εἰσάγοντα δημοκοπεῖν ἠτιῶντο,
Λιβίῳ δὲ δώδεκα κατοικίζοντι καὶ τρισχιλίους εἰς ἐκά-
στην ἀποστέλλοντι τῶν ἀπόρων συναλαμβάνοντο.* Κά-
κείῳ μὲν, ὅτι χώραν διένειμε τοῖς πένησι προστάξας
ἐκάστῳ τελεῖν ἀποφορὰν εἰς τὸ δημόσιον, ὡς κολακεύοντι
τοὺς πολλοὺς ἀπηχθάνοντο,* Λίβιος δὲ καὶ τὴν ἀποφο-
ρὰν ταύτην τῶν νευμαμένων ἀφαιρῶν ἤρεσκεν αὐτοῖς.
Ἔτι δ' ὁ μὲν τοῖς Λατίνοις ἰσοψηφίαν* διδοῦς ἐλύ-
πει, τοῦ δ' ὅπως μὴδ' ἐπὶ στρατείας* ἐξῆ τινα Λατίνων
ῥάβδοις αἰκίσασθαι* γράψαντος, ἐβοήθουν τῷ νόμῳ. Καὶ
μέντοι καὶ αὐτὸς ὁ Λίβιος αἰὲν δημηγορῶν ἔλεγεν, ὡς
γράφοι ταῦτα τῇ βουλῇ δοκοῦντα κηδομένη τῶν πολ-
λῶν ὁ δὴ καὶ μόνον ἀπὸ τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ χρή-
σιμον ὑπῆρχεν ἡμερώτερον γὰρ ἔσχε* πρὸς τὴν βουλήν
ὁ δῆμος· καὶ τοὺς γνωριμωτότους αὐτοῦ πρότερον ὑφο-
ρωμένους* καὶ μισοῦντος ἐξέλυσε* καὶ κατεπράυνε τὴν
μνησικακίαν καὶ χαλεπότητα ταύτην ὁ Λίβιος, ὡς ἐκ τῆς
ἐκείνων ὀρμώμενος γνώμης ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν καὶ χα-
ρίζεσθαι τοῖς πολλοῖς.

10. Μεγίστη δὲ τῷ Δρούσῳ πίστις* εὐνοίας πρὸς
τὸν δῆμον ἐγένετο καὶ δικαιοσύνης τὸ μηδὲν αὐτῷ μὴδ'

ἑαυτοῦ φαίνεσθαι γράφοντα· καὶ γὰρ οἰκιστὰς ἐτέ-
 ρους ἐξέπεμπε τῶν πόλεων καὶ διοικήσει χρημάτων οὐ
 προσήει,* τοῦ Γαίου τὰ πλεῖστα καὶ μέγιστα τῶν τοιού-
 των αὐτῷ προστιθέντος. Ἐπεὶ δὲ Ῥουβρίου* τῶν συναρ-
 χόντων ἐνὸς οἰκίζεσθαι Καρχηδόνα* γράψαντος ἀνηρη-
 μένην* ὑπὸ Σκιπίωνος, κλήρω λαχὼν ὁ Γάιος ἐξέπλευ-
 σεν εἰς Λιβύην ἐπὶ τὸν κατοικισμὸν, ἔτι μᾶλλον ἐπιβὰς*
 ὁ Δροῦσος ἀπόντος αὐτοῦ τὸν δῆμον ὑπελάμβανε* καὶ
 προσήγετο,* μάλιστα ταῖς κατὰ τοῦ Φουλβίου διαβολαῖς.
 Ὁ δὲ Φούλβιος οὗτος ἦν τοῦ Γαίου φίλος καὶ συνάρ-
 χων ἐπὶ τὴν διανομὴν τῆς χώρας ἡρημένος· ἦν δὲ θο-
 ρυβώδης καὶ μισούμενος μὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀντικρως,*
 ὑποπτος δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς τὰ συμμαχικὰ* διακινῶν*
 καὶ παροξύνων κρύφα τοὺς Ἰταλιώτας πρὸς ἀπόστα-
 σιν. Οἷς ἀναποδείκτως καὶ ἀνελέγκτως λεγομένοις αὐτὸς
 προσετίθει πίστιν ὁ Φούλβιος οὐχ ὑγιαινούσης οὐδ' εἰ-
 ρηνικῆς ὣν προαιρέσεως.* Τοῦτο μάλιστα κατέλυε* τὸν
 Γάιον ἀπολαύοντα τοῦ μίσους. Καὶ ὅτε Σκιπίων ὁ
 Ἀφρικανὸς ἐξ οὐδενὸς αἰτίου προφανοῦς ἐτελεύτησε καὶ
 σημεῖά τινα τῷ νεκρῷ πληγῶν καὶ βίας ἐπιδραμεῖν*
 ἔδοξεν, ὡς ἐν τοῖς περὶ ἐκείνου γέγραπται, τὸ μὲν πλεῖ-
 στον ἐπὶ τὸν Φούλβιον ἦλθε τῆς διαβολῆς, ἐχθρὸν ὄντα
 καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπὶ τοῦ βήματος τῷ Σκιπίωνι
 λελοιδωρημένον,* ἤψατο δὲ καὶ τοῦ Γαίου ὑπόνοια. Καὶ
 δεινὸν οὕτως ἔργον ἐπ' ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ καὶ μεγίστῳ
 Ῥωμαίων τολμηθὲν οὐκ ἔτυχε δίκης οὐδ' εἰς ἔλεγχον
 προῆλθεν. Ἐνέστησαν γὰρ οἱ πολλοὶ καὶ κατέλυσαν τὴν
 κρίσιν ὑπὲρ τοῦ Γαίου φοβηθέντες, μὴ περιπετῆς τῇ
 αἰτία τοῦ φόνου ζητουμένου γένηται.* Ταῦτα μὲν οὖν
 ἐγεγόνει πρότερον.

11. Ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ περὶ τὸν τῆς Καρχηδόνας κατοικισμὸν, ἦν ὁ Γάιος Ἰουνωνίαν,* ὅπερ ἐστὶν Ἡραίαν,*

ώνόμασε, πολλὰ κωλύματα γενέσθαι παρὰ τοῦ δαιμονίου* λέγουσιν. Ἡ τε γὰρ πρώτη σημαία, πνεύματος* ἀφαρπάξοντος αὐτήν, τοῦ δὲ φέροντος ἐγκρατῶς* ἀντεχομένου,* συνετριβή, καὶ τὰ ἱερά* τοῖς βωμοῖς ἐπικείμενα διασκέδασεν ἀνέμου θύελλα καὶ διέρριψεν ὑπὲρ τοὺς ὄρους* τῆς γεγενημένης ὑπογραφῆς,* αὐτοὺς δὲ τοὺς ὄρους ἀνέσπασαν ἐπελθόντες λύκοι καὶ μακρὰν ὄχοντο φέροντες. Οὐ μὴν ἀλλὰ πάντα συντάξας καὶ διακοσμήσας ὁ Γάϊος ἡμέραις ἑβδομήκοντα ταῖς πάσαις ἐπανήλθεν εἰς Ῥώμην, πιέζεσθαι τὸν Φούλβιον ὑπὸ τοῦ Δρούσου πυνθανόμενος καὶ τῶν πραγμάτων τῆς αὐτοῦ παρουσίας δεομένων. Λεύκιος γὰρ Ὀπίμιος,* ἀνὴρ ὀλιγαρχικὸς καὶ δυνατὸς ἐν τῇ βουλῇ, πρότερον μὲν ἐξέπεσεν* ὑπατείαν παραγγέλλων,* τοῦ Γαίου τὸν Φάννιον προαγαγόντος,* ἐκεῖνον δὲ καταρχαιρεσιάσαντος.* τότε δὲ πολλῶν βοηθούτων ἐπίδοξος* ἦν ὑπατεύσειν, ὑπατεύων δὲ καταλύσειν τὸν Γάϊον, ἤδη τρόπον τινὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ μαραιομένης καὶ τοῦ δήμου μεστοῦ* γεγονότος τῶν τοιούτων πολιτευμάτων διὰ τὸ πολλοὺς τοὺς πρὸς χάριν δημαγωγοῦντας εἶναι καὶ τὴν βουλήν ὑπείκειν ἐκοῦσαν.

12. * Πανελθὼν δὲ πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ Παλατίου* μετόκησεν εἰς τὸν ὑπὸ τὴν ἀγορὰν τόπον ὡς δημοτικώτερον, ὅπου πλείστους τῶν ταπεινῶν καὶ πενήτων συνέβαιναν οἰκεῖν· ἔπειτα τῶν νόμων ἐξέθηκε τοὺς λοιποὺς ὡς ἐπάξων* τὴν ψῆφον αὐτοῖς. Ὁχλου δὲ πανταχόθεν αὐτῷ συνιόντος ἔπεισεν ἡ βουλή τὸν ὑπατον Φάννιον ἐκβαλεῖν τοὺς ἄλλους πλὴν Ῥωμαίων ἄπαντας. Γενομένου δὲ κηρύγματος ἀήθους καὶ ἀλλοκότου, μηδένα τῶν συμμάχων μηδὲ τῶν φίλων ἐν Ῥώμῃ φανῆναι περὶ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἀντεξέθηκεν ὁ Γάϊος διάγραμμα κατηγορῶν τοῦ ὑπάτου καὶ τοῖς συμμάχοις,

ἂν μένωσι, βοηθήσειν ἐπαγγελόμενος.* Οὐ μὴν ἐβοήθησεν, ἀλλ' ὄρων ἓνα τῶν ξένων* αὐτοῦ καὶ συνήθων* ἐλκόμενον ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τῶν τοῦ Φαννίου παρηλίθε καὶ οὐ προσήμυεν,* εἴτε τὴν ἰσχὺν ἐπιλείπουσαν* ἤδη δεδιῶς ἐλέγχειν, εἴτε μὴ βουλόμενος, ὡς ἔλεγεν, ἀψιμαχίας αὐτὸς καὶ συμπλοκῆς ἀρχὰς ζητοῦσι τοῖς ἐχθροῖς παρασχεῖν. Συνέτυχε δ' αὐτῷ καὶ πρὸς τοὺς συνάρχοντα ἐν ὄργῃ γενέσθαι* διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἐμελλεν ὁ δῆμος θεᾶσθαι μονομάχους ἐν ἀγορᾷ καὶ τῶν ἀρχόντων οἱ πλείστοι θεωρητήρια* κύκλω κατασκευάσαντες ἐξεμίσθουν. Ταῦθ' ὁ Γάιος ἐκέλευεν αὐτοὺς καθαιρεῖν,* ὅπως οἱ πένητες ἐκ τῶν τόπων ἐκείνων ἀμισθὶ θεάσασθαι δύνωνται. Μηδενὸς δὲ προσέχοντος ἀναμείνας τὴν πρὸ τῆς θέας νύκτα καὶ τῶν τεχνιτῶν ὅσους εἶχεν ἐργολάβους ὑφ' ἑαυτῷ παραλαβὼν, τὰ θεωρητήρια καθεῖλε καὶ τῷ δήμῳ σχολάζοντα* μεθ' ἡμέραν* ἀπέδειξε τὸν τόπον· ἐφ' ᾧ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀνὴρ* ἔδοξεν εἶναι, τοὺς δὲ συνάρχοντας ὡς ἰταμὸς* καὶ βίαιος ἐλύπησεν. Ἐκ τούτου καὶ τὴν τρίτην ἔδοξε δημορχίαν ἀφηρηθῆσαι,* ψήφων μὲν αὐτῷ πλείστων γενομένων, ἀδίκως δὲ καὶ κακούργως* τῶν συναρχόντων ποιησαμένων τὴν ἀναγόρευσιν* καὶ ἀνάδειξιν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀμφισβήτησιν εἶχεν ἤνεγκε* δ' οὐ μετρίως ἀποτυχὼν, καὶ πρὸς γε τοὺς ἐχθροὺς ἐπεγγέλωντας αὐτῷ λέγεται θρασύτερον τοῦ δέοντος εἰπεῖν, ὡς Σαρδόνιον* γέλωτα γελῶσιν, οὐ γινώσκοντες, ὅσον αὐτοῖς σκότος* ἐκ τῶν αὐτοῦ περικέχυται πολιτευμάτων.

13 Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν Ὀλίμιον καταστήσαντες ὑπατον τῶν νόμων πολλοὺς διέγραφον* καὶ τὴν Καρχηδόνος ἐκίνουν* διάταξιν ἐρεθίζοντες τὸν Γάιον, ὡς ἂν αἰτίαν ὄργῆς παρασχὼν ἀναιρεθείη, τὸν μὲν πρῶτον χρόνον ἐκαρτέρει, τῶν δὲ φίλων καὶ μάλιστα τοῦ Φουλ-

βίου παροξύνοντος ὤρμησε πάλιν συνάγειν τοὺς ἀντιταξομένους πρὸς τὸν ὕπατον. Ἐνταῦθα καὶ τὴν μητέρα λέγουσιν αὐτῷ συστασιάσαι, μισθουμένην ἀπὸ τῆς ξένης κρύφα καὶ πέμπουσαν εἰς Ῥώμην ἄνδρας, ὡς δὴ θεριστάς· ταῦτα γὰρ ἐν τοῖς ἐπιστολίοις αὐτῆς ἠνιγμένα* γεγράφθαι πρὸς τὸν υἱόν. Ἔτεροι δὲ καὶ πάνυ τῆς Κορνηλίας δυσχεραίνουσης ταῦτα πράττεσθαι λέγουσιν. Ἡ δ' οὖν ἔμελλον ἡμέρα τοὺς νόμους λύσειν οἱ περὶ τὸν Ὀπίμιον, κατείληπτο μὲν ὑπ' ἀμφοτέρων ἕωθεν εὐθύς τὸ Καπετώλιον, θύσαντος δὲ τοῦ ὑπάτου, τῶν ὑπηρετῶν τις αὐτοῦ Κόϊντος Ἀντύλλιος διαφέρων* ἔτέρωσε τὰ σπλάγχνα πρὸς τοὺς περὶ τὸν Φούλβιον εἶπε· «δότε τόπον ἀγαθοῖς, κακοὶ πολῖται». Τινὲς δὲ φασιν ἅμα τῇ φωνῇ ταύτῃ καὶ τὸν βραχίονα γυμνὸν οἶον ἐφ' ὕβρει σχηματίζοντα παρενεγκεῖν.* Ἀποθνήσκει γοῦν* εὐθύς ὁ Ἀντύλλιος ἐκεῖ μεγάλοις γραφείοις* κεντούμενος, ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πεποῖησθαι λεγομένοις. Καὶ τὸ μὲν πλῆθος διαταράχθη πρὸς* τὸν φόνον, ἐναντία δὲ τοὺς ἡγεμόνας ἔσχε διαθέσεις.* Ὁ μὲν γὰρ Γάϊος ἤχθητο* καὶ κακῶς ἔλεγε* τοὺς περὶ αὐτόν, ὡς αἰτίαν δεομένοις πάλαι καθ' ἑαυτῶν τοῖς ἐχθροῖς δεδωκότας, ὁ δ' Ὀπίμιος ὥσπερ ἐνδόσιμον* λαβὼν ἐπῆρτο* καὶ παρῶξυνε τὸν δῆμον ἐπὶ τὴν ἄμυναν.*

14. Καὶ τότε μὲν ὕμβρου* γενομένου διελύθησαν. Ἄμα δ' ἡμέρα τὴν μὲν βουλήν ὁ ὕπατος συναγαγὼν ἔνδον ἐχρημάτιζεν,* ἔτεροι δὲ τὸ τοῦ Ἀντυλλίου σῶμα γυμνὸν ἐπὶ κλίνης προθέμενοι δι' ἀγορᾶς παρὰ τὸ βουλευτήριον ἐπίτηδες παρεκόμεζον, οἰμογῆ χρώμενοι καὶ θορήνῳ, γινώσκοντος μὲν τοῦ Ὀπιμίου τὰ πραττόμενα, προσποιουμένου δὲ θαυμάζειν, ὥστε καὶ τοὺς βουλευτὰς προσελθεῖν.* Κατατεθείσης δὲ τῆς κλίνης εἰς μέσον, οἱ μὲν ἐσχετλίαζον* ὡς ἐπὶ δεινῷ καὶ μεγάλῳ πάθει, τοῖς

δὲ πολλοῖς ἐπῆει μισεῖν καὶ προβάλλεσθαι* τοὺς ὀλιγαρχικούς, ὡς Τιβέριον μὲν Γράκχον ἐν Καπετωλίῳ φονεύσαντες αὐτοὶ δῆμαρχον ὄντα καὶ τὸν νεκρὸν προσεξέβαλον, ὁ δ' ὑπηρέτης Ἀντύλλιος, οὐ δίκαια μὲν ἴσως πεπονθώς, τὴν δὲ πλείστην αἰτίαν εἰς τὸ παθεῖν αὐτῷ παρασχών, ἐν ἀγορᾷ πρόκειται καὶ περιέστηκεν ἡ Ῥωμαίων βουλὴ θρηνοῦσα καὶ συνεκκομίζουσα* μισθωτὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῷ τὸν ἔτι λειπόμενον ἀνελεῖν τῶν τοῦ δήμου κηδομένων. Ἐκ τούτου πάλιν εἰς τὸ βουλευτήριον ἀπελθόντες ἐψηφίσαντο καὶ προσέταξαν Ὀπιμίῳ τῷ ὑπάτῳ σφῆξιν τὴν πόλιν, ὅπως δύναίτο κατὰλύειν τοὺς τυράννους. Ἐκείνου δὲ προσιπόντος ἐπὶ τὰ ὄπλα χωρεῖν τοὺς συγκλητικούς καὶ τῶν ἰσπέων ἐκάστω παράγγελμα δόντος ἄγειν ἕωθεν οἰκέτας δύο καθωπλισμένους, ὁ μὲν Φούλβιος ἀντιπαρεσκευάζετο καὶ συνῆγεν ὄχλον, ὁ δὲ Γάϊος ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπερχόμενος ἔσθη κατὰ τὸν τοῦ πατρὸς ἀνδριάντα καὶ πολλὸν χρόνον ἐμβλέψας εἰς αὐτὸν οὐδὲν ἐφθέγγετο, δακρύσας δὲ καὶ στενάξας ἀπῆει. Τοῦτο πολλοῖς τῶν ἰδόντων οἰκτιῖραι τὸν Γάϊον ἐπῆλθε· καὶ κακίσαντες αὐτοὺς ὡς ἐγκαταλείποντες τὸν ἄνδρα καὶ προδιδόντες ἦκον ἐπὶ τὴν οἰκίαν καὶ παρενυκτέρευον* ἐπὶ τῶν θυρῶν, οὐχ ὁμοίως τοῖς τὸν Φούλβιον φυλάττουσιν. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἐν κρότοις καὶ ἀλαλαγμοῖς πίνοντες καὶ θρασυνομένοι* διετέλεσαν, αὐτοῦ τοῦ Φουλβίου πρώτου μεθυσκομένου καὶ πολλὰ φορτικῶς* παρ' ἡλικίαν φθειγγομένου καὶ πρᾶττοντος· οἱ δὲ περὶ τὸν Γάϊον ὡς ἐπὶ συμφορᾷ κοινῇ τῆς πατρίδος ἡσυχίαν ἄγοντες καὶ περισκοπούμενοι τὸ μέλλον ἐν μέρει* φυλάττοντες καὶ ἀναπαύομενοι διῆγον.

15. Ἄμα δ' ἡμέρα τὸν μὲν Φούλβιον ἐκ τοῦ πότου καθεύδοντα μόλις* ἐπεγείραντες ὠπλίζοντο τοῖς περὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ λαφύροις, ἃ Γαλάτας νενικηκώς, ὅθ'

ὑπάτευεν, εἰλήφει καὶ μετὰ πολλῆς ἀπειλῆς καὶ κραυγῆς ἐχώρουν καταληψόμενοι τὸν Ἀβεντῖνον* λόφον. Ὁ δὲ Γάϊος ὀπλίσασθαι μὲν οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ὥσπερ εἰς ἀγορὰν ἐν τηβέννῳ* προῆει μικρὸν ὑπεξωσμένος* ἐγχειρίδιον, ἐξιόντι δ' αὐτῷ περὶ τὰς θύρας ἢ γυνὴ προσπεσοῦσα καὶ περιπτύξασα τῶν χειρῶν τῇ μὲν αὐτὸν ἐκείνον, τῇ δὲ τὸ παιδίον «οὐκ ἐπὶ τὸ βῆμά σε» εἶπεν «ὦ Γάϊε, προπέμπω δῆμαρχον, ὡς πρότερον, καὶ νομοθέτην, οὐδ' ἐπὶ πόλεμον ἔνδοξον, ἵνα μοι καὶ παθῶν* τι τῶν κοινῶν ἀπολίπης τιμώμενον γοῦν* πένθος, ἀλλὰ τοῖς Τιβερίου φρονεῦσιν ὑποβάλλεις ἑαυτόν, ἄνοπλον μὲν καλῶς, ἵνα πάθῃς τι μᾶλλον ἢ δράσῃς, πρὸς οὐδὲν δὲ τοῖς κοινοῖς ὄφελος ἀπολεῖ. Κεκράτηκεν* ἤδη τὰ χεῖρω· βία καὶ σιδήρῳ τὰς δίκας πράττουσιν.* Εἰ περὶ Νομαντίαν ὁ σὸς ἀδελφὸς ἔπεσεν, ὑπόσπονδος ἂν ἡμῖν ἀπεδόθη νεκρός· νῦν δ' ἴσως κἀγὼ ποταμοῦ τινος ἢ θαλάσσης ἰκέτις ἔσομαι φῆναί* ποτε τὸ σὸν σῶμα φρουρούμενον. Τί γὰρ ἢ νόμοις ἔτι πιστὸν* ἢ θεοῖς μετὰ τὸν Τιβερίου φόνον;» Τοιαῦτα τῆς Λικινίας ὀδυρομένης, ἀτρέμα* τὰς περιβολὰς* ἀπολυσάμενος αὐτῆς ὁ Γάϊος ἐχώρει σιωπῇ μετὰ τῶν φίλων. Ἡ δὲ τοῦ ἱματίου λαβέσθαι γλιχομένη,* καταρρευεῖσα πρὸς τοῦδαφος ἔκειτο πολὺν χρόνον ἄναυδος, μέχρι οὗ λιποθυμήσασαν αὐτὴν οἱ θεράποντες ἀράμενοι πρὸς Κράσσον ὄχοντο τὸν ἀδελφὸν κομίζοντες.

16. Ὁ δὲ Φούλβιος, ὡς ἐγένοντο πάντες ἀθρόοι, πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ Γαίου πέμπει τῶν υἱῶν τὸν νεότερον ἔχοντα κηρύκειον* εἰς ἀγορὰν. Ἦν δὲ κάλλιστος ὁ νεανίσκος ὀφθῆναι* καὶ τότε καταστάς* κοσμίως καὶ μετ' αἰδοῦς, δεδακρυμένος ἐποίησατο συμβατικὸς* λόγους πρὸς τὸν ὕπατον καὶ τὴν σύγκλητον. Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῶν παρόντων οὐκ ἀηδῶς πρὸς τὰς διαλύσεις*

εἶχον* ὁ δ' Ὀπίμιος οὐ δι' ἀγγέλων ἔφη χρῆναι πείθειν τὴν σύγκλητον, ἀλλὰ καταβάντας ὡς ὑπευθύνους πολίτας ἐπὶ* κρίσιν καὶ παρὰδόντας αὐτούς, οὕτως παραιτεῖσθαι* τὴν ὀργήν· τῷ δὲ μειρακίῳ καὶ διηγόρευσεν* ἐπὶ* τούτοις κατιέναι πάλιν ἢ μὴ κατιέναι. Γάϊος μὲν οὖν, ὡς φασιν, ἐβούλετο βαδίζειν καὶ πείθειν τὴν σύγκλητον· οὐδενὸς δὲ τῶν ἄλλων συγχωροῦντος* αὐτὸς ἔπεμψεν ὁ Φούλβιος τὸν παῖδα διαλεξόμενον ὑπὲρ αὐτῶν ὅμοια τοῖς προτέροις. Ὁ δ' Ὀπίμιος σπεύδων μάχην συνάψαι τὸ μὲν μειράκιον εὐθύς συνέλαβε κπὶ παρέδωκεν εἰς φυλακὴν,* τοῖς δὲ περὶ τὸν Φούλβιον ἐπήει μετὰ πολλῶν ὀπλιτῶν καὶ τοξοτῶν Κρητῶν, οἱ μάλιστα βάλλοντες αὐτούς καὶ τραυματίζοντες συνετάραξαν. Γενομένης δὲ τῆς τροπῆς ὁ μὲν Φούλβιος εἷς τι βαλανεῖον* ἡμελημένον καταφυγὼν καὶ μετὰ μικρὸν ἀνειρεθεὶς κατεσφάγη μετὰ τοῦ πρεσβυτέρου παιδός, ὁ δὲ Γάϊος ὄφθη μὲν ὑπ' οὐδενὸς μαχόμενος, ἀλλὰ δυσανασχετῶν τοῖς γινομένοις ἀνεχώρησεν εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν· ἐκεῖ δὲ βουλούμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν ὑπὸ τῶν πιστοτάτων ἐταίρων ἐκωλύθη Πομπωνίου* καὶ Λικινίου* παρόντες γὰρ οὗτοι τό τε ξίφος ἀφείλοντο καὶ πάλιν φεύγειν ἐπῆραν* αὐτόν. Ἐνθα δὲ λέγεται καθεσθῆεις εἰς γόνυ καὶ τὰς χεῖρας ἀνατείνας πρὸς τὴν θεὸν ἐπεύξασθαι τὸν Ῥωμαίων δῆμον ἀντὶ τῆς ἀχαριστίας ἐκείνης καὶ προδοσίας μηδέποτε παύσασθαι δουλεύοντα· φανερώς γὰρ οἱ πλεῖστοι μετεβάλλοντο κηρύγματι δοθείσης ἀδείας.*

17. Φεύγοντι δ' οὖν τῷ Γαίῳ τῶν ἐχθρῶν ἐπιφερομένων καὶ καταλαμβανόντων* περὶ τὴν ξυλίνην γέφυραν, οἱ μὲν δύο φίλοι προχωρεῖν ἐκείνον κελεύσαντες αὐτοὶ τοὺς διώκοντας ὑπέστησαν* καὶ μαχόμενοι πρὸ τῆς γεφύρας οὐδένα παρῆκαν,* ἕως ἀπέθανον. Τῷ δὲ

Γαίῳ συνέφευγεν εἰς οἰκίτης ὄνομα Φιλοκράτης, πάντων μὲν ὥσπερ ἐν ἀμίλλῃ* παρακελευομένων, οὐδενὸς δὲ βοηθοῦντος οὐδ' ἵππον αἰτουμένῳ παρασχεῖν ἐθειήσαντος· ἐπέκειντο γὰρ ἐγγὺς οἱ διώκοντες. Ὁ δὲ φθάσει μικρὸν εἰς ἱερὸν ἄλλος Ἐρινύων* καταφυγὼν κάκει διαφθείρεται,* τοῦ Φιλοκράτους ἀνελόντος ἐκείνον, εἰθ' ἑαυτὸν ἐπισφάξαντος. Ὡς δ' ἔνοιό φασιν, ἀμφοτέρω μὲν ὑπὸ τῶν πολεμίων κατελήφθησαν ζῶντες, τοῦ δὲ θεράποντος τὸν δεσπότην περιβαλόντος* οὐδεὶς ἐκείνον ἠδυνήθη πατάξαι πρότερον ἢ τοῦτον ὑπὸ πολλῶν παιόμενον ἀναιρεθῆναι. Τὰ δὲ σώματα καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων εἰς τὸν ποταμὸν ἐρρίφη, τρισχιλίων ἀναιρεθέντων· καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀπέδοντο* πρὸς τὸ δημόσιον. Ἀπειπὼν δὲ πενθεῖν ταῖς γυναῖξί, τὴν δὲ Γαίου Λικιννίαν καὶ τῆς προικὸς ἀπεστέρησαν. Ὁμοίωτον δὲ προσειργάσαντο τοῦ Φουλβίου τὸν νεώτερον υἱόν, οὔτε χεῖρας ἀνταράμενον* οὔτ' ἐν τοῖς μαχομένοις γενόμενον, ἀλλ' ἐπὶ σπονδὰς ἐλθόντα πρὸ τῆς μάχης συλλαβόντες καὶ μετὰ τὴν μάχην ἀνελόντες. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων μᾶλλον ἠνίασε* τοὺς πολλοὺς τὸ κατασκευασθὲν Ὀμονοίας ἱερὸν ὑπὸ τοῦ Ὀπιμίου· σεμνύνεσθαι γὰρ ἐδόκει καὶ μέγα φρονεῖν καὶ τρόπον τινὰ θριαμβεύειν ἐπὶ φόνοις τοσοῦτοις πολιτῶν. Διὸ καὶ νυκτὸς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ νεῶ παρενέγραψάν τινες τὸν στίχον τοῦτον· «ἔργον ἀπονοίας* ναὸν ὁμονοίας ποιεῖ».

18. Οὗτος μέντοι πρῶτος ἐξουσία δικτάτωρος ἐν ὑπατείᾳ χρησάμενος καὶ κατακτείνας ἀκρίτους ἐπὶ* τρισχιλίους πολίταις Γαῖον Γράκχον καὶ Φούλβιον Φλάκκον, ὧν ὁ μὲν ἦν ὑπατικός· καὶ θριαμβικός, ὁ δὲ τῆς καθ' αὐτὸν ἡλικίας* ἀρετῇ καὶ δόξῃ πεπρωτευνκώς, οὐκ ἀπέσχετο κλοπῆς,* ἀλλὰ πεμφθεὶς ὡς Ἰουγούρθαν* τὸν

Νομάδα πρεσβευτῆς διεφθάρη χρήμασιν ὑπ' αὐτοῦ· καὶ δίκην ὀφλῶν* αἰσχίστην δωροδοκίας ἐν ἀτιμία κατεγγήρασε μισούμενος καὶ πρᾶπηλακιζόμενος* ὑπὸ τοῦ δήμου, παρ'* αὐτὰ μὲν τὰ πρᾶχθέντα ταπεινοῦ γενομένου καὶ συσταλέντος, ὀλίγω δ' ὕστερον ἐκφήναντος,* ὅσον εἶχεν ἴμερον* καὶ πόθον τῶν Γράκχων. Εἰκόνας τε γὰρ αὐτῶν ἀναδείξαντες ἐν φανερῷ προουτίθεντο καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἐφρονεύθησαν, ἀφιερώσαντες ἀπήρχοντο* μὲν ὧν ὄραι* φέρουσι πάντων, ἔθυσον δὲ καὶ καθ' ἡμέραν πολλοὶ καὶ προσέπιπτον* ὥσπερ θεῶν ἱεροῖς ἐπιφοιτῶντες.

19. Καὶ μέντοι καὶ ἡ Κορινθία λέγεται τὰ τ' ἄλλα τῆς συμφορᾶς εὐγενῶς* καὶ μεγαλοψύχως ἐνεγκεῖν καὶ περὶ τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς ἀνηρέθησαν, εἰπεῖν, ὡς ἀξίους οἱ νεκροὶ τάφους ἔχουσιν. Αὕτη δὲ περὶ τοὺς καλουμένους Μισηνοὺς* διέτριβεν, οὐδὲν μεταλλάξασα τῆς συνήθους διαίτης. Ἦν δὲ καὶ πολὺφιλος* καὶ διὰ φιλοξενίαν εὐτράπεζος,* ἀεὶ μὲν Ἑλλήνων καὶ φιλολόγων* περὶ αὐτὴν ὄντων, ἀπάντων δὲ τῶν βασιλέων καὶ δεχομένων παρ' αὐτῆς δῶρα καὶ πεμπόντων. Ἠδίστη* μὲν οὖν ἦν αὕτη τοῖς ἀφικνουμένοις καὶ συνοῦσι διηγουμένη τὸν τοῦ πατρὸς Ἀφρικανοῦ βίον καὶ δίαιταν, θαυμασιωτάτη δὲ τῶν παίδων ἀπενθῆς* καὶ ἀδάκρυτος μνημονεύουσα, καὶ πάθη καὶ πρῶξεις αὐτῶν, ὥσπερ ἀρχαίων τινῶν, ἐξηγουμένη* τοῖς πυνθανομένοις. Ὅθεν ἔδοξεν ἐνίοις ἔκνους* ὑπὸ γήρωσ ἢ μεγέθους κακῶν γεγονέναι καὶ τῶν ἀτυχημάτων ἀναίσθητος, αὐτοῖς ὡς ἀληθῶς ἀναισθητοῖς οὔσιν, ὅσον ἐξ εὐφυίας* καὶ τοῦ γεγονέναι* καὶ τεθράφθαι* καλῶς ὄφελός ἐστι πρὸς ἀλυπίαν ἀνθρώποις, καὶ ὅτι τῆς ἀρετῆς ἢ τύχῃ φυλαττομένης* μὲν τὰ κακὰ* πολλὰκις περιέσται,* ἐν δὲ τῷ πταῖσαι* τὰ φέρειν εὐλογίστεως* οὐ παραιρεῖται.*

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Βίος Πλευτάρχου.

Ὁ Πλούταρχος ἐγεννήθη τῷ 46 μ. Χ. ἐν Χαιρώνειᾳ τῆς Βοιωτίας ἐξ ἐπιφανοῦς καὶ εὐπόρου οἰκογενείας.

Ὡς υἱὸς ἐπιφανῶν καὶ εὐπόρων γονέων ἔτυχεν ὁ Πλούταρχος ἐπιμεμελημένης ἀνατροφῆς καὶ παιδείσεως. Νέος ὢν ἤλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἐσπούδασε φιλοσοφίαν καὶ ῥητορικὴν. Κατόπιν μετέβη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὴν ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν Διαδόχων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἔδραν τῶν γραμμάτων, ὅπου ὀλίγον μόνον χρόνον διέτριψε.

Καὶ εἰς τὴν μητρόπολιν δὲ τοῦ τότε κόσμου, τὴν Ῥώμην, μετέβη πολλάκις ὁ Πλούταρχος, ὅπου συνεδέθη διὰ στενῆς φιλίας μὲ πολλοὺς ἐπιφανεῖς Ῥωμαίους. Παρὰ τῇ αὐτοκρατορικῇ αὐτῇ τῆς Ῥώμης ἀπέκτησε μεγάλην δύναμιν διὰ τὴν πολυμαθειαν καὶ τὰς ἄλλας του ἀρετάς. Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς (98—117 μ. Χ.) ἐτίμησεν αὐτὸν διὰ τοῦ ὑπατιζοῦ ἀξιώματος.

Ἀλλὰ ἂν καὶ τοσοῦτον ἐτιμήθη ἐν Ῥώμῃ ὁ Πλούταρχος, ἀφιέρωσεν ὅμως ὅλον του τὸν βίον εἰς τὴν πατρίδα του καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν γενέθλιον πόλιν Χαιρώνειαν. Ἐν ταύτῃ ἔλαβεν οὗτος τὸ ἀξίωμα τοῦ *ὀδοποιοῦ* καὶ τοῦ *ἄρχοντος*, πιθανώτατα δὲ ἔγινε καὶ *Βοιωτάρχης*. Καὶ εἰς τὴν καθόλου δὲ διοίκησιν τῆς εἰς τοὺς Ῥωμαίους ὑποτεταγμένης πατρίδος του ἐλάμβανεν ἐνεργὸν μέρος ὁ Πλούταρχος, καθόσον ὁ αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς εἶχε διατάξει νὰ ζητοῦν τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων οἱ ἐκάστοτε ἄρχοντες τῆς Ἀχαΐας*. Ἐν προβεβηκυῖα δὲ ἡλικίᾳ ἀπομακρυνθεὶς τοῦ δημοσίου βίου ἔγινεν ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὁ Πλούταρχος ἀπέθανε περὶ τὸ 124 μ. Χ.

* Ἀχαΐα ἐκαλεῖτο ἡ ὁμοαῖκὴ ἐπαρχία ἢ περιλαμβάνουσα τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησον.

2. Συγγράμματα τοῦ Πλουτάρχου.

Τὰ σφζόμενα συγγράμματα τοῦ Πλουτάρχου διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας, ἤτοι εἰς τὰ ἱστορικά καὶ τὰ φιλοσοφικά. Καὶ εἰς μὲν τὰ ἱστορικά ἀνήκουν οἱ **Βίοι** πενήκοντα ἐπιφανῶν ἀνδρῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, εἰς δὲ τὰ φιλοσοφικά τὰ καλούμενα **Ἠθικά**, ἤτοι ὀγδοήκοντα τρεῖς πραγματεῖαι ποικίλου περιεχομένου.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A

- Ἄβεντινος** (mons Aventinus) εἰς τῶν ἑπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης.
ἀγαπῶ 1) στέργω· 2) εἶμαι εὐχαριστημένος.
ἀγγεῖον 1) κλωβός· 2) δεσμάτινος σάκκος.
ἀγεννώς ἄνευ γενναιότητος.
ἀγνώς (-ῶτος) ἄγνωστος.
ἄγω τινά ἀπάγω τινά εἰς τὸ δεσμοτήριον.
ἀγῶν σφοδρὰ συζήτησις.
ἄδεια ἀμνηστία.
αἰκίζομαι τινά **θάβδοις** μαστιγῶνω τινά.
αἰνίττομαι παροχμ. **ἤνιγμαί· ἤνιγμένον γράφεται τι** συμβολικῶς γράφεται τι.
αἰσχροὺς ὁ φέρον καταισχύνην.
αἰτία 1) μομφή· 2) ἀποδοκιμασία· **ἐν αἰτίαις εἰμι** ψέγομαι, κατηγοροῦμαι· **αἰτίαν ἔχω ὑπό τινος** κατηγοροῦμαι ὑπό τινος.
ἄλοῶ (-άω) κτυπῶ.
ἄλύω περιφέρομαι (ἀπὸ τόπου εἰς τόπον).
ἄμαχος ἀκαταμάχητος, ἀκαταγώνιστος.
ἄμβλῦς χαλαρός, χλιαρός.
ἄμιλλα ἀγών.
ἄμυνα ἐκδίκησις.
ἀμφιάζω = **ἀμφιέννυμι** ἐνδύω.
ἀμφορεὺς ἀγγεῖον ὁμοιάζον μὲ ὑδρίαν (στάμιναν).
ἀναβολεὺς ὁ βοηθῶν τινά νὰ ἀναβῆ ἐπὶ τοῦ ἵππου.
ἀνάγκη· ἐν ἀνάγκαις ὑποχρεωτικῶς.
ἀναγόρευσις καὶ ἀνάδειξις διαλογὴ καὶ ἔξαγγελία τῶν ψήφων.
ἀναγορεύω τὰς φυλάς καλῶ τὰς φυλάς εἰς ψηφοφορίαν.
ἀναδασμὸς γῆς διανομὴ ἐκ νέου τῆς χώρας.
ἀναδίδωμί τινι τὴν ψῆφον καλῶ τινά εἰς ψηφοφορίαν.

ἀναδύομαι ἀποφεύγω, ἀροῦμαι.

ἀναξεύγνυμι ὀπισθοχωρῶ.

ἀναιρῶ φονεύω. Μέσ. **ἀναιροῦμαι τὸ σῶμα** λαμβάνω τὸ πτώμα πρὸς ταφήν. Παθ. **ἀναιροῦμαι καταστρέφομαι**· **ἀναιροῦμαι καταστρέφομαι**· **ἀναιροῦμαι ὑπὸ φαρμάκων** δηλητηριάζομαι.

ἀναλαμβάνω τι παίρω ἴσως κάτι τι· **ἀναλαμβάνω τοὺς παῖδας καὶ τὸν οἶκον** ἀναλαμβάνω τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ οἴκου· **ἀναλαμβάνω τὸ πλῆθος** ἐλκύω τὴν εὐνοίαν τοῦ λαοῦ.

ἀναλύω ἐπανέρχομαι.

ἀνάλωμα δαπάνη, ἀποζημίωσις.

ἀναφέρω τι προσκομίζω τι· **ἀναφέρω τι εἰς τινα** ἀποδίδω τι εἰς τινα.

ἀνδρεῖος· οὐδ. **τὸ ἀνδρεῖον** = ἡ ἀνδρεία.

ἀνέγγυος οὐχὶ ἀρραβωνιασμένος.

ἀνείργω τινα ἐμποδίζω τινὰ νὰ προχωρήσῃ.

ἀνέκδοτος ἀνύπανδρος.

ἀνεπιτήδειος προσβλητικός.

ἀνέχομαι ἀποδέχομαι.

ἀνήκεστος ἀθεράπευτος.

ἀνήρ πᾶλληκροι.

ἀνθυπείκω ὑποχωρῶ.

ἀνίδρυτος ὁ μὴ ἔχων μόνιμον κατοικίαν.

ἀνίημι χαλαρώνω.

ἀνῶ λυπῶ, στενοχωρῶ.

Ἀννίβας (Hannibal) στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων κατὰ τὸν δεῦτερον Καρχηδονικὸν πόλεμον (218 - 201 π. Χ.).

Ἄννιος (T. Annius Luscus) ἐχθρὸς τοῦ Τιβερίου Γράκκου.

ἀνταίρωμαι χειρὰς τινι σηκώνω τὰς χεῖρας ἐναντίον τινός, ἀνθίσταμαι κατὰ τινος.

ἀντερείδω ἐπιμένω εἰς τὴν ἀντίστασιν, ἀνταγωνίζομαι.

ἀντέχω τινι ἀνθίσταμαι πρὸς τινα. Μέσ. **ἀντέχομαί τινος** κρατῶ τι.

ἀντιδημαγωγῶ προσπαθῶ καὶ ἐγὼ διὰ δημαγωγίας νὰ καταβάλω τὸν ἀντίπαλον δημαγωγόν.

ἀντικαθίσταμαί τινι ἀντιτάσσομαι κατὰ τινος.

ἀντικρούω τινί 1) ἀποδοκιμάζω τινά· 2) ἐναντιοῦμαι πρὸς τινα.

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ. Υ. Φ

Χ. Ψ. Ω

ἄντικρυς φανερόα.

ἀντιλαμβάνομαι τῶν ἱματίων τινὸς πιάνω τινὰ ἀπὸ τὸ φόρεμα.
Ἄντιπατρος Ἑλληὴν φιλόσοφος ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, φίλος τοῦ Τιβερίου Γράκχου.

ἀντιποιοῦμαι τινος ἰσχυρίζομαι ὅτι εἶναι τι ἰδικόν μου.

Ἄντιστία πενθερὰ τοῦ Τιβερίου Γράκχου.

ἀνύσιμος οὐδ. **τὸ ἀνύσιμον** ἡ δραστηρία ἐνέργεια.

ἀξιόχρεως ἱκανός, ἀρμόδιος.

ἀξίωμα ὑπόληψις· **τὸ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἀξίωμα τινος** ἡ ὑπόληψις τινος ὡς ἐναρέτου ἀνδρός.

ἄοικος ἄστεγος.

ἀπαλλάττομαι τινος ἀποχωρῶ ἀπὸ τινος.

ἀπάντησις συνάντησις.

ἀπαντῶ συνέρχομαι, συνεδριάζω· **ἀπαντᾶ τι λαμπρῶς** πηγαίνει τι καλά.

ἀπαρτίζω ἐτοιμάζω.

ἀπαρτῶμαι ἀποχωρίζομαι.

ἀπάρχομαι προσφέρω ἀπαρχὰς (τοὺς πρώτους καρπούς).

ἀπελεύθερος (libertinus) ὁ ἐκ δούλου γενόμενος ἐλεύθερος.

ἀπενθῆς ὁ ἄνευ θλίψεως.

ἀπεχθάνομαι τινι 1) γίνομαι εἰς τινὰ μισητός· 2) κηρύττομαι ἐχθρός τινος.

ἀπιστοῦμαι δὲν τυγχάνω ἐμπιστοσύνης.

ἀπὸ μετὰ γενικ. πρὸς δήλωσιν 1) τῆς αἰτίας· ἔνεκα· **ἀπὸ τῶν παίδων**· 2) τοῦ τρόπου· **ἀπὸ ταυτομάτου** τυχαίως.

ἀπογιγνώσκω τι ἀπελπίζομαι περὶ τινος· **ἀπογιγνώσκω ἔμμαν τὸν χάνω** πᾶσαν ἐλπίδα περὶ σωτηρίας μου.

ἀποδέω τινὸς εἶμαι μικρότερός τινος.

ἀποδίδωμί τι ἀποστέλλω τι, τὸ ὁποῖον ἔχω ὑποσχεθῆ. Μέσ.
ἀποδίδομαι τι πωλῶ τι· **ἀποδίδομαι τι πρὸς τὸ δημόσιον** πωλῶ τι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, δημεύω τι.

ἀπολαμβάνω τι λαμβάνω τι ὀπίσω, ἀνακτῶμαι τι.

ἀπολογίζομαι δίδω λογαριασμόν.

ἀπολύομαι τὴν ὑποψίαν διαλύω τὴν περὶ ἐμοῦ ὑποψίαν.

ἀπόνοια ἀφροσύνη.

ἀποτέμνομαι τι διὰ τῆς βίας καταλαμβάνω τι, κυριεύω τι.

ἀποτρύομαι καταπονοῦμαι.

ἀποφορᾶ μίσθωμα.

ἀπραγμόνως ἡσύχως.

ἀπτομαί τινος ἀντιπράττω κατά τινος.

ἀριστεία ἢ ἀνδραγαθία.

ἀριστον τὸ γεῦμα.

Ἀριστόνικος νόθος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Περγάμου Εὐμένους τοῦ Β' (197—159 π. Χ.).

ἀρχή ἐξουσία.

ἀρχιερεὺς (*pontifex maximus*) ὁ προϊστάμενος τοῦ ἱερατικοῦ ἐκείνου συλλόγου (*pontifices*), ὅστις ἠρωτᾶτο περὶ πάσης ἀμφισβητήσεως ἀναφερομένης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς καθηκόντων τῆς πολιτείας.

ἀρχω πρὸς ἡδονὴν ἀσκῶ τὴν ἐξουσίαν μου κατὰ τρόπον εὐχαριστοῦντα τοὺς ἀρχομένους.

ἀσπάζομαί τινα ἀποχαιρετίζω τινά.

ἄσυλος ἀπαραβίαστος.

ἄτεγκτος σκληρός, ἀνένδοτος.

ἀτενὴς ἄκαμπτος.

ἀτρέμα ἠρέμα, ἀπαλῶς.

ἀτρεμὴς ὁμαλός.

Ἄτταλος ὁ Γ' ὁ ἐπικαλούμενος Φιλομήτωρ, βασιλεὺς τῆς Περγάμου.

Αὔγουρες (*augures*) ἱερατικὸς σύλλογος, ὅστις ἠσχολεῖτο εἰς τὴν οἰωνοσκοπίαν καὶ ἠρωτᾶτο περὶ τῶν ὡς πρὸς τοὺς οἰωνοὺς ἐλαττωμάτων δημοσίας τινὸς πράξεως. Οὗτοι ἦσαν μέχρι μὲν τοῦ 300 π. Χ. ἕξ τὸν ἀριθμὸν, ὕστερον δὲ ἑννέα καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Σύλλα καὶ ἐφεξῆς δέκα καὶ πέντε.

αὐλίξομαι διαμένω εἰς τὸ ὑπαιθρον.

αὐτοκράτωρ (*imperator*) στρατηγός.

ἀφαιρῶ τοῦ χρόνου τῶν στρατειῶν ἐλαττώνω τὸν χρόνον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Μέσ. *ἀφαιροῦμαί τι* 1) ἀφαιρῶ τι· 2) χάνω τι.

ἀφελὴς ἀπλοῦς.

ἀφηρητο εὐκτ. παρκμ. τοῦ ὁ. *ἀφαιροῦμαι*.

ἄφθιτον πῦρ ἄσβεστον πῦρ.

ἀφορμὴ γεωργίας τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

ἀφορῶ πρὸς τι ἀποβλέπω, εἶμαι ἐστραμμένος πρὸς τι.

ἄχθομαι δυσαρεστοῦμαι.

Πλουτάρχου Τ. καὶ Γ. Γράκχος

4

Β

Γ

Δ

Ε

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ. Υ. Φ

Χ. Ψ. Ω.

B

βαίνω παρακ. **βέβηκα** ἴσταμαι.

βαλανεῖον (balneum) λουτρόν.

βαρύποτος ἀτυχής.

βιάζομαι μεταχειρίζομαι βίαν, βίαια μέτρα.

βλασφημία ὕβρις.

βλασφημῶ ὕβρίζω.

Βλόσσιος Ἕλλην φιλόσοφος ἐκ Κύμης, πόλεως τῆς κάτω Ἰταλίας, φίλος τοῦ Τιβερίου Γράχου.

βουλή ἀνὴρ ἀπὸ **βουλής** συγκλητικός.

Βροῦτος (D. Junnius Brutus) θριαμβεύσας τῷ 132 π.Χ., ὅτε ὑπέταξε τὰς ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ χώρας Λυσιτανίαν καὶ Καλιθαίχην.

Γ

γανοῦμαι (-όομαι) στιλβώνομαι, λαμπρύνομαι· μετοχ. παρκμ. **γεγανωμένος** λαμπρός.

γίγνομαι κατασκευάζομαι· **γίγνομαι περιπετής τῇ αἰτίᾳ** περιπλέκομαι εἰς τὴν κατηγορίαν· **γίγνομαι ἐκ παίδων** γίνομαι νεανίας· **γίγνομαι ἐν τινι (τόπῳ)** ἔρχομαι εἰς τινὰ (τόπον)· **γίγνομαι ἐν ὁρῇ πρὸς τινὰ** ἔρχομαι εἰς σύγκρουσιν πρὸς τινὰ· **γίγνεται τινί τι πρὸς ἡδονὴν** προξενεῖ τι εὐχαρίστησιν εἰς τινὰ· **τὸ γεγονέναι καλῶς** ἢ καταγωγὴ ἐξ ἐπιφανοῦς γένους· **γεγονὼς χειρὸν** ὁ ταπεινωτέρας καταγωγῆς.

γλίχομαι σφόδρα ἐπιθυμῶ.

γνώριμος· πληθ. **γνώριμοι** ὀλιγαρχικοί· **γνωριμώτατοι** οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν γνωρίμων.

γούν 1) τοῦλάχιστον· 2) ὅπως καὶ ἂν ἔχει τὸ πράγμα.

γράμμα 1) ἔγγραφο· 2) σύγγραμμα· 3) νόμος.

γραφεῖον (stylus) σιδηροῦν κονδύλιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἔγραφον οἱ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τῶν δελτίων κατὰ τὰς ψηφοφορίας.

γράφομαι ζωγραφίζομαι.

Δ

δαιμόνιον τὸ θεῖον.

δεκαδύο δώδεκα.

δέλτοι βλ. *πινακίδες*.

δελφίνες πολυτελῆ ἀγγεῖα ἔχοντα σχῆμα δελφίνος.

δεσμωτήρια βαρβαρικά δεσμῶται (=δοῦλοι) βάρβαροι.

δέχομαι τι περιλαμβάνω τι.

δημαγωγῶ θέλω νὰ προσελκύσω τὴν εὐνοίαν τοῦ λαοῦ.

δῆτα λοιπόν.

διὰ μετὰ γεν. εἰς δῆλωσιν τρόπου· **δι' αὐτῶν** μόνοι των.

διαγίγνομαι ἐπιζῶ.

διαγορεύω ῥητῶς ἐπιτάσσω.

διάγραμμα (=dictum) διάγγελμα.

διαγράφω νόμον καταργῶ νόμον.

διάδημα βασιλικὸν στέμμα.

διαδοχῆ διάδοχοι, ἀντικαταστάται

διάθσεις ψυχικὴ κατὰστασις.

διαιρῶ ἀποφαίνομαι ὄρισμένως.

διακινῶ ὑποκινῶ.

διακρίνομαι διαλύομαι, λήγω.

διάκρισις χωρισμός, χάραξις ὁρίων.

διακρούομαι τὸν νόμον ἐμποδίζω τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

διαλαγχάνω τι διὰ κλήρου λαμβάνω τι.

διαλαμβάνω διαμοιράζομαι.

διαλυμαίνομαι τι πολὺ βλάπτω τι.

διάλυσις· πληθ. **διαλύσεις** λύσις διαφορῶν, παῦσις πολέμου, εἰρήνη.

διαμαντεύομαι διενεργῶ μαντείας.

διαπονοῦμαι· μετοχ. παρκμ. **διαπεπονημένος** ἐπεξεργασμένος.

διαπράττομαι τι κατορθώνω τι.

διατίθημί τι τοποθετῶ τι.

διαφαίνω τι κάμνω τι φανερόν.

διαφέρω τι μετακομίζω τι. Παθ. **διαφέρομαι**· **διαφέρεται** ἡ **ψῆφος** γίνεται ἡ ψηφοφορία.

διαφθείρω τινὰ φονεύω τινά. Παθ. **διαφθείρομαι** 1) φονεύομαι· 2) νικῶμαι· παρκαμ. **διέφθορα**· **διεφθορὸς ὕγρον** μεμολυσμένον ὕγρον.

διάφορος πολιτικὸς ἐχθρός.

δίδωμι μετ' ἀπαρεμφ. ἐπιτρέπω· **δίδωμι τῷ δήμῳ κρίσιν κατὰ τινος** ἐπιτρέπω εἰς τὸν δῆμον νὰ δικάσῃ τινά· **δίδωμι δικήν τινός** τιμωροῦμαι διὰ τί· **δίδωμι ἑμαυτὸν ἀφειδῶς**

Β

Γ

Δ

Ε

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ. Υ. Φ

Χ. Ψ. Ω.

εἰς τὴν πρὸς τινα ἔχθραν παρέχω τὸν ἑαυτὸν μου ἀνεπιφύλακτον ὄργανον τῶν ἐχθρῶν τινος.

διεξέρχομαι τὸν χρόνον διανύω τὸν χρόνον.

διέχω 1) μεταβατ. *διέχω τὰς χεῖρας* ἐκτείνω τὰς χεῖρας· 2) ἀμετρ. διαχωρίζομαι.

δίκαιος· τὰ δίκαια ἡ δικαιοσύνη.

Διόσκουροι οἱ δύο δίδυμοι ἀδελφοὶ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, υἱοὶ τοῦ Διὸς καὶ τῆς θνητῆς Λήδας.

Διοφάνης, -ους Ἕλλην ῥήτωρ καὶ φιλόσοφος ἐκ Μιτυλήνης, φίλος τοῦ Τιβερίου Γράκχου.

διωθοῦμαι τι ἀποκρούω τι.

δόγμα (senatus consultum) ἀπόφασις (τῆς Συγκλήτου).

δόλων, -ωνος ὁ ῥάβδος ἐγγλείουσα ἐγχειρίδιον.

δόξα γνώμη.

δ' οὖν ὅπως καὶ ἂν ἔχει τὸ προᾶγμα.

δράκων ὄφις.

δραχμή (denarius) ἀργυροῦν νόμισμα ἴσον πρὸς 8 σημερινὰς δραχμάς.

δρομικὸς ἠσχημένος εἰς τὸν δρόμον, δρομεύς.

Δροῦσος (M. Livius Drusus) ἐχθρὸς τῶν Γράκχων.

δυνατός· πληθ. οἱ δυνατοὶ οἱ ὀλιγαρχικοὶ.

δυσχεραίνω τι ἀγανακτῶ διὰ τι.

E

ἐγκρατῶς στερεά.

ἐγκυκλοῦμαι τι περικυκλώνω τι.

ἔθιγεν ἀόθ. τοῦ ἑ. θιγγάνω.

εἶκω τινι ὑποχωρῶ εἰς τινα.

εἰκὼν ἀνδριὰς.

εἰ μὴ ἐκτὸς ἑάν.

εἰμί· ἐστὶ (μετ' ἀπαομφ.) εἶναι δυνατόν (νὰ . . .).

εἰσβιάζομαι διὰ τῆς βίας προσπαθῶ νὰ προχωρήσω.

εἰσφέρω νόμον προτείνω εἰς κύρωσιν νόμον.

ἐκ μετὰ γενικ. εἰς δῆλωσιν, 1) χρόνου· μετὰ *ἐκ τούτου*· 2) συμφωνίας· *ἐκ τῶν νόμων· ἐκ τῶν παρόντων* συμφώνως πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις.

ἐκβλύω ἐκρέω.

ἐκγλύφομαι ἐκκολάπτω.

ἐκκάομαι ἐξερεθίζομαι.

ἐκκηρύττω τινὰ ἄκριτον ἐξορίζω τινὰ ἄνευ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

ἐκκλησία· δι' ἐκκλησίας ἐν ἐκκλησίᾳ.

ἐκκόπτω διὰ τῆς βίας ἀνοίγω.

ἐκλύω τι διαλύω τι.

ἐκνους ὁ ἐκτὸς νοῦ, ὁ ἔξω φρενῶν.

ἐκπίπτω 1) ἐξορίζομαι· 2) ἐκβάλλομαι· 3) ἀποτυγχάνω· **ἐκπίπτω πρὸς τι** καταλήγω εἰς τι, παρεκτρέπομαι εἰς τι.

ἐκπρεπῶς ἔξοχως.

ἐκτροπή σύγχυσις.

ἐκφαίνω ἐκδηλώνω.

ἐκφέρω παρέχω. Μέσ. **ἐκφέρομαι** παραφέρομαι.

ἐλευθεριότης εὐγένεια αἰσθημάτων.

ἐμβριθῆς σταθερός.

ἐμπεδῶ (-όω) τι τηρῶ τι στερεόν, δὲν παραβιάζω τι.

ἐμφαγεῖν ἀπαρεμφ. ἀόρ. τοῦ ὄ. **ἐνεσθίω**.

ἐμφανῶς ἀναμφιβόλως.

ἐμφέρεια ὁμοιότης.

ἐμφύομαι ταῖς χερσὶ σφίγγω θερμοῦς τὰς χεῖρας τινος, ἐγκαρδίως χαιρετίζω.

ἐναγῆς ἀνόσιος.

ἐνάμιλλος ἐφάμιλλος, ἴσος.

ἐνδείκνυμαι ἀποκαλύπτομαι· **ἐνδείκνυμαι τι πρὸς εὐνοίαν** κάμνω τι πρὸς ἀπόδειξιν εὐνοίας.

ἐνδίδωμι ὑποχωρῶ.

ἐνδόσιμος οὐδ. **ἐνδόσιμον** ἀφορμή.

ἐνεσθίω τρώγω ἐσπευσμένως.

ἐνέχομαι τῷ νόμῳ ὑπόκειμαι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

ἐνίσταμαι 1) κάμνω ἔνστασιν· 2) ἔρχομαι.

ἐντευξίς παράκλησις.

ἐντονος ὀρητικός.

ἐντυγχάνω τινὶ συνδιαλέγομαι μετὰ τινος.

ἐξανθῶ ἐκφύομαι, ἔρχομαι εἰς φῶς.

ἐξελαύνω ἐκδιώκω.

ἐξεργάζομαι τι φέρω εἰς πέρας τι.

ἐξηγοῦμαι τινὶ τι διηγοῦμαι εἰς τινὰ τι.

ἐξίσταμαι τινος ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τινος.

Ε

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ.Υ.Φ

ΧΨ.Ω.

ἐξόμνυμαι τὴν ἀρχὴν (ejurare magistratum) ἐξέρομαι τῆς ἀρχῆς ὁμνύων ὅτι οὐδὲν παρὰ τοὺς νόμους ἔχω ἐνεργήσει.
ἔξω· οἱ ἔξω τάξεως (extra militiae) οἱ παρακολουθοῦντες τὸν στρατὸν κάπηλοι.

ἐπαγγέλλομαι ὑπόσχομαι.

ἐπάγω τὸ νόμῳ τὴν ψῆφον θέτω τὸ νομοσχέδιον εἰς ψηφοροῖαν· **ἐπάγω τινὶ πείραν ἀποτροπῆς** προσπαθῶ νὰ ἀποσπάσω τινὰ ἀπὸ τινος.

ἐπαγωγός τινος ὁ προκαλῶν τι.

ἐπαίρω τινὰ 1) παρακινῶ τινὰ· 2) ἐξερεθίζω τινά. Μέσ. **ἐπαῖρομαι** ἐξάπτομαι.

ἐπαναιροῦμαι τι ἀποσύρω τι.

ἐπείσακτος ξένος.

ἐπέρχομαί τι περιέρχομαί τι.

ἐπενωνίζω καθιστῶ τι εὔνωνον, ἐφθηνόν.

ἐπέχω τι συγκρατῶ, ἀναχαιτίζω τι· ἀμετβ. σταματῶ.

ἐπὶ Α') μετὰ γενικ. εἰς δῆλωσιν 1) τοῦ ἐνώπιον· **ἐπὶ τιμητῶν**· 2) χρόνου· **ἐπὶ στρατείας** ἐν ἐκστρατεία. Β') μετὰ δοτ. εἰς δῆλωσιν 1) προσθήκης· **ἐπὶ τρισχιλίοις πολίταις**—**πρὸς τρισχιλίοις πολίταις**· 2) ὄρου ἢ συμφωνίας· **ἐπὶ τούτοις**—**ἐπὶ τούτῳ τῷ ὄρω**. Γ') μετ' αἰτ. εἰς δῆλωσιν σκοποῦ· **ἐπὶ κρίσιν**.

ἐπιβαίνω τινὸς ἐπιτίθεμαι κατὰ τινος.

ἐπιδίδωμί τινί τι προθύμως καθιστῶ τι ὄργανόν τινος.

ἐπίδοξός εἰμι προσδοκῶμαι.

ἐπιεικής 1) μαλακός· 2) δίκαιος, ὀρθός· 3) χρηστός.

ἐπιθιγγάνω ἐγγίζω.

ἐπικαλοῦμαι τινὰ καλῶ τινὰ εἰς βοήθειαν· **ἐπικαλοῦμαι τὸν δῆμον ἀπὸ τῶν δικαστῶν** (pronoco ad populum) κάμνω ἔφρσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου.

ἐπικηρυκεύομαι διὰ κήρυκος διαπραγματεύομαι.

ἐπιλείπω ἐκλείπω.

ἐπιμένω παραμένω.

ἐπιτρέπω τινί τι ἀναθέτω εἰς τινά τι.

ἐπιτρέχω ἐπιφαίνομαι, παρουσιάζομαι.

ἐπιφέρω τὴν ψῆφον ψηφοφορῶ· **ἐπιφέρω ψῆφόν τινι** ψηφοφορῶ, ἀποφασίζω περὶ τινος.

ἔργον προᾶξις.

Ἐρινύες (-ων) θεαὶ τιμωροῦσαι τὰ διάφορα ἐγκλήματα.

ἔρχομαι· παρὰ μικρὸν ἤλθε (μετ' ἀπαρεμφ.) ὀλίγον ἔλειψε
(νὰ . . .).

ἐσθής, -ῆτος ἐνδύματα.

ἔτοιμος πρόθυμος.

εὐανάκλητος ὁ εὐκόλως ἀνακαλούμενος εἰς τὴν προτέραν κατά-
στασιν.

εὐγένεια καταγωγή ἐξ ἐπιφανοῦς γένους.

εὐγενῶς μετὰ γενναιότητος.

εὐγνώμων ἥπιος, ἐπιεικής.

εὐκολία φιλοφροσύνη, εὐπροσηγορία.

εὐλαβής προσεκτικός.

εὐλογίστεως μετὰ φρονήσεως.

εὐνοια ἀφροσύσις.

εὐταξία πειθαρχία.

εὐτελής ὀλιγαρκής.

εὐτράπεζος = μεγαλοπρεπής ἐν τῇ ἐστίασει.

εὐφυής = φύσει εὖ πεπρωμισμένος.

εὐφυΐα ἡ καλὴ φύσις.

ἐφάπτομαι τινος συμπράττω εἰς τι.

ἐφικνοῦμαι· οὐκ ἦν φθεγγόμενον αὐτὸν ἐφικέσθαι δὲν ἦτο
δυνατὸν νὰ ἀκουσθῇ αὐτὸς ὁμιλῶν.

ἐπίστημι καθιστῶ· ἐπίστημί τινα σταματῶ, ἀναχαίττω τινά·
ἐπίστημί τι χαλιναγωγῶ τι.

ἔχω (μετ' ἀπαρεμφ.) δύναμαι (νὰ . . .)· ἔχω προσδοκίαν πα-
ρέχω προσδοκίαν· ἔχω διάφευξιν παρέχω διαφυγὴν· ἔχω
δίκην θανατικὴν κατηγοροῦμαι δι' ἐγκλημα, διὰ τὸ ὅποιον
ὡς ποινὴ ἐπιβάλλεται ὁ θάνατος· ἔχω τινὰ δι' ἔχθους
μισῶ τινά· ἔχω τι ἀντὶ παντὸς θεωρῶ τι ἰσοδύναμον πρὸς
ὅλα τὰ ἄλλα, θεωρῶ τι σπουδαιότατον· ἔχω ἐτόιμος (μετ'
ἀπαρεμφ.) εἶμαι ἔτοιμος (νὰ , , ,)· ἔχω ἡμερώτερον γίνομαι
ἡμερώτερος· χαλεπῶς ἔχω ὀργίζομαι· οὐκ ἀηδῶς (= ἡ-
δέως) ἔχω πρὸς τι εἶμαι πρόθυμος πρὸς τι. Μέσ. ἔχομαι
τινος ἐπιδιώκω τι.

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ. Υ. Φ

Χ. Ψ. Ω.

Η

ἡδὺς εὐάρεστος.

ἡθός χαρακτήρ.

ἡλικία ἢ **κατὰ τινα ἡλικία** οἱ συνομήλικές τινος.

ἡλικιώτης συνηλικιώτης.

ἡμέρα· **μεθ' ἡμέραν** ὅτε ἐξημέρωσε, κατὰ τὴν ἡμέραν.

ἦ μὴν τῷ ὄντι.

ἠνιγμένους μετοχ. παρκμ. τοῦ ὄ. **αἰνίττομαι**.

Ἡραία πόλις ἀποικισθεῖσα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τῷ 122 π. Χ.

εἰς τὴν γῆν τῆς Καρχηδόνος.

ἠρίον τὸ τάφος.

ἡσυχῆ βαθμηδόν.

Θ

θεραπεία στρατιωτικοὶ ὑπηρέται (calones).

θεραπέυω τινὰ περιποιούμαι τινά.

θεωρητήριον κάθισμα θεατοῦ.

θιγγάνω ἐγγίζω.

θρασύνομαι ἀλαζονεύομαι, κομπάζω.

θυγατριδοῦς υἱὸς θυγατρὸς, ἔγγονος.

Ι

ἴαμα θεραπεία.

Ἰβηρία ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Ἰσπανίας· οἱ κάτοικοι: Ἰβηρες.

ιδέα προσώπου φυσιογνωμία.

ιδία ἰδιαιτέρως.

ἱερός· **τὰ ἱερὰ** τὰ σφάγια.

ἕμερος πόθος.

Ἰουγούρθας (Jugurtha) βασιλεὺς τῆς Νουμιδίας, χώρας τῆς βορείου Ἀφρικῆς.

Ἰουνωνία [Junonia (Juno=Ἥρα) Ἑλλην. Ἡραία] πόλις ἀποικισθεῖσα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τῷ 122 π. Χ. εἰς τὴν γῆν τῆς Καρχηδόνος.

ἰσοψηφία ἰσοπολιτεία.

ἰσόψηφος ὁ ἔχων ἴσον δικαίωμα ψήφου,

Ιταμὸς ὀρηκτικός, θρασύς· **Ιταμώτατος τῷ θαρρεῖν** θαρραλεώτατος.

Κ

καθαιρῶ ἀφαιρῶ· **καθαιρῶ τι** κατακορημνίζω τι.

καθαρός 1) ὁμαλός· 2) ἀθῶος.

καθίσταμαι 1) στέκομαι· μετοχ. ἀόρ. **καταστάς** σταθεῖς· 2) λαμβάνω θέσιν· **καθίσταμαι εἰς ἐμφανές** ἔρχομαι εἰς τόπον (θέσιν) περίοπτον, ὑψηλόν.

καθομολογῶ ὑπόσχομαι εἰς γάμον, ἀρραβωνίζω.

καθοσιοῦμαι (-όομαι) τῷ δήμῳ κηρύττομαι ἱερός καὶ ἀπαρὰ βίαστος χάριν τοῦ δήμου.

καιρὸς εὐκαιρία.

κακὸν τὸ ἀτύχημα, συμφορά.

κακούργως ἐγκληματικῶς.

κάλλος· τὸ πρὸς κάλλος ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὴν ὠραιότητα, τὸ ὄραϊον.

καλὸν τὸ μέγα κατόρθωμα.

Καπετώλιον (Capitolium) ἡ ἀκρόπολις τῆς Ῥώμης. Ἐπὶ ταύτης ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Διὸς καὶ πρὸ αὐτοῦ πλατεῖα (area Capitolina), ὅπου συχνάκις ἐγίνοντο συνλεύσεις τοῦ λαοῦ.

Καπύη (Καρυα) ἡ πρωτεύουσα τῆς Καμπανίας, χώρας τῆς μέσης Ἰταλίας.

Καρχηδῶν πόλις εἰς τὰ βόρεια τῆς Ἀφρικής.

κατά· μετ' αἰτιατ. εἰς δήλωσιν 1) χρόνον· **οἱ κατά τινα** οἱ σύγχρονοί τινος· 2) τοῦ ἔμπροσθεν· **κατὰ τὸν Τιβέριον**· 3) τρόπον· **καθ' ἡσυχίαν** ἡσυχῶς.

καταβοῶ τινος κραυγάζω κατὰ τινος.

καταγιγνώσκω τινὸς θάνατον καταδιζάζω τινὰ εἰς θάνατον.

κατάγω θρίαμβον (triumphum ago) θριαμβεύω.

καταδύομαι 1) χώνομαι· 2) καταφεύγω.

κατάδυνσις καταφύγιον, κρησφύγετον.

καταίνεσις συγκατάθεσις, ἀρραβών.

κατακοσμῶ τι συγκρατῶ τι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κοσμιότητος, τῆς εὐπρεπείας.

καταλαμβάνω τινὰ προφθάνω τινά.

καταλύω τινὰ καταρρίπτω, χαντακῶνω τινά· **καταλύω τὴν σύγκλητον** περιορίζω τὴν δύναμιν τῆς συγκλήτου.

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ. Υ. Φ

Χ. Ψ. Ω.

καταρχαιρεσιάζω τινά καταπολεμῶ τὴν ὑποψηφιότητά τινος.
κατασκευή τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν (τινος εἰς
 τινὰ τόπον).

καταστηματικός ἀτάραχος, ἤρεμος.

καταστρέφω (τὸν βίον) ἀποθνήσκω· **καταστρέφομαί τινα** ὑπο-
 τάσσω τινά.

καταφέρομαι πίπτω κάτω.

κατήφεια ὄνειδος.

κατορύσσομαι θάπτομαι, ἐνταφιάζομαι.

κέραμος· ὑπὲρ κεράμου ὑπεράνω στέγης (τινός).

κεφάλαιον· πλῆθ. **τὰ κεφάλαια** τὰ κυριώτατα.

κηδεστής πενθερός.

κηρύκειον ῥάβδος ἔχουσα ἐκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμέ-
 νους καὶ ἀντιπροσώπους πρὸς ἀλλήλους, τὴν ὁποίαν ἐκρά-
 τουν οἱ ἀπεσταλμένοι.

Κικέρων (M. Tullius Cicero) 106—43 π. Χ., ὁ μέγιστος ῥω-
 μαῖος ῥήτωρ καὶ συγγραφεύς.

κίνημα κίνησις.

κινῶ τι ἀνατρέπω τι· **κινῶ πάντα τὰ πράγματα** διαταράττω
 ὁλόκληρον τὸ κράτος.

κλάσμα τεμάχιον.

Κλαυδία (Claudia) σύζυγος τοῦ Τιβερίου Γράχου.

Κλαύδιος (App. Claudius Pulcher) πενθερός τοῦ Τιβερίου
 Γράχου.

Κλέων ὁ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Περικλέους ἀρχηγὸς τῶν δημο-
 κρατικῶν ἐν Ἀθήναις.

κλοπή ἀνήθικος χρηματολογία.

κοινοῦμαί τί (τινι) καθιστῶ τι κοινὸν μετὰ τινος, κάμνω τινά
 συμμέτοχόν τινος.

κοιταῖον κοίτη.

κολούω κολοβώνω ἐλαττώνω.

κομίζομαι τι λαμβάνω τι.

κομίτιον (comitium) ὁ πρὸς Β. τῆς ἀγορᾶς τῆς Ῥώμης καὶ πρὸ
 τοῦ βουλευτηρίου κείμενος τόπος, ὅπου συνήρχετο ἡ παλαι-
 οτάτη, ἢ κατὰ φράσας ἐκκλησία.

Κορνηλία (Cornelia) μήτηρ τοῦ Τιβερίου καὶ Γαίου Γράχου.
κράσπεδον ἄκρα.

κράτις ἐπερίσχυσις, νίκη.

κρατῶ ὑπερισχύω· **κρατεῖ τὰ χεῖρω** ὑπερισχύει ἢ κακία (τῆς ἀρετῆς)· **κρατεῖ δόξα πολλή** νομίζουσι πολλοί.

κρίνω δικάζω· **ὁ κρίνων** ὁ δικαστής.

κρίσις δίκη.

Κυμαῖος ὁ ἐκ Κύμης, πόλεως τῆς κάτω Ἰταλίας.

κύριος· **οὐ φυλάττω τι κύριον** ἀκυρῶ τι.

Λ

Λαίλιος (G. Laelius) φίλος τοῦ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, γοηματίσας ὕπατος τὸ 140 π. Χ.

λαμυρὸς ἀπληστος, ἀκόρεστος.

Λατῖνοι οἱ κάτοικοι τοῦ Λατίου.

λέγω ἀγορεύω· **κακῶς λέγω** ἐπιτιμῶ.

λείπομαι ὑπολείπομαι, εἶμαι κατώτερος.

λέξις φράσις.

λέχος κλίνη, φέρετρον.

Λιβύη ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Ἀφρικῆς.

Λικιννία σύζυγος τοῦ Γαίου Γράκχου.

Λικίννιος φίλος τοῦ Γαίου Γράκχου.

λιπαρῆς ἐπίμονος, θεομῶς· **λιπαρῆς εἰμι δεόμενος** θεομῶς παρακαλῶ.

λιπαρῶ ἐπιμένω παρακαλῶν.

λίτρα (libra) ὁωμαῖκὸν μέτρον βάρους 12 οὐγγιῶν.

λογιότης εὐφραδεια.

λογισμὸς ὑπολογισμὸς.

λόγος 1) λογαριασμός· 2) εὐγλωττία· πληθ. **λόγοι** ἀπολογία.

λοιδοροῦμαι τινι λογομαχῶ πρὸς τινά.

λοιπὸν τὸ εἰς τὸ ἐξῆς, εἰς τὸ μέλλον.

Λυσιτανοὶ (Lu-itanī) οἱ κάτοικοι τῆς Λυσιτανίας (τῆς σημερινῆς Πορτογαλίας καὶ μέρους τῆς δυτικῆς Ἰσπανίας).

Μ

Μαγκίνος (G. Hostilius Mancinus) ὕπατος τὸ 137 π. Χ.

μαλακία μαλθακότης.

Μανίλιος (Manius Minilius) περίφημος νομομαθής.

μεθίστημι τι μεταβάλλω τι.

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ. Υ. Φ

Χ. Ψ. Ω.

- μεμίαγκα** παρχμ. τοῦ ὄ. μιάινω.
μένω κατὰ **χώραν** μένω εἰς τὴν θέσιν μου, δὲν ἐκδιώκομαι.
μέρος· ἐν **μέρει** ἐκ περιτροπῆς, κατὰ σειράν.
μεστός εἰμί **τινος** βαρύνομαι, ἔχω χορτάσει τι.
μεταγινώσκω μεταβάλλω γνώμην.
Μέτελλος (Q. Metellus Macedonicus) ἐχθρὸς τοῦ Τιβερίου Γράκχου.
μετέρχομαί **τι** ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω τι.
μετέωρος περιεργός.
μετιῶν μετοχ. τοῦ ὄ. μετέρχομαι.
μετουσία **ἐστί** **τινί** **τινος** μετέχει τίς **τινος**.
μέτριος δίκαιος.
μέτρον μεμετροημένον διάστημα.
μιάινω μολύνω.
Μικίπας βασιλεὺς τῆς Νουμιδίας (148—119 π. X.).
Μισηνοί,—**ὦν οἱ** (Misenum) ἀρωγήριον καὶ πόλις ἐν Καμπανία, χώρα τῆς μέσης Ἰταλίας.
μνήμα δημόσιον οἰκοδόμημα.
μνῶμαί **τι** ἐπιζητῶ νὰ ἐπιτύχω **τι**· **μνῶμαί** **τινα** **νυμφίον** ζητῶ **τινα** ὡς γαμβρόν.
μοῖρα μέρος, μερίδιον.
μόλις μετὰ δυσκολίας.
μοχθηρὸν σημεῖον κακόν, ὑποπτον σημεῖον.

N

- νακτός** πυκνός, στερεός· **ἄμμος** **νακτῆ** ἄμμοκονία (ἄμμος ἀναμειγμένη μὲ ἄσβεστον).
Νασικᾶς (P. Scipio Nasica) ὕπατος τὸ 138 π. X., τὸ δὲ 133 π. X. ἀρχιερεὺς (pontifex maximus) καὶ ἀρχηγὸς τῶν ὀλιγαρχικῶν.
νέμω 1) ἀπονέμω· 2) βόσκω. Μέσ. **νέμομαί** **τι** κατοικῶ, ζῶ ἐν **τινί** (τόπῳ).
νεοπρεπῆς νεανικός, ἀβροδίαιτος.
Νέπωσ,-ωτος (Cornelius Nepos) ὄωμαϊος ἱστοριογράφος (90—30 π. X.).
νεώριον ναύσταθμος.
Νομαντία (Numantia) πόλις τῆς βορείου Ἰσπανίας· οἱ κάτοικοι : Νομαντῖνοι.

Νομάς, -άδος ὁ ἐκ Νουμιδίας, χώρας τῆς βορείου Ἀφρικῆς.
νομοδεδίκτης (jurisconsultus) νομομαθῆς.
νομοθέτης (auctor legis) εἰσηγητῆς νόμου.

Ξ

ξένος φίλος.
ξεστὸς πελεκητός.

Ο

οἰκεῖος συγγενής.
οἰκείως προσηκόντως.
οἰκέτης δοῦλος.
οἰκονομία δημοσία ὑπηρεσία.
οἰκονομοῦμαι μετοχ. παρκμ. **τὰ ὠκονομημένα** ἢ οἰκονομικῆ διαχείρισις.
οἶον τρόπον τινά.
Ὀκτάβιος (M. Octavius) δήμαρχος τὸ 133 π. X.
ὄλος· δι' ὄλου ἐν γένει.
ὄλως ἐν γένει.
ὄμαλῶς γενικῶς, ἀνεξαιρέτως.
ὄμβρος θαυδαία βροχή.
ὄμιλία σχέσις (πρὸς τινα).
ὀμολογοῦμαι· μετοχ. παρκμ. **τὰ ὠμολογημένα** τὰ συμπεφωνημένα, ἢ συμφωνία, ἢ συνθήκη.
ὀμοῦ τι σχεδόν.
ὄναρ ἐν ὄνειρῳ, καθ' ὕπνον.
ὄπηνίκα ὅτε, ὁσάκις.
Ὀπίμιος (L. Orimius) εἷς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ὀλιγαρχικοῦ κόμματος, ὕπατος τὸ 121 π. X.
ὄπου ἀφ' οὔ.
ὄργη· ἐν ὄργαῖς κατὰ τὰς ἐκρήξεις ὄργῆς.
Ὀρέστης (L. Aurelius Orestes) ὕπατος τὸ 126 π. X.
ὄρισμὸς στοίχημα.
ὄριστής ὁ θέτων τὰ ὄρια.
ὄρος ὁ ὄριον.
ὄρω· παθ. ἀόρ. ὄφθην· κάλλιστος ὄφθῆναι=κάλλιστος τὴν ὄψιν ὡραιότατος.
ὄτις ὅστις.

N

Ξ

O

Π

Ρ

Σ

Τ·Υ·Φ

Χ·Ψ·Ω.

οὐδὸς κατώφλιον.

δφθῆναι ἀπαρεμφ. παθ. ἀόρ. τοῦ ῥ. **δρῶμαι**.

δφλισκάνω δίκην δωροδοκίας καταδικάζομαι ἐπὶ δωροδοκία.

δψις 1) θέαμα· 2) νεῦμα· **ἐν δψει τινὸς** ἐνώπιόν τινος.

Π

πάθος πάθημα.

παιδεύομαι· τὸ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως ἢ σώφρων ἀγωγή.

Παλάτιον ὁ Παλατίνος λόφος (mons Palatinus), εἰς τῶν ἑπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης.

παρὰ μετ' αἰτίας. εἰς δῆλωσιν 1) ἐναντιότητος· **παρὰ γνώμην** ἀκουσίως· **παρὰ τὸ βέλτιστον** ἐναντίον τοῦ συμφέροντος· 2) χρόνου· **παρ' αὐτὰ τὰ πραχθέντα** κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον τῆς πράξεως.

παράβολος τολμηρός.

παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν (τὴν δημαρχίαν) εἶμαι ὑποψήφιος ὕπατος (δήμαρχος).

παραδέχομαι τινα κάμνω θέσιν εἰς τινα, ἀφίνω τινὰ νὰ εἰσέλθῃ.

παραιροῦμαι τι ἀφαιρῶ τι· **παραιροῦμαι τὴν ψῆφόν (τινος)** ἐμποδίζω (τινὰ) νὰ ἀποφασίσῃ.

παραιτοῦμαι τι 1) ζητῶ νὰ μὴ γίνῃ τι· 2) ἀποτρέπω τι δι' ἰκεσίας.

παρακαλῶ προσκαλῶ.

παραλλάσσω (τινὰ) ὑπερέχω (τινός).

παράλογος ἀπροσδόκητος.

παρανυκτερεύω διανυκτερεύω.

παραρρήγγνυμαι ἔχω συγκοπτομένην τὴν φωνήν.

παρατείνω ἐκτείνω.

παρατίθημί τι συγκρίνω τι.

παραφαίνω τινι βαδίζων πλησίον τινὸς φέγγω εἰς αὐτόν.

παραφέρω τι κινῶ τι ὀρμητικῶς.

παρέγκλισις πλαγία κλίσις.

παρέχω τινι λόγον δίδω ἀφορμὴν εἰς τινα νὰ λέγῃ· **παρέχω τινι διαβολὴν** δίδω ἀφορμὴν εἰς τινα νὰ με ἐνοχοποιήσῃ.

παρηγοροῦμαι πείθομαι εἰς λόγους.

παρήκα ἀόρ. τοῦ ῥ. **παρήμι**.

- παρήμι τι** 1) ἀφίνω τι· 2) λησιμονῶ τι· **παρήμι τινα** ἀφίνω
τινὰ νὰ διαβῆ.
- πᾶς ἡ ἡμέραις ἑβδομήκοντα ταῖς πάσαις** ἐντὸς ἑβδομήκοντα ἐν
συνόλῳ ἡμερῶν.
- πάσχω** διατίθεμαι (οὕτως ἢ ἄλλως)· **πάσχω τι τῶν κοινῶν**
(**τοῖς ἀνθρώποις**) ἀποθνήσκω.
- πελάζω** πλησιάζω.
- περαίνω τι** κατορθώνω τι.
- Πέργαμος** πόλις τῆς Μυσίας, χώρας τῆς Μ. Ἀσίας· ὁ κάτοικος :
Περγαμηνός.
- περιβάλλω τι** ἐναγκαλίζομαι τινα.
- περιβολή** 1) ἱμάτιον· 2) ἐναγκαλισμός.
- περιελίττω** περιτυλίσσω.
- περιέπω τι** περιποιουῖμαι τι, φροντίζω περὶ τινος.
- περιεργος** ὁ περισσῶς (περὶ τι) ἐργαζόμενος, ὁ περισσῶς φρον-
τίζων (περὶ τινος).
- περίεμι (τινος)** ὑπερισχύω, ὑπερτεροῶ, νικῶ.
- περιέχομαι τινος** 1) κρατοῦμαι σφικτὰ ἔκ τινος, ποθῶ (νὰ ἀπο-
κτήσω) τι· 2) ἐπιδιώκω τι.
- περιορῶ** (μετὰ μετοχ.) ἀνέχομαι, ὑπομένω.
- περιπαθῆς εἰς δεινώσιν** πλήρης πάθους μέχρι δεινώσεως, ἥτοι
οὕτως ὥστε νὰ παρουσιάζῃ ἐκάστοτε δεινά, δηλ. μεγάλα
καὶ φοβερὰ τὰ πράγματα.
- περισπῶ τι** ἀφαιρῶ τι.
- περιφανῶς** προδήλως.
- περιχέομαι τινι** συναθροίζομαι περὶ τι.
- πέτρα** λίθος.
- πιθανός** πειστικός.
- πιθανότης** πειστικότης.
- πινάκις**· πληθ. **πινακίδες** (ἢ δέλτοι) (tabulae) ξύλινοι πίνακες
κεκαλυμμένοι διὰ κηροῦ, χρησιμεύοντες παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
ὡς γραφικὴ ὕλη.
- πίστις** ἀπόδειξις.
- πιστὸν τὸ** ἢ ἐμπιστοσύνη.
- πλάσσομαι** εἰκονίζομαι (ἐν πληρῷ ἢ λίθῳ ἢ μετάλλῳ).
- πλέθρον** (jugerum) μέτρον μήκους περιέχον 1448 τετραγωνικά
μέτρα.
- πληγὴ** κτύπημα.

Π

Ρ

Σ

Τ. Υ. Φ

Χ. Ψ. Ω.

πνεῦμα ἄνεμος.

ποιουῦμαι τι περὶ πολλοῦ θεωρῶ τι σπουδαῖον.

πολιτεία 1) πολιτικὴ πράξις· 2) πολιτικὰ δικαιώματα.

πολίτευμα πολιτικὴ πράξις.

πολιτεύομαι· μετοχ. παρκμ. *τὰ πεπολιτευμένα* αἱ πολιτικαὶ πράξεις.

Πολύβιος Ἕλλην ἱστοριογράφος ἐκ Μεγαλοπόλεως τῆς Ἄρκαδίας (204—104 π. X.).

πολύς· οἱ πολλοὶ ὁ λαός.

πολύφιλος ὁ ἔχων πολλοὺς φίλους.

Πομπήϊος (Q. Pompejus) σφοδρὸς ἀριστοκρατικός, χρηματίας ὕπατος τὸ 141 π. X. καὶ τιμητὴς τὸ 133 π. X.

Πομπώνιος (M. Pompeius) φίλος τοῦ Γαίου Γράχου.

πονηρὸς κακός.

Ποπίλλιος (P. Popillius Laenas) ὕπατος τὸ 132 π. X. ἐχθρὸς τῶν Γράχων.

πορρωτέρω τοῦ μετρίου πέραν τοῦ πρέποντος.

πότος συμπόσιον.

πραῖγμα· πληθ. *πράγματα* κράτος· *πράγματα ἐναντία* (res adversae) ἀτυχήματα, συμφοραί.

πραγματεύομαι πολλὰ καταβάλλω πολλοὺς κόπους.

πράττω τὰς δίκας διαδικάζομαι.

προάγω τινά 1) παρουσιάζω τινά· παρουσιάζω τινά ὡς ὑποψήφιον. Παθ. *προάγομαι* παρασύρομαι.

προάγων,-ωνος προκαταρκτικὸς ἀγών, προεξάσκησις, προπαρασκευή.

προαίρεσις 1) θέλησις· 2) ἡ πολιτικὴ.

προανασείω (τὸν δῆμον) συγκλονίζω προηγουμένως (τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ). Παθ. *προανασείομαι* ἀπειλοῦμαι.

προαφίσταμαι προαπέρχομαι.

προβάλλω 1) ὀπίπτω· 2) παραδίδω. Μέσ. *προβάλλομαι τι* ψέγω τι.

προγράφομαι· *προγεγραμμένος τῆς βουλῆς* ὁ πρῶτος ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν κατάλογον τῶν συγκλητικῶν, πρόκριτος τῆς συγκλήτου (princeps senatus).

προδίδωμι τινα ἐγκαταλείπω, ἀφίνω τινά ἀνυπεράσπιστον.

προέρχομαι 1) προχωρῶ· 2) ἐξέρχομαι.

προπηλακίζω χλευάζω, ἐξευτελίζω. Παθ. **προπηλακίζομαι** περιφρονοῦμαι.

προπίπτω ἐκφεύγω.

πρὸς μετ' αἰτιατ. πρὸς δῆλωσησιν 1) τοῦ ἀπέναντι ἢ ἐνώπιον· **πρὸς τοῦτο** ἀπέναντι τοιαύτης διαγωγῆς· **πρὸς τὸ θεῖον** ἀπέναντι τῶν θεῶν· **πρὸς οὐδέν** ἐνώπιον οὐδενός, ὑπ' οὐδενός· 2) τοῦ τρόπου· **πρὸς ὕβριν** χλευαστικῶς· 3) τῆς αἰτίας· **πρὸς τὸν θόρυβον** ἕνεκα τοῦ θ. **πρὸς πάντα· πρὸς ταῦτα· πρὸς τὴν ἐρώτησιν· πρὸς ὀργήν· πρὸς τὸ ἀξίωμα· πρὸς τὸν φόνον.**

προσαγορεύω τινά χαιρετίζω τινά.

προσάγομαί τινά φέρω τινά μετ' τὸ μέρος μου.

προσαμύνω (τινὶ) ἔρχομαι εἰς βοήθειάν (τινος).

προσεπαιτιῶμαι κατηγοροῦ προσέτι.

προσέρχομαι διοικήσεσι χρημάτων ἀναλαμβάνω χρηματικῆν διαχείρισιν.

προσῆειν παρατ. τοῦ ἑ. **προσέρχομαι.**

προσθῆω προστρέχω.

προσκρούω τινὶ ἔρχομαι εἰς σύγκρουσιν πρὸς τινά.

προσπίπτω τινὶ πίπτω εἰς τοὺς πόδας τινός· **προσπίπτει τί τινι** συμβαίνει τι εἰς τινά ἀπροσδοκῆτως.

προσπταίω πρὸς τι προσκρούω πρὸς τι.

προσρίπτω παραδίδο

προσφέρω φιλανθρώπους λόγους λέγω φιλόφρονας λόγους.

προσφώνησις ἀφιέρωσις.

προτίθημι προτείνω· **προτίθημι γνώμην** συμβουλεύω.

προφάσις· ἐξ ἀπάσης προφάσεως εἰς πᾶσαν περίστασιν.

πταίω περιπίπτω εἰς συμφοράν.

Πτολεμαῖος ὁ εὐεργέτης ὁ Β', ὁ ἐπικαλούμενος Φύσκων, βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου (145-116 π. Χ.).

πυκνότης ἐμβροθία.

πυκνώ (-όω) κάμνω τι συμπαγές, στερεόν.

πυκτικὸς ἠσκημένος εἰς τὴν πυγμὴν, πυγμαχός.

Ρ

ῥέζω πράττω.

ῥῆμα λέξις, φράσις.

Πλουτάρχου Τ. καὶ Γ. Γράχκος

5

Ρ

Σ

Τ. Υ. Φ

Χ. Ψ. Ω.

ῥοπή κλίσις, βοήθεια.

Ῥούβριος (Rubrius) δήμαρχος τὸ 122 π. Χ.

Σ

Σαρδόνιον γέλωτα γελῶ παροιμιώδης φράσις λεγομένη περὶ τῶν γελώντων σπασμωδικῶς χωρὶς ἀφορμὴν ἢ περὶ τῶν γελώντων καθ' ὃν χρόνον ἐπίκειται εἰς αὐτοὺς ὄλεθρος, τὸν ὁποῖον δὲν ἐννοοῦν. Καλεῖται δὲ ὁ γέλως οὗτος Σαρδόνιος, διότι ὁμοιάζει πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον παρήγε φυτόν τι τῆς νήσου Σαρδοῦς, τὸ ὁποῖον τρωγόμενον ἐκίνει τὸν τρώγοντα αὐτὸ εἰς σπασμωδικὸν γέλωτα καὶ κατόπιν ἐπέφερε τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Σαρδώ,-οῦς ἢ -όνος νῆσος ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει.

Σαυνῖται (Samnites) οἱ κάτοικοι τῆς Σαυνίτιδος, χώρας τῆς μέσης Ἰταλίας.

σεμνὸς σεβαστός· τὸ **σεμνὸν** ἢ σοβαρότης.

σιτοβόλιον σιταποθήκη.

Σκαιβόλας (P. Mucius Scaevola) περίφημος νομομαθὴς, ὕπατος τὸ 133 π. Χ.

σκήπτομαι προφασίζομαι.

Σκιπίων,-ωνος 1) (P. Cornelius Scipio Africanus) πάππος τοῦ Τιβερίου καὶ Γαίου Γράκχου, νικήσας ἐν Ζάμα τῆς Ἀφρικῆς τῷ 202 π. Χ. τὸν Καρχηδόνιον στρατηγὸν Ἀννίβαν. 2) **Σκιπίων** ὁ νεώτερος ἢ ὁ δεύτερος (P. Cornelius Scipio Aemilianus) γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῆ (τῇ Σεμπρωνίᾳ) τοῦ Τιβερίου καὶ Γαίου Γράκχου, ὁ κυριεύσας καὶ καταστρέψας τὴν Καρχηδόνα τῷ 146 π. Χ.

σκότος ἀφάνεια, ἀδοξία (πολιτική).

σκυθρωπὸς λυπηρὸς.

σκυτάλη ῥάβδος.

σοφιστῆς φιλόσοφος.

σπένδομαι συνθηκολογῶ.

σπουδάξω 1) δεικνύω σπουδὴν, προθυμίαν· 2) ἐνεργῶ (ὑπέροτινος)· 3) (μετ' ἀπαρμφ.) ἐνεργῶ (νὰ...). 4) **σπουδάξω περὶ τι** δεικνύω ἐπιμέλειαν εἰς τι.

- σπουδή** 1) ἐνδιαφέρον· 2) ἀφοσίωσις.
στάδιον μέτρον μήκους περιέχον 192 μέτρα.
στοχάζομαι τινος ἀποβλέπω εἰς τινά, λαμβάνω τινά ὑπ' ὄψιν.
συγγίγνομαι τινι συνομιλῶ μετὰ τινος.
συγκαθέξομαι συνεδριάζω.
συγκλῶ (-άω) θραύω.
σύγκυσις τῆς πολιτείας ἀνατροπὴ τοῦ πολιτεύματος.
συγχωρῶ 1) συμφωνῶ· 2) συγκατανεύω.
συζυγία ζευγος.
συλλαμβάνομαι τινι βοηθῶ, ὑποστηρίζω τινά.
συμβατικός· λόγοι συμβατικοὶ προτάσεις περὶ συμφιλιώσεως.
συμβουλευῶ τῇ συγκλήτῳ συγκαλῶ τὴν σύγκλητον καὶ εἰσηγοῦμαι τι εἰς αὐτήν.
συμβουλία συμβουλή.
συμμαχικός· τὰ συμμαχικά οἱ σύμμαχοι.
συμφρονῶ τι ὁμοῦ μετὰ τινος ἐννοῶ τι, σαφῶς προβλέπω τι.
συναγορεύω τινι ὑπερασπίζω τινά (ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου).
συνάγω φθόνον ἐπὶ τινά περιμένω νὰ ἀυξηθῇ ἢ κατὰ τινος δυσἀρέσκεια.
συναρχαιρεσιάζω μετέχω τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ἤτοι τῆς ἐκκλησίας πρὸς ἐκλογὴν ἀρχόντων· **συναρχαιρεσιάζω τινι** ὑποστηρίζω τὴν ὑποψηφιότητά τινος.
συνεῖπον ἀόρ. τοῦ ὄ. **συναγορεύω**.
συνεκκομίζω τινά παρακολουθῶ τὴν κηδεῖαν τινός.
συναιπαιτιῶμαι τινά ἀποδίδω τὴν αἰτίαν προσέτι εἰς τινά.
συνετὸν τὸ ἢ σύνεσις.
συνήθης 1) οἰκείος· 2) μαθητής.
συνηχῶ ἀντηχῶ.
συνίστημι τινά παρασκευάζω τινά.
συνοικῶ τινι 1) ὑπανδρεύομαι μετὰ τινος· 2) εἶμαι σύζυγός τινος.
συνουσία συναναστροφή.
συνταράττω τὸν λόγον χάνω τὴν συνοχὴν τοῦ λόγου.
συντυγχάνει (ἀπροσπ.) συμβαίνει.
συντυχία τῆς χρείας ἢ σύμπτωσις τοῦ νὰ ἔχη (τις) τὴν ἀνάγκην (τινός).
σύστασις συνασπισμός.

σφάλλομαι κλονίζομαι (κατὰ τὸ βάδισμα), παραπατῶ.
σχετλιάζω ἀγανακτῶ.
σχῆμα στάσις (τοῦ σώματος).
σχολάζω εἶμαι κενὸς.

T

Τάρας,-αντος πόλις τῆς κάτω Ἰταλίας.
Ταρκύνιος (ὁ Ὑπερήφανος) (Tarquinius Superbus) ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῆς Ῥώμης.
Ταρσεὺς ὁ ἐκ Ταρσοῦ, πόλεως τῆς Κιλικίας.
ταχὺ ταχέως.
τέγος ἐπίπεδος στέγη, ταράτσα.
τεκμήριον ἀπόδειξις.
τελεσιουργός· τὸ τελεσιουργόν ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐνέργεια.
τελῶ πληρώνω.
τέρας ἀσύνηθες φαινόμενον, θαῦμα.
τήβεννος (toga) περίβλημα ἐν εἶδει μανδύου.
τίθεμαι εἰρήνην συνάπτω εἰρήνην· **τίθεμαί τι ἐν γέλῳ** θεωρῶ τι ἄξιον γέλωτος.
τιμὴ ἀποζημίωσις.
τιμητικὸς (censorius) ὁ χρηματίσας τιμητῆς.
τὸ μὲν... τὸ δὲ μέρος μὲν...μέρος δέ.
τοσοῦτος· τοσοῦτον δ' οὖν... ὅσον τόσον ὅμως... ὅστε.
τρέπω τι εἰς τινα ἐπιρρίπτω τι εἰς τινα. Μέσ. **τρέπομαι ἐπὶ τινα** ἀποτεινόμενος πρὸς τινα. **τρέπομαι εἰς τι** καταφεύγω εἰς τι.
τρέφομαι ἀνατρέφομαι· **τὸ τεθράφθαι καλῶς** ἡ καλὴ ἀνατροφὴ· **ὁ τεθραμμένος χειρὸν** ὁ ταπεινότερας ἀνατροφῆς.
τρόπος χαρακτῆρ.
τροφῶ ἐκ τροφιλότητος φέρομαι περιφρονητικῶς.
τυραννῶ φέρομαι τυραννικῶς.
Τυρρηνία χώρα τῆς μέσης Ἰταλίας.

Y

ὑβρις 1) ἀλαζονεία· 2) κακοποιήσις.
ὑπακούω ὑπακούω εἰς δικαστικὴν κλήτευσιν.

ὑπάρχω βίας κάμνω ἀρχὴν βίας, γίνομαι εἰσηγητῆς βιαίας τινός προΰξεως.

ὑπατικὸς (consularis) ὁ χρηματίσας ὕπατος.

ὑπεξίσταμαι τινι σηκώνομαι ἐκ τῆς θέσεώς μου πρὸς τιμὴν τινος, ὁ ὁποῖος διέρχεται ἔμπροσθέν μου· **ὑπεξίσταμαι τῆς ἀγορᾶς** μένω μακρὰν τῆς ἀγορᾶς, τ. ἔ. δὲν ἀναμειγνύομαι εἰς τὴν πολιτικὴν.

ὑπεραίρω τινὰ ὑπερέχω τινός.

ὑπερβάλλω τὰς ἀποφορὰς προσφέρω ἀνώτερα μισθώματα.

ὑπὸ 1) μετὰ γενικ. πρὸς δήλωσιν αἰτίας· **ὑπὸ τῶν κακῶν**
2) μετὰ δοτικ. πρὸς δήλωσιν τοῦ «ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς»· **ὑπὸ Σκιπίωνι**.

ὑπόβλητος ὑποβολιμαῖος.

ὑπογραφή αὔλαξ.

ὑποζώννυμαι τι ὑπὸ τὴν ζώνην κρεμῶ τι.

ὑπολαμβάνω τινὰ ἀποκτῶ τὴν εὔνοιάν τινος.

ὑπονοῶ ὑποπτεύω. Παθ. **ὑπονοοῦμαι** κατανοοῦμαι.

ὑφίσταμαι (μετ' ἀπαομφ.) ὑπόσχομαι· **ὑφίσταμαι τινὰ** ἀνθίσταμαι κατὰ τινος· **ὑφίσταμαι τι** ἀντικρούω τι· **ὑφίσταμαι τὴν κρίσιν** προσέροχομαι, ὅπως δικασθῶ.

ὑφορῶμαι τινὰ ὑποβλέπω, ὑποπτεύω τινά.

Φ

Φάβιος (Q Fabius Maximus Allobrogicus) ἀντιστρατήγος ἐν Ἰβηρίᾳ τὸ 125 π. Χ.

φαίνω φανερόνω.

Φαλίσκοι (Falisci) ἔθνος Τυρρηνικόν.

Φάννιος (G. Fannius) Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος, κατ' ἀρχὰς μὲν φίλος, ἔπειτα δὲ ἐχθρὸς τῶν Γράκχων.

φαῦλος χυδαῖος.

φαύλος κακῶς.

φείδομαι τινος λυποῦμαι τινὰ, συγχωρῶ τινὰ.

φέρω οὐ μετρίως = **φέρω βαρέως**. Παθ. **φέρομαι**· **φέρεται ἡ ψῆφος** γίνεται ἡ ψηφοφορία.

φεύγω τι ἀποφεύγω τι· **φεύγω δίκην** εἶμαι κατηγορούμενος.

φιλάνθρωπος φιλόφρων· **τὸ φιλάνθρωπον** ἡ εὐπροσηγορία.

φιλόλογος πεπαιδευμένος, λόγιος.

φιλονικία φιλόνομος διάθεσις.

φιλόσοφος φιλοσοφικός.

φιλοτιμία 1) φιλοδοξία· 2) φιλονικία προερχομένη ἐκ φιλοδοξίας.

φιλοτιμῶς ἐπιμελῶς.

φιλοφρονοῦμαι τινα φιλοφρόνως συνδιαλέγομαι μετὰ τινος.

φοβερός ἐπιβλητικός.

φορτικός ἐνοχλητικός. Ἐπίρ. **φορτικῶς** ἀπρεπῶς.

Φούλβιος 1) (Ser. Fulvius Flaccus) ἕπατος τὸ 135 π. Χ., ὁ παρακαλέσας τὸν Τιβέριον νὰ ἀποσύρῃ τὸν γεωμορικὸν νόμον. 2) M. Fulvius Flaccus ἀφωσιωμένος φίλος τῶν Γράκχων.

Φρέγελλα, -ας ἡ (Fregellae) πόλις τοῦ Λατίου.

φρικόδης ὁ προκαλῶν τὴν φρίκην (ἀνατριχίασμα), τ. ἔ. ὁ ἀπολαύων τόσου σεβασμοῦ, ὥστε νὰ καταλαμβάνῃ φρίκη πάντα, ὅστις πλησιάζει αὐτόν.

φυλακὴ φύλαξις.

φυλάττομαι τι προφυλάττομαι ἀπὸ τι.

φύομαι· τὸ πεφυκέναι καλῶς ἢ καλὴ φύσις.

φωλεὸς ὁ φωλεά.

φωνασκευὸν ὄργανον εἶδος σφυρίκτρας πρὸς κανονισμόν τῆς φωνῆς.

X

χαλεπὸς φοβερός.

χάραξ (vallum) οἱ σκόλοpes, διὰ τῶν ὁποίων περιεβάλλετο τὸ στρατόπεδον, συνεκδοχικῶς δὲ καὶ αὐτὸ τὸ στρατόπεδον (castra)

χαρίεις ἔντιμος, ἀγαθός.

χάρις· τὸ πρὸς χάριν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὴν χάριν, τὸ χαρίεν.

χείρων· οὐ χείρον καλόν.

χιτών· φεύγω ἐν τοῖς χιτῶσι φεύγω φορῶν μόνον τὸν χιτῶνα.

χρεία πρακτικὴ ὠφέλεια.

χρῆμα πρᾶγμα.

χρηματίζω· κωλύω τὰς ἀρχὰς χρηματίζειν ἀπαγορεύω πᾶσαν πολιτικὴν πρᾶξιν τῶν ἀρχόντων.

χρηματισμὸς χρηματολογία.

χῶμα ἐπίχωσις.

χώρα θέσις.

χωρίον ἀγρός, ἀγροτικὸν κτήμα.

Ψ

ψηφίζομαι ἀποφασίζω.

Ω

ὠκύπτερος· τὰ ὠκύπτερα τὰ μακρὰ πτερὰ τῶν πτερούγων.

ὠμῶς σκληρῶς.

ὦρα ἐποχὴ τοῦ ἔτους.

ὦς (μετ' εὐκτ.) ὅπως (εἶθε νὰ...).



καὶ τὸν ἀπὸ

τοῦ ἀπὸ

τοῦ ἀπὸ

Ψ

τοῦ ἀπὸ

Ω

καὶ τὸν ἀπὸ

τοῦ ἀπὸ

τοῦ ἀπὸ

τοῦ ἀπὸ

Δ. 1546

ΔΗΜ. Ι. ΦΙΛΙΚΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ἩΨΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΙΤΕΡΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΪΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ

ΜΕΤΑ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΤΗΣ Δ' ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου καὶ φόρου δρ. **18.15**

Βιβλιόσημον καὶ φόρος Ἀναγκ. Δανείου δρ. 6.30

Ἀριθμὸς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 37.434

Ἀριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας 56485, 24 Σ|βρίου 1930



**= ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ =
ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΕΩΡ. ΠΡΟΕΣΤΟΣ**

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,"

50— Ὁδὸς Σταδίου—50

1930

Ἀριθ. Πρωτ. 37434
Διεκπ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1930

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς

τοὺς κ.κ. Ἰω. Κολλάρον καὶ Σίαν, ἐκδότας.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι, δι' ἡμετέρας ταυταρίθμου καὶ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1930 Πράξεως καταχωρισθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 86 τῆς 15 Ἰουλίου 1930 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Β'), ἐνεκρίθη συμφώνως τῷ Νόμῳ 3438, τὸ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν διδακτικὸν βιβλίον τοῦ κ. Δημ. Φιλικοῦ Πλουτάρχου Τιβέριος καὶ Γάϊος Γράκχος διὰ τὴν τετάρτην τάξιν τῶν ἑξαταξίων Γυμνασίων, διὰ τρία σχολικὰ ἔτη, ἥτοι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930—1931 ἕως τελους τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1932—1933, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτελεσθῶσιν αἱ ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς ὑποδειχθεῖσαι τροποποιήσεις.

Ὁ Ὑπουργὸς

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἄρθρον 9ον τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1929 Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως των ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρῃ κατὰ 20 % τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἄνευ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ ἐξωφύλλου ἐκτυποῦται τὸ παρὸν ἄρθρον.

τὴν λαλίαν μὲν ὅλα τὰ μαγία πᾶσι
 δὲν ἴνα τὸ δαυμὴ πᾶρ γούνησθ
 τὴν ἀνδρῶν ὅπου ἔρατο κἀκεῖνα
 ἰδῶ ὅτι γῆ ὅπου ἔρατο κἀκεῖνα

μετροζῆς σημειουμένης παρὰ τοῦ ἰδίου ποιητοῦ.

lonia alyra	Carluce
i: dia di: senta	ubbriaco
kontro un	putridume
tassi: ds- maia	maia

E non tem- di Carume,
 di ~~st~~ gudo frao braco
 un 2: Euxa tul tume
 da dire all' abrianaco

Kethon nell'
 i: loro e' fango
 ma' tu ~~ble~~ di ~~fa~~ ~~france~~